1. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1985. ÁPRILIS 24.

Ludas Matyi

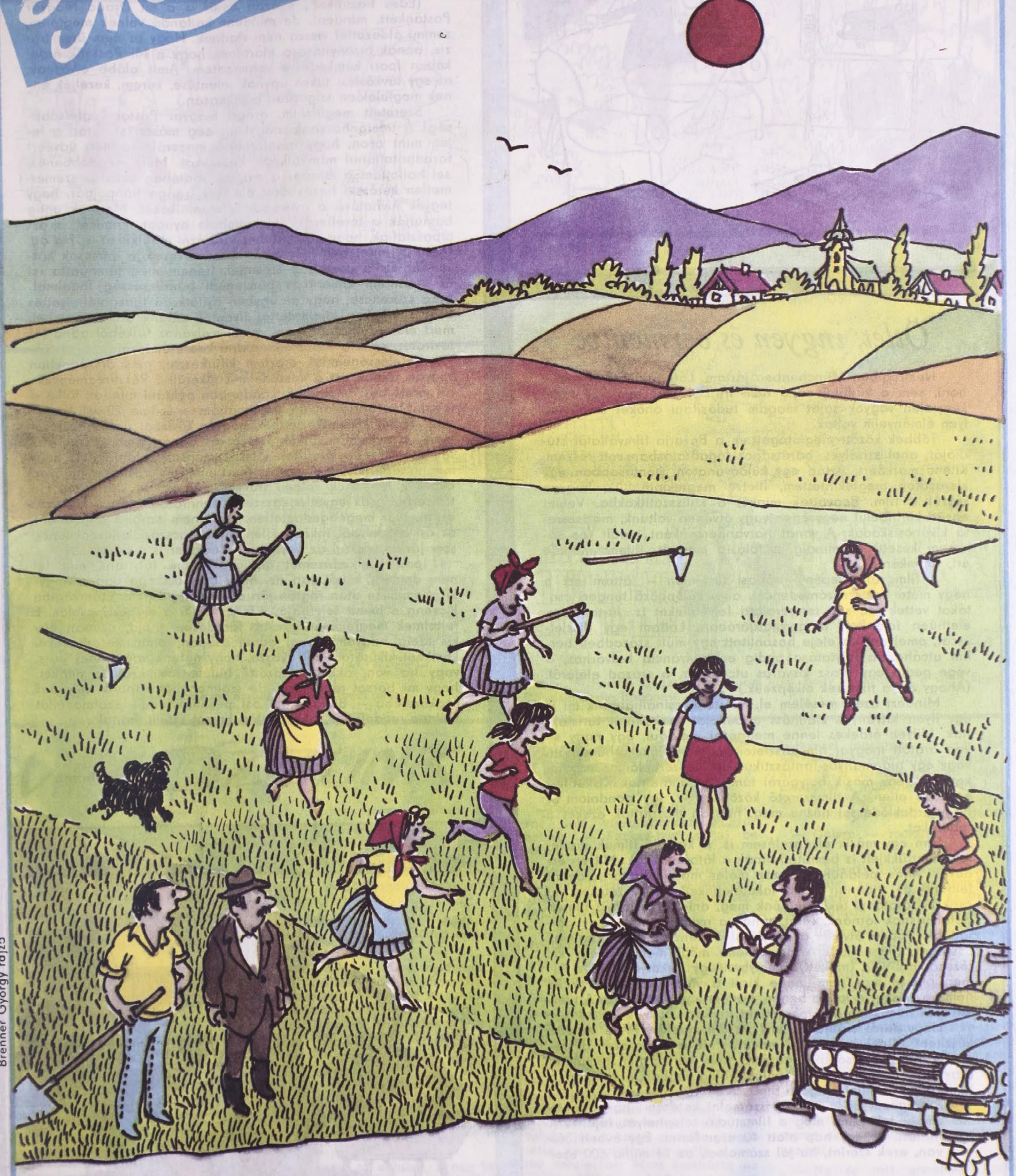

Brenner György rajza

TAVASZI MUNKA A FÖLDEKEN

– Megint egy riporter, mehetünk nyilatkozni!

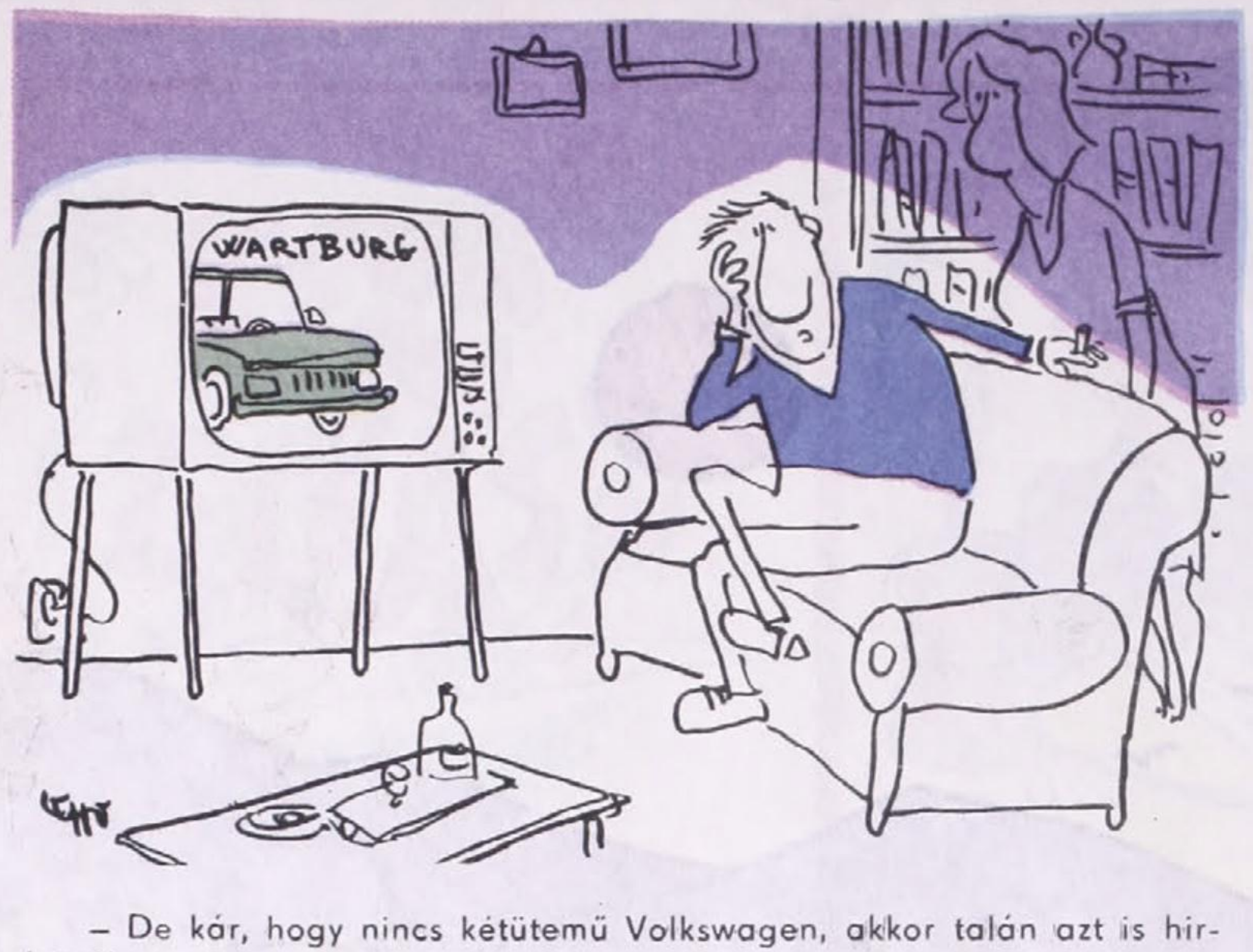

– De kár, hogy nincs kétütemű Volkswagen, akkor talán azt is hirdetnék . . .

Ötlet, ingyen és bérmentve

Nemrégiben Münchenben jártam. Látogatásomról sem a honi, sem a külföldi sajtó nem írt egy sort sem, így tehát kénytelen vagyok saját magam tudósítani önöket arról, milyen élményeim voltak.

Többek között meglátogattam a Bavaria filmvállalat stúdióját, ahol szívélyes, barátságos fogadtatásban volt részem. Kilenc márkáért. Aztán egy különvonaton, pontosabban egy kisvasúton megtekintettem, illetve megtekinthettük, hogyan készül a film. Beavattak minket a kulisszatitkokba. Velem együtt körülbelül negyvenen vagy ötvenen voltunk, moziszerető kíváncsiskodók. A vonat hatvanpercenként indult (és sohasem késett) és mindig zsúfolásig megtelt. Kilenc márkáért, fejenként.

A filmgyár telepén – óriási területen – láttam azt a négy méter mély úszómedencét, ahol különböző tengeri csatákat vettek fel, sőt tengeralatti felvételeket is. Jártam egy élethűen felépített tengeralattjáróban. Láttam egy díszletutcát, amelynek az eleje hasonlított egy múlt századbeli berlini utcához, a folytatása pedig echte francia bulvárhoz, a vége pedig egy orosz kisváros utcájához, a század elejéről. (Ahogy azt a filmesek elképzelik.)

Mindezt azért mesélem el, miért ne csinálhatnánk mi is egy ilyen látványos kiállítást a belföldi és külföldi turistáknak. Milyen érdekes lenne megnézni, például, egy nagy sikert aratott magyar film díszleteit, a szereplők korhű ruháit, vagy egy tudományos-fantasztikus film főszereplőit, a robotokat, akik egy másik bolygóról támadást indítanak Kiskunfélegyháza ellen. A filmszerető közönség – úgy gondolom – nagy érdeklődéssel nézné meg, hogyan mozgatták ezeket a robotokat.

Van egy másik elképzelésem is. A készülő filmek díszleteit, filmtrükkjeit is bemutathatnák a látogatóknak. Milyen érdekes lenne például egy száz méter magas csótány, amint feldönti az újonnan épült lakótelepeket. Természetesen mi csak kis csótányt tekinthetnénk meg, amelyet aztán a filmen hatalmasnak látnánk. Mint annak a nyugdíjasnak a nyugdíját, aki éppen átveszi a postástól a pénzt. Azt a hatalmas összeget. (Filmtrükk.) Aztán kellene még, mondjuk egy kis rózsadombi villa (makett), amelyben egy kiskutya lakik, a filmen persze már nem lenne kicsi a villa, hanem nagy és nem egy kiskutya lakna benne, hanem egy nagykutya. A filmkészítők nem ismernek lehetetlent.

Hogy miről szólna a film? Az lényegtelen. El se kellene készíteni. Minek az a nagy macera? Ha a díszleteket, a szereplők ruháit, a soha forgatásra nem kerülő film technikai bravúrjait bemutatnák, az valószínűleg jobban érdekelné a filmbarátokat, mint maga a film.

E dolgozat írása közben számolni kezdtem: ha naponta 500 ember tekintené meg a filmstúdió telephelyét, fejenként 80 forintért, az egy nap alatt 40 ezer forint. Egy évben 365 nap van, ezek szerint, ha jól számolom, az 14 millió 600 ezer forint.

Uramisten! Mekkora pénz!

S akkor még nem adtam hozzá az állami dotációt!

Mikes György

A 0007-es ügynök jelenti

(Édes hazánkért, s azon belül is a mi Drága Magyar Postánkért, mindent, de mindent hajlandó volnék megtenni, semmi áldozattól vissza nem riadnék. Hogy ez nem üres frázis, annak bizonyítására elárulom, hogy a Mi Postánk érdekében ipari kémkedésre vetemedtem. Amit alább olvasnak, az egy távközlési titkos ügynök jelentése, kérem, kezeljék ennek megfelelően szigorúan bizalmasan.)

Szeretett megbízóim, drága magyar Postai Legfelsőbbség! A telefonhasználó nagyközönség máson sem töri a fejét, mint azon, hogy mivel tudná macerálni a nép üdvéért fáradhatatlanul munkálkodó Postánkat. Mély megdöbbenéssel hallottam a minap; a magyar rádióban azzal a szemérmetlen kéréssel hozakodott elő egy izgága honpolgár, hogy tegyék hívhatóvá a nyilvános telefonfülkéket. Mert ők untig bámulják a tévében a lélekromboló nyugati krimiket, s azt tapasztalják, hogy ott fel lehet tárcsázni a fülkéket is. Ha ott igen, itt miért nem? És a rádió műsorvezetője nemcsak közreadta ezt a demagóg szöveget, hanem még támogatta is! Ez szerintem kimeríti a bűnsegédi bűnrészesség fogalmát. Még szerencse, hogy az ügyben nyilatkozó Igazgatóhelyettes Elvtárs kereken kijelentette: ilyenről nálunk szó sem lehet, mert előfordulhatna, hogy valaki nyilvános fülkéből adna fel táviratot, s azt a Posta nem tudná kire számlázni.

Kötelességemnek éreztem kifürkészni, más országokban hogyan tudják ezt a veszedelmet elkerülni. Részeredményekről máris beszámolhatok. Londonban például minden fülke – legalábbis ahonnan én telefonáltam – száma 22-vel kezdődött. Ebből kikövetkeztettem, hogy a távirdai dolgozók felismerik a nyilvános fülkék számát és onnan nem vesznek fel táviratot. Ez egyszerűnek látszik, mégsem ajánlanám, hogy meggondolatlanul átvegyük, mert amilyen ravasz a magyar, képesek lennének valami trükkel még ezt is kijátszani. Ha tízezerből csak egyetlenegyszer is fennforoghatna a kijátszás esete, már megengedhetetlen. Mert nem szabad engednünk az ősi alapelvből: inkább kilencezerkilencszázkilencvenkilencszer járjon rosszul az ügyfél, mint egyszer is a Posta.

Ipari kémkedésemet addig kívánom folytatni, míg fel nem derítem, mitől van az, hogy más országokban a kagyló felemelése után rögtön jön a vonal, tárcsázás után rögtön kicseng a hívott telefonja, s fehér holló a mellékapcsolás. E rejtelmek megfejtésén tovább fáradozom majd, csupán egy kis ideig hagyom abba, addig csupán, amíg kereskedelmi kémként kikutatom, mi okozza, hogy nálunk vagy nincs bors, vagy ha van, akkor fertőzött? Miféle fátum üldöz minket, hogy mi borsot rendelünk, de szalmonellát kapunk helyébe? Legközelebb – bízva a mi ősi pechünkben – szalmonellát kellene rendelnünk, akkor talán borsot szállítanának . . .

Radványi Barna

MINDENEVŐ

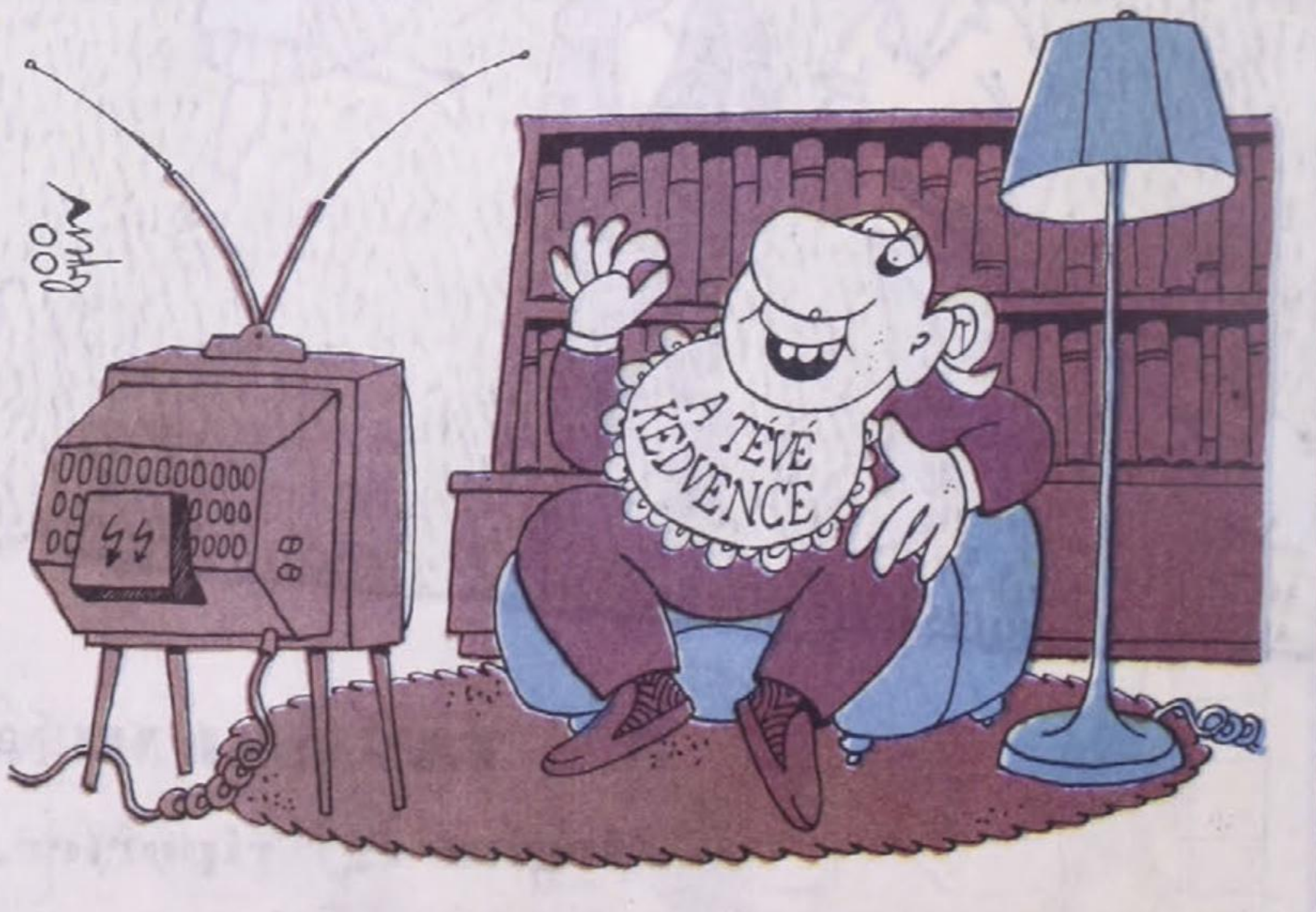

BRENNER GYÖRGY:

Ma és most...

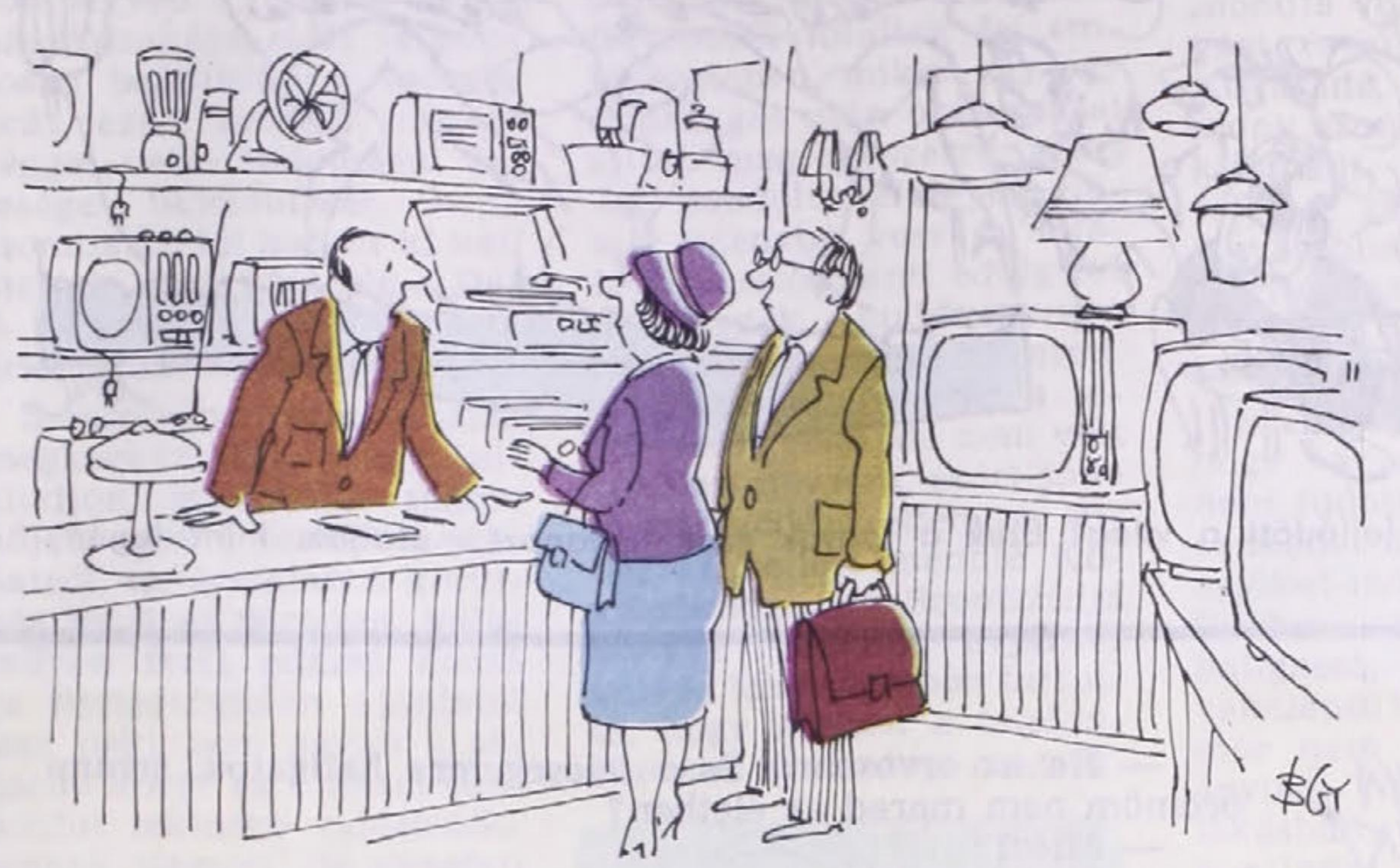

– Ilyen hosszú, hideg tél után még hűtőszekrényre vágynak?!

VADÁSZATI SZEZON

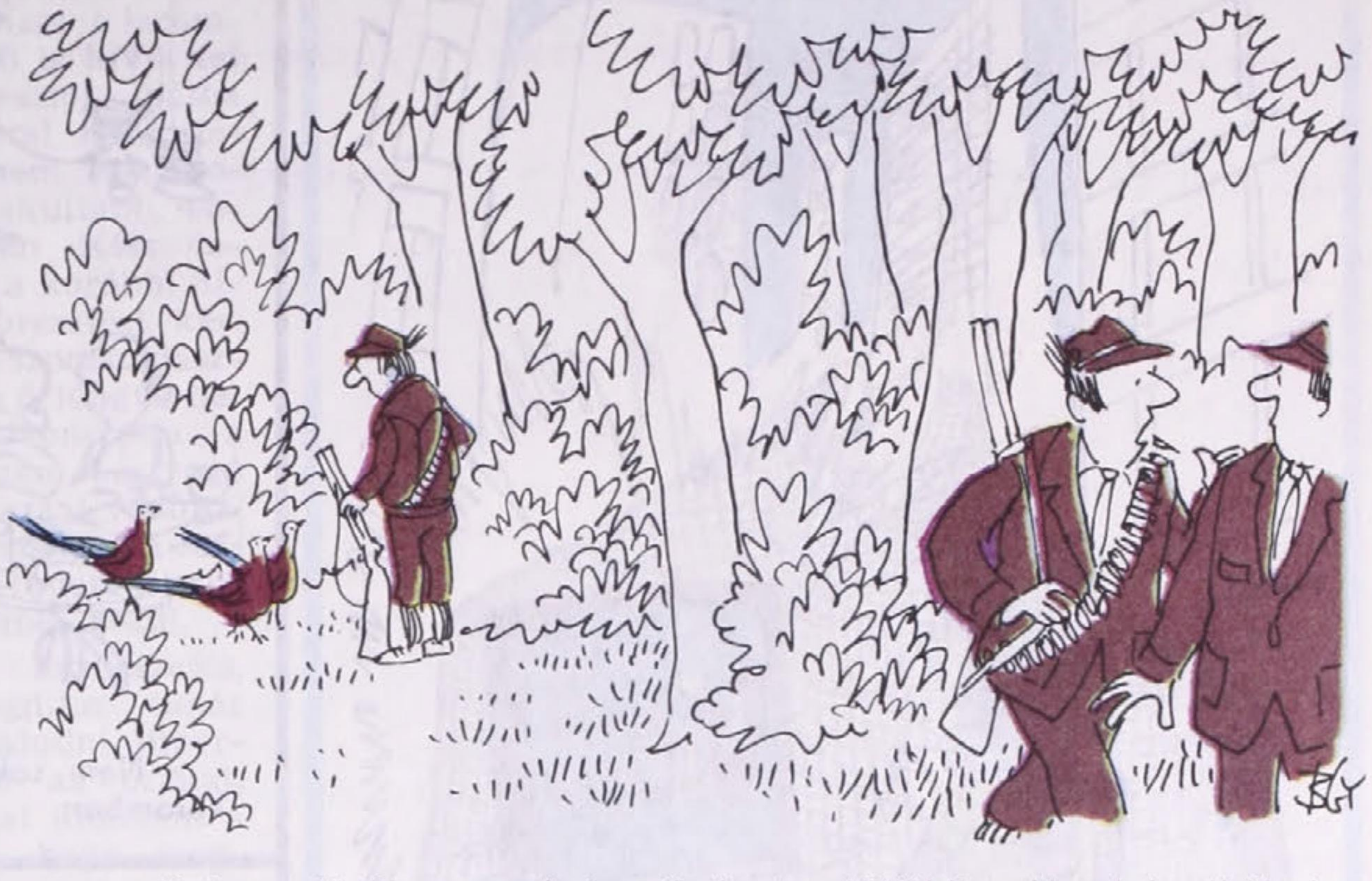

– Baj van, főnök, a tenyésztett fácánok a külföldi vadászok kezéből akarnak enni!

APRÓHIRDETÉSEK

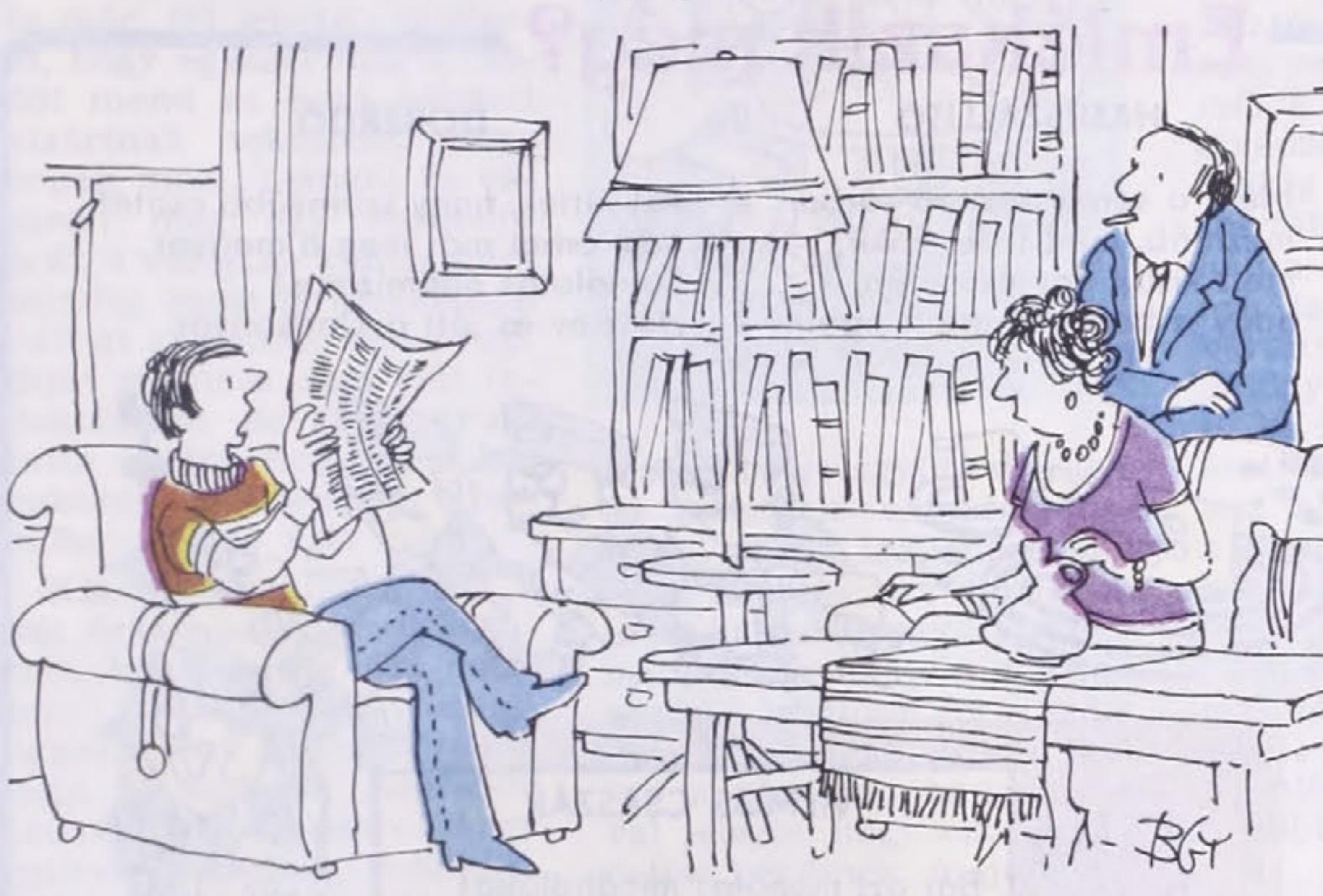

– Ezek mind csak munkát kínálnak, nem pénzt!

LOKÁLPATRIOTIZMUS

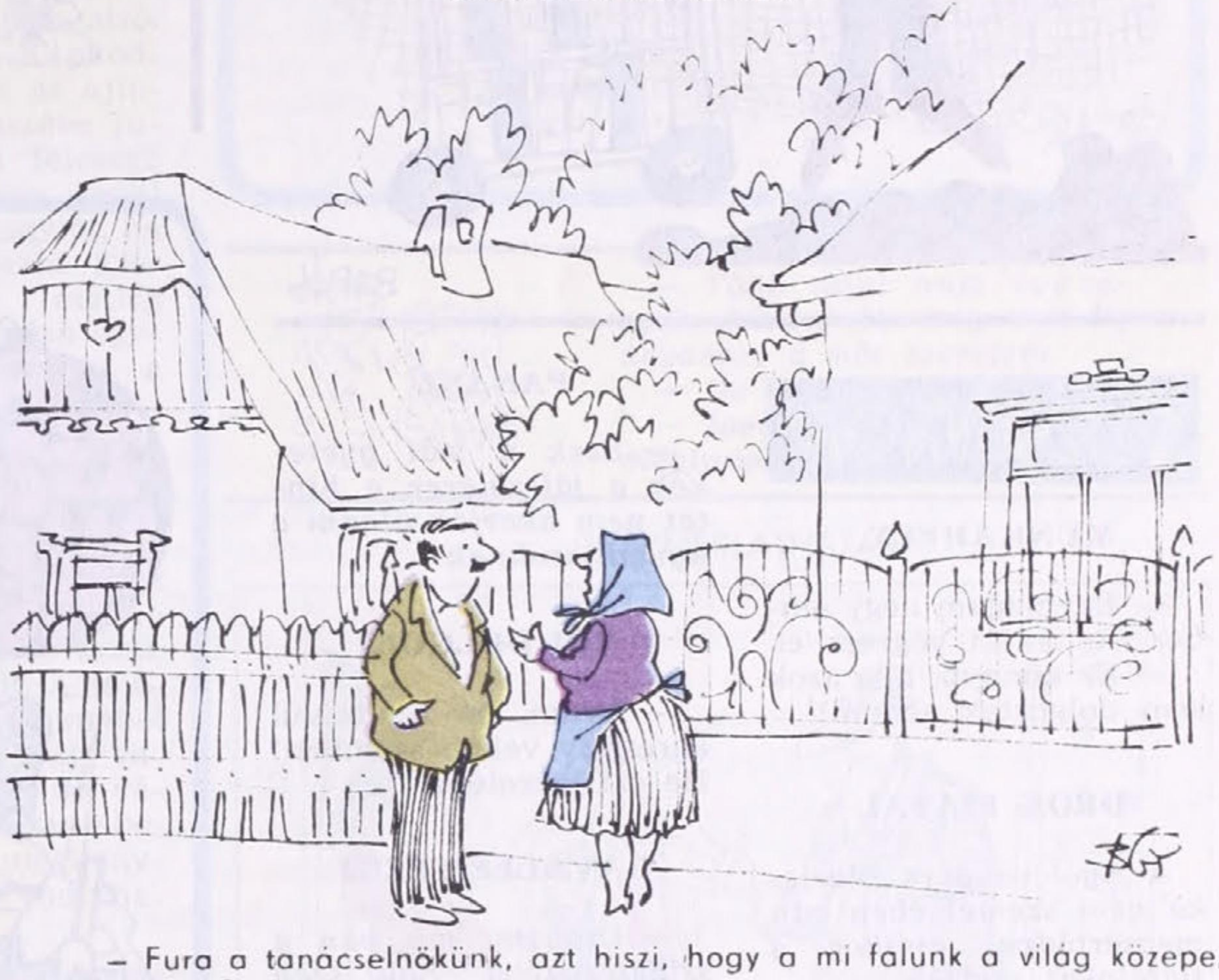

– Fura a tanácselnökünk, azt hiszi, hogy a mi falunk a világ közepe, nem pedig Budapest.

VIDEÓZZUNK INGYEN

— Határozott meggyőződésem — mondta Kragujevác Béla —, hogy csakis szelektíven szabad fejlesztenünk.

— De még mennyire — vágtam rá abban a reményben, hogy ezzel lezárhatom a témát. A téma azonban nem zárult le.

— Az integrált energetikai rendszerek területén is önellátóvá kell válnunk.

— Mi sem természetesebb — bólintottam és próbáltam elhúzni a csíkot. A csík azonban nem húzódott el.

— A szakemberek több évtizedes lemaradásról beszélnek — mondta Kragujevác Béla. — Ez azonban megfontolatlan vénasszonybeszéd. A magyar agy ezt a távolságot egyetlen ugrással áthidalhatja.

Kétségbeesetten konstatáltam, hogy vagy egyáltalán nincs agyam, amire gondolni sem mertem, vagy van, de nem magyar, amire még kevésbé.

— Íme! — kiáltotta Kragujevác Béla —, nekem máris van egy videójátékom. Teljesen ingyenes, házilag is előállítható, bárki játszva hozzáférhet.

Álmélkodva éreztem magamban fellobbanni az érdeklődés szikráját.

— Se adó, se vevő, se nyomtatott áramkör, se szilikonszilánk, se félvezető — sorolta Kragujevác Béla a huszonegyedik század litániáját. Az én videójátékom napenergiával működik és mechanizmusa teljesen kézenfekvő.

— Kragujevác Béla — adtam hangot jól megfontolt véleményemnek —, te vakítsz!

— Eegen? — mondta hűvösen Kragujevác Béla. — Na, akkor figyelj!

Kinyitotta az ablakot, a nap besütött, fényes négyszög vetődött a szemközti falra. Kragujevác Béla oldalvást állt, összeillesztette a két tenyerét, hüvelykujját pedig enyhén mozgatni kezdte. A fényes négyszögben megjelent a helyzethez illő árnyék.

— Farkas — mondta Kragujevác Béla visszataszítóan gügyörészve. — Farkas-barkas jaj be szép . . .

Most egymás alá helyezte a két öklét, felül kinyújtotta a hüvelykujját, lejjebb pedig billegtetni kezdett két másikat.

— Nyuszika — gőgicsélte. — Nyulam-bulam jaj be rút . . .

Most lehúzta a redőnyt, mire a videóműsor legott végetért.

— Ez az egyszerűbb fajtából való — magyarázta bocsánatkérőleg. — Még csak fekete-fehér változatban hozzáférhető, de már dolgozom a színes példányon. A másik videójátékom viszont messze felülmúlja a legkorszerűbb japán modelleket, mert nem csak színes, hanem plasztikus is. Figyelj csak!

Szembefordult velem, két hüvelykujját a szája sarkába illesztette, két mutatóujját pedig a szeme szögletébe. Most széthúzta az ujjait, mire arca még az eddiginél is ocsmányabb kifejezést öltött.

— Frankenstein — lihegte. — Drakula.

Én már percek óta meg sem tudtam szólalni. Kragujevác Béla balkézzel megfogta az orrát, jobbal az állát, kinyitotta a száját és kidugta a nyelvét. Aztán jobbal megfogta a jobbfülét, ballal a balt, húzott rajtuk egyet, mire a nyelve — hoppá! — eltűnt a szájában.

— Gólem — mondta. — King-kong.

El kellett fordulnom, mert a szemembe könnyek szöktek. Bizton éreztem, hogy többé az életben nem költözik mosoly az ajkamra.

— Ezen kívül ötletbankot is alapítottam — mondta Kragujevác Béla illő büszkeséggel. — Persze csakis exportra. Itt volt például Nimeri. Lelépett Szudánból, Kairóban húzódott meg, onnét figyelte, ahogyan odahaza Szavar el-Dahab megdönti az uralmát. Aztán táviratban közölte, hogy mindenben támogatja az új rendszert és szeretettel üdvözli főnökeit. Hallottál már ennél furcsább dolgot?

Töredelmesen bevallottam, hogy soha az életben. Kragujevác Béla szeme akkor diadalmasan csillogni kezdett.

— Na és mit gondolsz, kitől kapta a tippet?

A legérdekesebb az volt, hogy az előzmények után egy percig sem csodálkoztam volna . . .

Peterdi Pál

MAI IDŐK

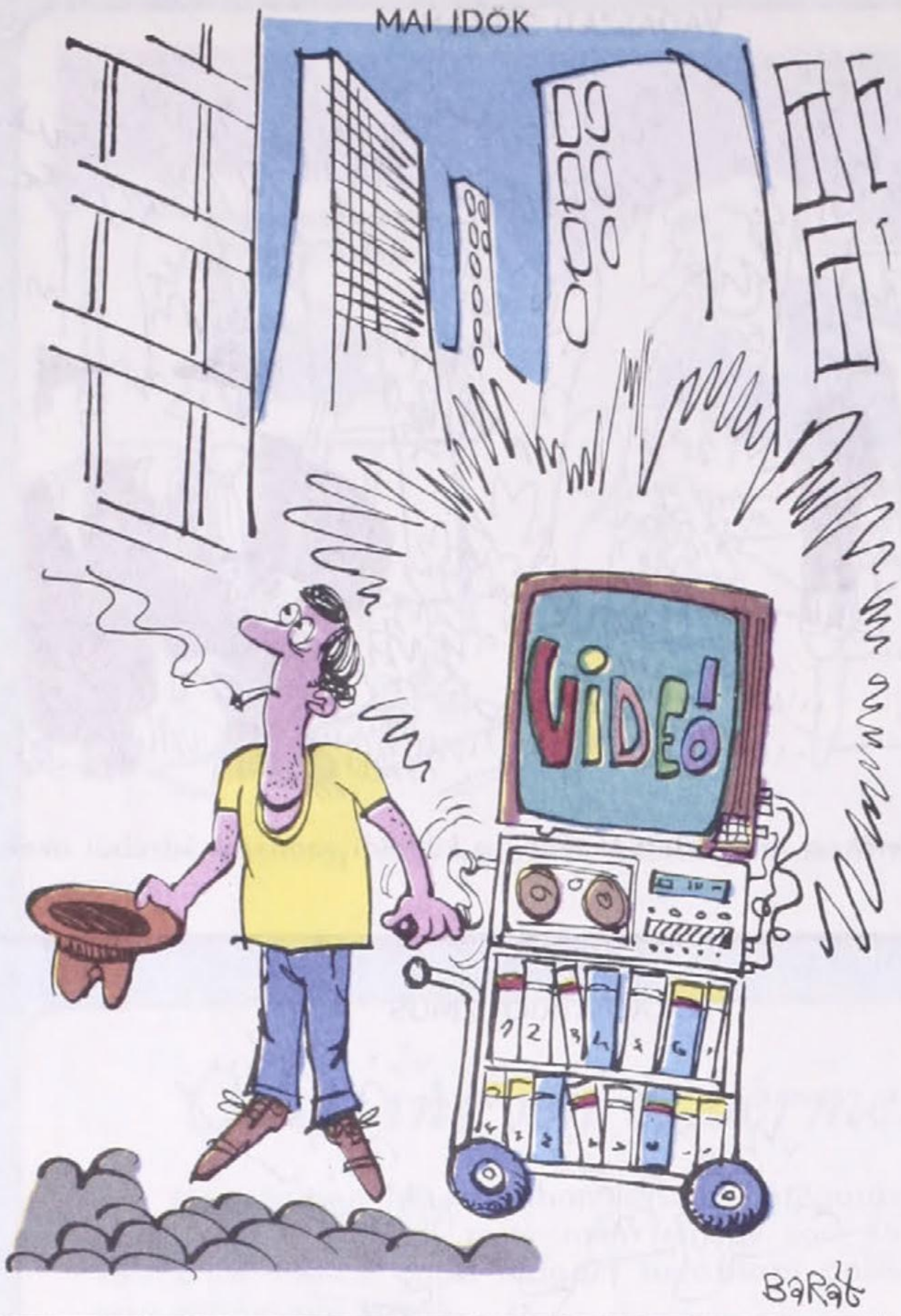

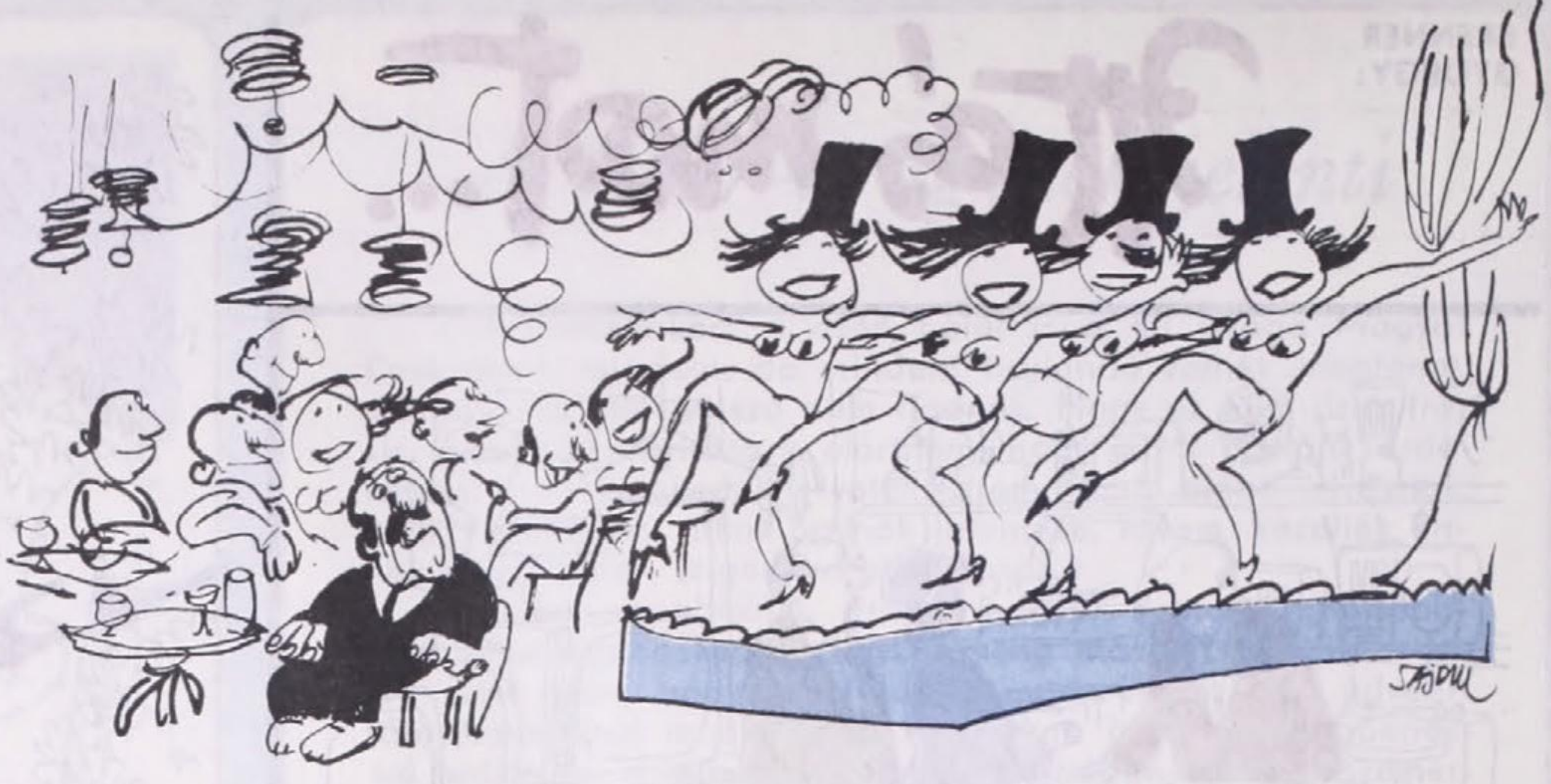

– Nem sokat fejlődött a világ! Ezek a lányok csak ugyanazt mutatják, mint legénykoromban.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Ha az orvosomra és a **feleségemre** hallgatok, semmi örömöm nem marad az életben?

— Miért?

— Mert az élvezetek fele a feleségem szerint tilos és erkölcstelen. S ami még marad, az az orvosom szerint tilos, mert hízlal.

SZILÁNKOK

MUNKAHELY

— Egymagam négy ember munkáját végzem el.

— Ez könnyű, hisz azok sem dolgoztak semmit.

ÖRÖK FIATAL

A nyolcvanéves Mariska néni személyében van megsértődve, amikor a fiatalokat szidják.

RUHATÁR

— Isteni szerencse, hogy elvesztettem a ruhatári cédulát. Már nagyon untam azt az ócska kabátom...

ITALBOLT-PÉNZTÁROS

— Sajnálom, magának már nem tudok blokkot adni mert teljesen részeg vagyok.

DUGIHELY

— A szekrényben a törülközők alatt tartom a pénzem. Képzelje, a múltkor ezer forintot eltörölköztem.

PANASZ

— Tegnap még együtt söröztem a művezetőmmel. Ma már azt akarja, hogy dolgozzak.

ÓVINTÉZKEDÉS

— Mi éjszakára bezárjuk a ház kapuját, hogy ne kerüljön a házba bűnöző, rajtunk kívül.

PANASZ

— Ezek a mai gyerekek a játszótéren a hintát nem akarják átadni a nyugdíjasoknak.

NŐI DOLGOK

— Uram, ön rendkívül agresszív velem szemben! De ezt szeretem.

GAVALLÉR FÉRJ

— Drágám, ma van a születésnapod. Egy szép gyémánt nyakéket megnézhetsz a kirakatban.

GAVALLÉR APA

— Vettem a fiamnak egy villamosbérletet. Hadd lásson világot a gyerek...

ISMERKEDÉS

— Hölgyem, engedje meg, hogy csalódjak önben!

OK

— Én minden három évben elválok a feleségemtől, hogy aztán újból elvehessem őt.

— De hát miért csinálja ezt?

— A nászéjszakák miatt...

GYÜMÖLCSVÁSÁR

Brahovácz meséli:

— Odamentem a gyümölcsöshöz: — legyen szíves adjon nekem másfél kilót az alma férgeséből.

Mire az eladó:

— Ne tessék válogatni, mindegyik férges!

Galambos Szilveszter

Emlékszik még?

A TIZENNÉGYES

HADISZÁLLÍTÓ

Ment a sereg a szerb sárban
mezítláb, mint falka fakír,
mert kisült egy eső után,
hogy a bakancs talpa papír.

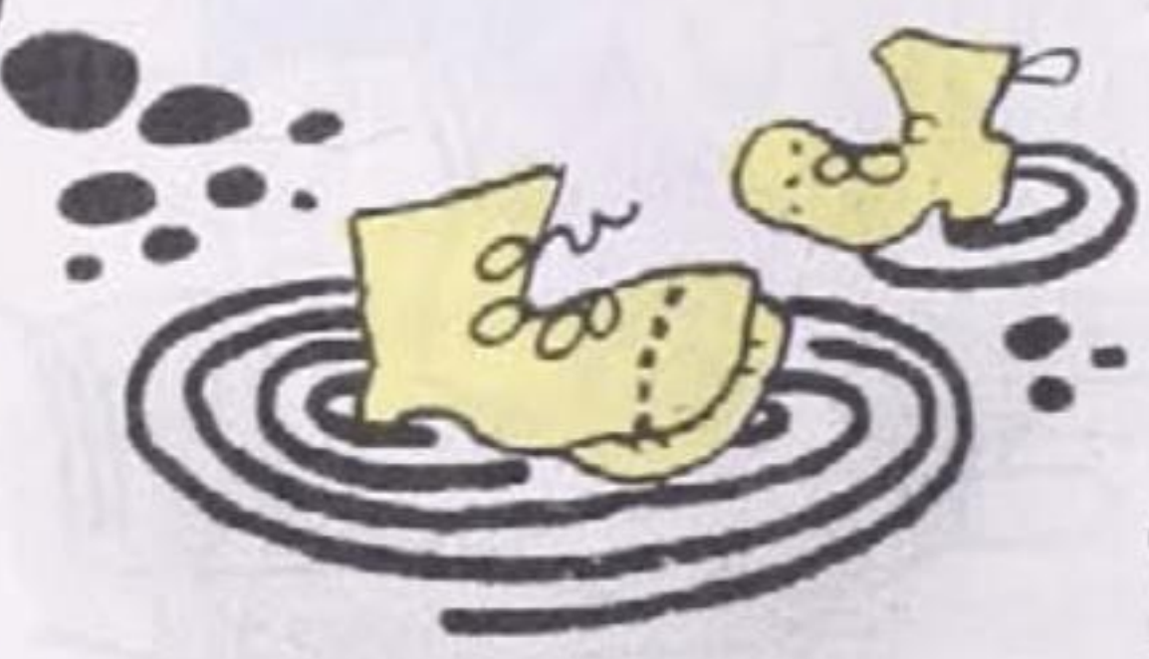

DOBERDÓ

Azt hitték, hogy szörnyűbb csatát
nem érhet már meg a magyar...
Sajnálatos optimizmus!
Húsz év és jött a Donkanyar.

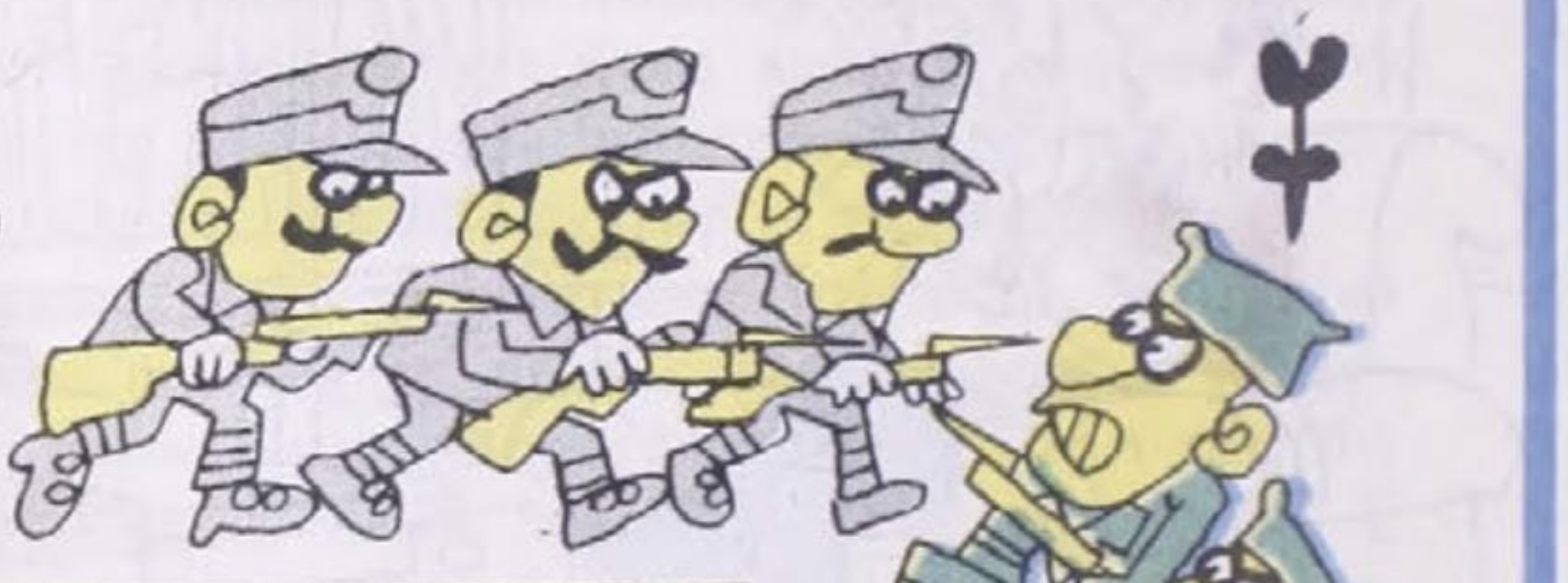

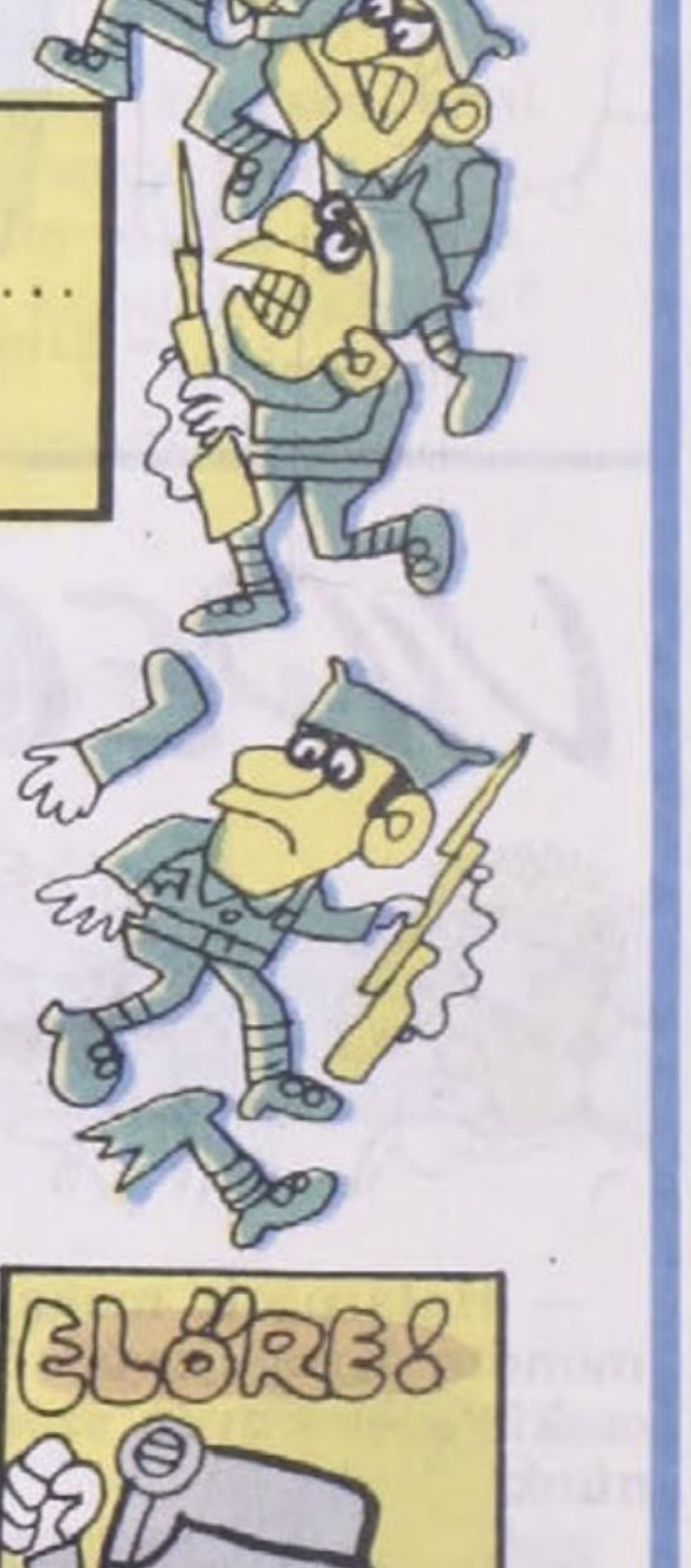

VILMOS CSÁSZÁR

Bár azt mondta: mindhalálig!...
Sajnos, tévedett egy ponton:
általában nem a császár
szokott elesni a fronton.

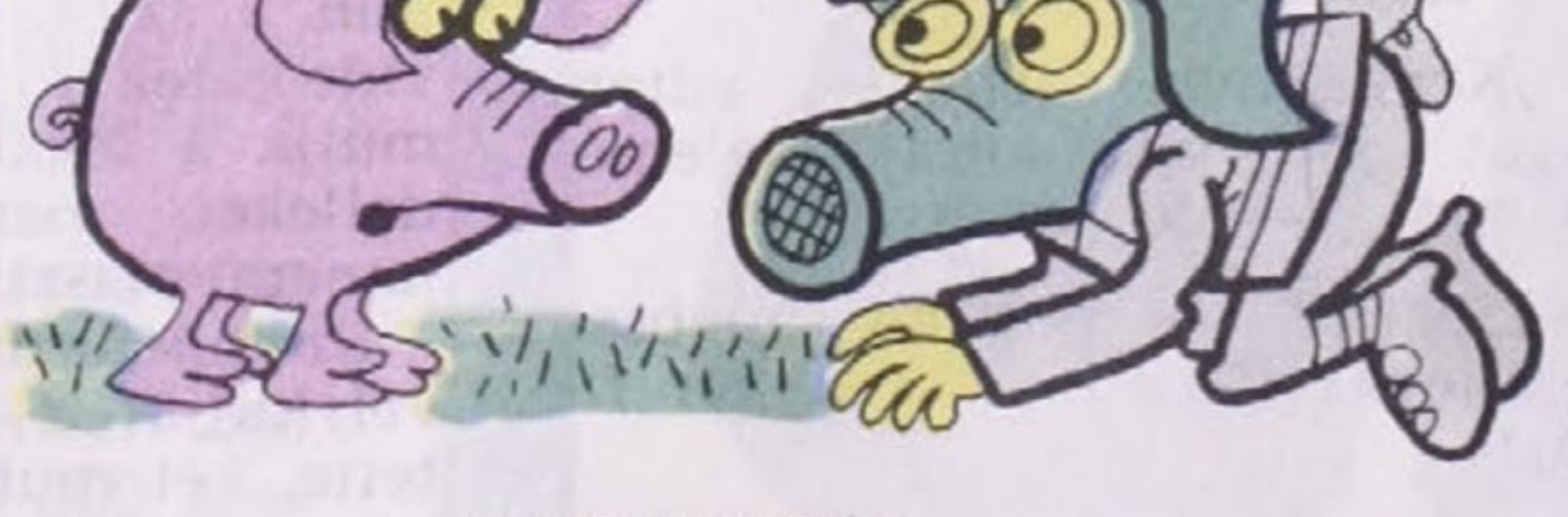

GÁZTÁMADÁS

Tömeghorror, vad látomás...
Hagymázas kép váltólázban,
hol szó szerint kellett venni,
ha valaki így szólt: gáz van!

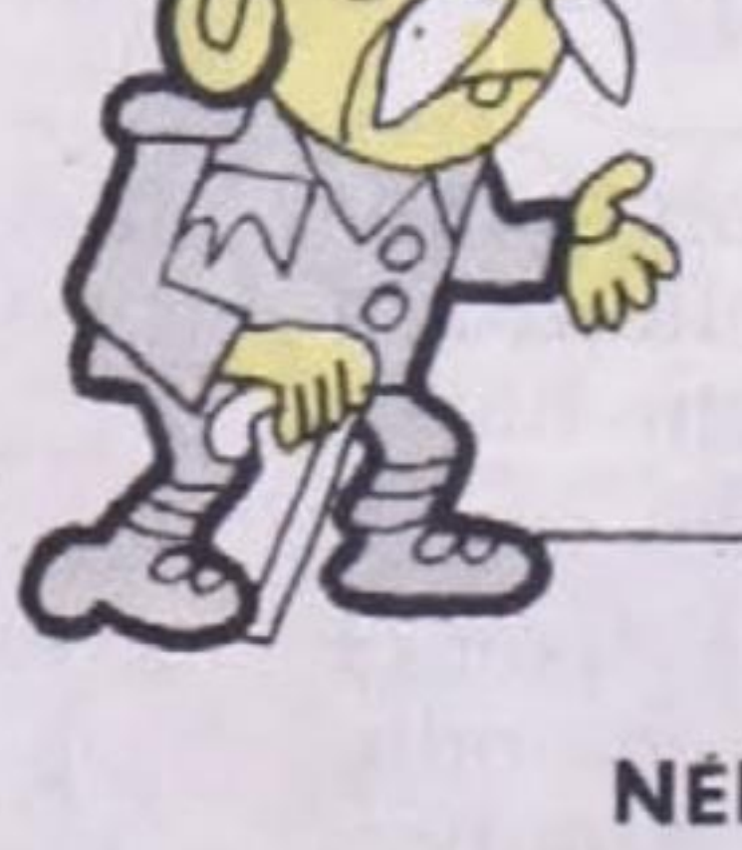

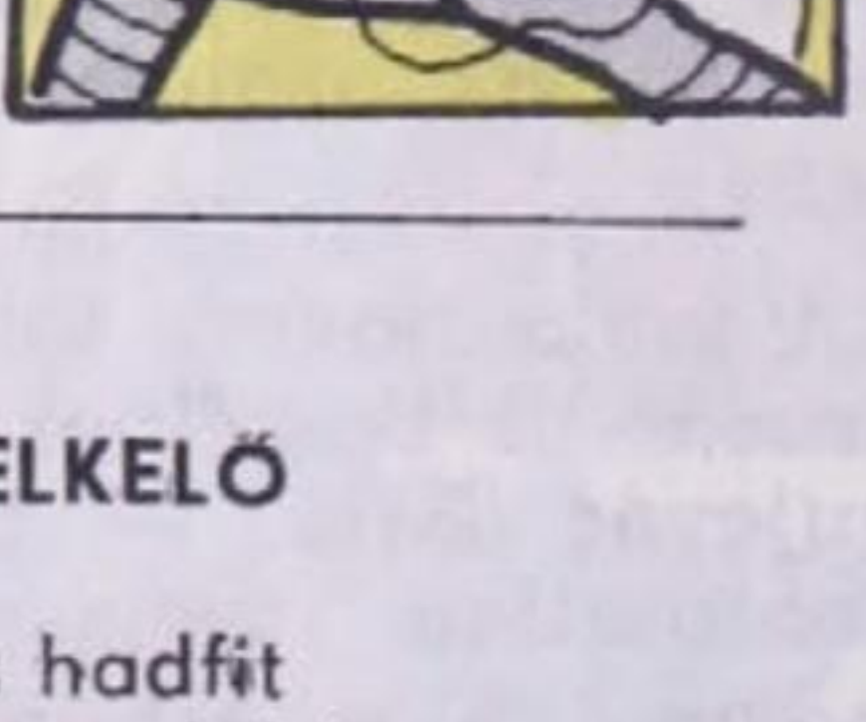

NÉPFELKELŐ

Ordítozó őszes hadfit
ábrázolt a lelkes plakát...
S vitték vizes bunkerekbe
a reumás dédnagypapát.

TELEFONÉBRESZTŐ

Kiss Lucullus nyugdíjas középiskolai tanár több mint négy évtizeden át minden nap pontosan háromnegyed hatkor kelt, nászéjszakája előtt is pontosan beállította a csörgős órát, ezért érthető idegességgel vette tudomásul felesége bejelentését, hogy szombaton fél hatkor ki kell mennie sógornője elé a Déli pályaudvarra, a Pápáról érkező személyvonathoz.

Semmiképp sem akarta megkockáztatni, hogy elaludjon, elképzelte sógornőjét, amint leszáll a vonatról, tanácstalanul körülnéz az üres peronon, valamilyen férfi odalép hozzá és tisztességtelen ajánlatot tesz neki, ami ugyan a sógornő korát és a hazai időpontot tekintve valószínűtlennek látszott, de elméleti lehetősége mégis fennállt. Kiss Lucullus ébresztőórája eddig minden alkalommal pontosan jelzett, de mivel több mint öt éve használta már, fel lehetett tételezni, hogy egyszer mégis csődöt mond és nem lehetett kizártnak tekinteni, hogy éppen most. Lement és vásárolt még egy ébresztőórát, a váratlan kiadás mint mindig, most is idegességet váltott ki benne, ami nyugdíját tekintve nem volt indokolatlan, de azzal nyugtatta magát, hogy ez a beruházás előbb-utóbb elkerülhetetlenné vált volna.

Kiss beállította mind a két órát, közben eszébe jutott, hogy nincs oka megbízni az újonnan vásárolt órában sem, mivel egyelőre nem rendelkezik megfelelő tapasztalatokkal arról, hogy milyen pontosan működik, ezért rövid töprengés után átment a szomszédba Kovácsékhoz. Kováccsal, az ikerlakás főbérlőjével már jó néhány évvel ezelőtt összekülönbözött, mivel cipőjét akkor is a *ház előtti* lábtörlővel pucolta le, ha a szokásosnál sárosabb volt, holott közös megegyezés szerint ilyenkor a *ház mögötti* lábtörlőt illett volna használni, de a rendkívüli helyzetre való tekintettel Kiss felfüggesztette az ellenségeskedést és kölcsönkérte Kovácsék ébresztőóráját.

Zsebóráján ellenőrizve a pontos időt, mind a hármat beállította, először mindet háromnegyed ötre, aztán úgy találta helyesebbnek, ha bizonyos lépcsőt alakít ki köztük, mint a háborúban a hadvezérek a védelem felépítésében, ezért ötperces időközöket hagyott. Elégedetten nyugtázta, hogy az ébredési valószínűség így a háromszorosára növekszik, ha az első és ne adj'Isten a második jelzést is elaludná, még mindig van esély, hogy a harmadik jelzésre felriad. De meg kell mondani, Kiss Lucullus a három ébresztő órában sem bízott. Különféle történetek tolultak fel emlékezetében, mikor egy-egy földrengés után órák százai álltak meg egyszerre, azért úgy gondolta, életében először igénybe veszi a telefonébresztőt, amit eddig feleslegesnek, majdhogynem léha fényűzésnek tekintett.

Megnézte a számot a telefonkönyvben, de nem volt közületi névsora, ezért jobb meggyőződése ellenére újból át kellett mennie Kovácsékhoz. Szomszédja könyve régebbi évjáratú volt és lehetségesnek tartotta, hogy közben a telefonébresztő hívószáma megváltozott, ezért együtt mentek le a közeli eszpresszóba, hogy ott leellenőrizzék. Nem akarták azt a benyomást kelteni, hogy visszaélnek az ingyen telefonmegnézési lehetőséggel, ezért Kiss két duplát kért és mikor a pincérnő hangsúlyával jelezte, hogy ezt a rendelést kevésnek, majdhogynem jelentéktelennek tartja, Kiss két fél rumot is hozatott, amit Kovács kötelességének tartott viszonozni, Kiss, életében először, italtól dülöngélve ment haza. A Kovács-féle telefonkönyvben feltüntetett hívószám egyébként helyes volt. Kiss feltárcsázta és ébresztőt kért *négy óra harminc* percre, így akarta elkerülni azt a lehetőséget, hogy esetleg délután fél ötkor keltsék fel. A szolgálatosnő feljegyezte a számot és az időpontot, ellenőrzésként szabályszerűen vissza is jelentkezett, de Kissben mégis maradt bizonyos rossz érzés a beszélgetés után. Túlságosan fiatalnak találta a nő hangját és a háttérből mintha a rádió tánczeneműsora szűrődött volna be, eltöprengett, hogy egy a maga módján minden bizonnyal tisztességes, de még kialakulatlan és a különféle szórakozások iránt vonzódó fiatal lányra vajon teljes biztonsággal rá lehet-e hagyatkozni? Úgy gondolta, jobb, ha bebiztosítja magát, átment Kovácsékhoz, meg akarta bízni a szomszédját, hogy ő is hívja fel a telefonébresztőt, hátha nem az a fiatal hang jelentkezik, hanem egy komolyabb, kialakultabb, ebben az esetben Kiss lemondta volna a korábbi hívást és új ébresztést kér. Kovácsné, a szomszédasszony azonban őrjöngve nekitámadt, odavonszolta a fotelba részegen hortyogó Kovácshoz és azzal vádolta, hogy ő viszi romlásba a férjét, Kiss alig tudott kiszabadulni a körmei közül.

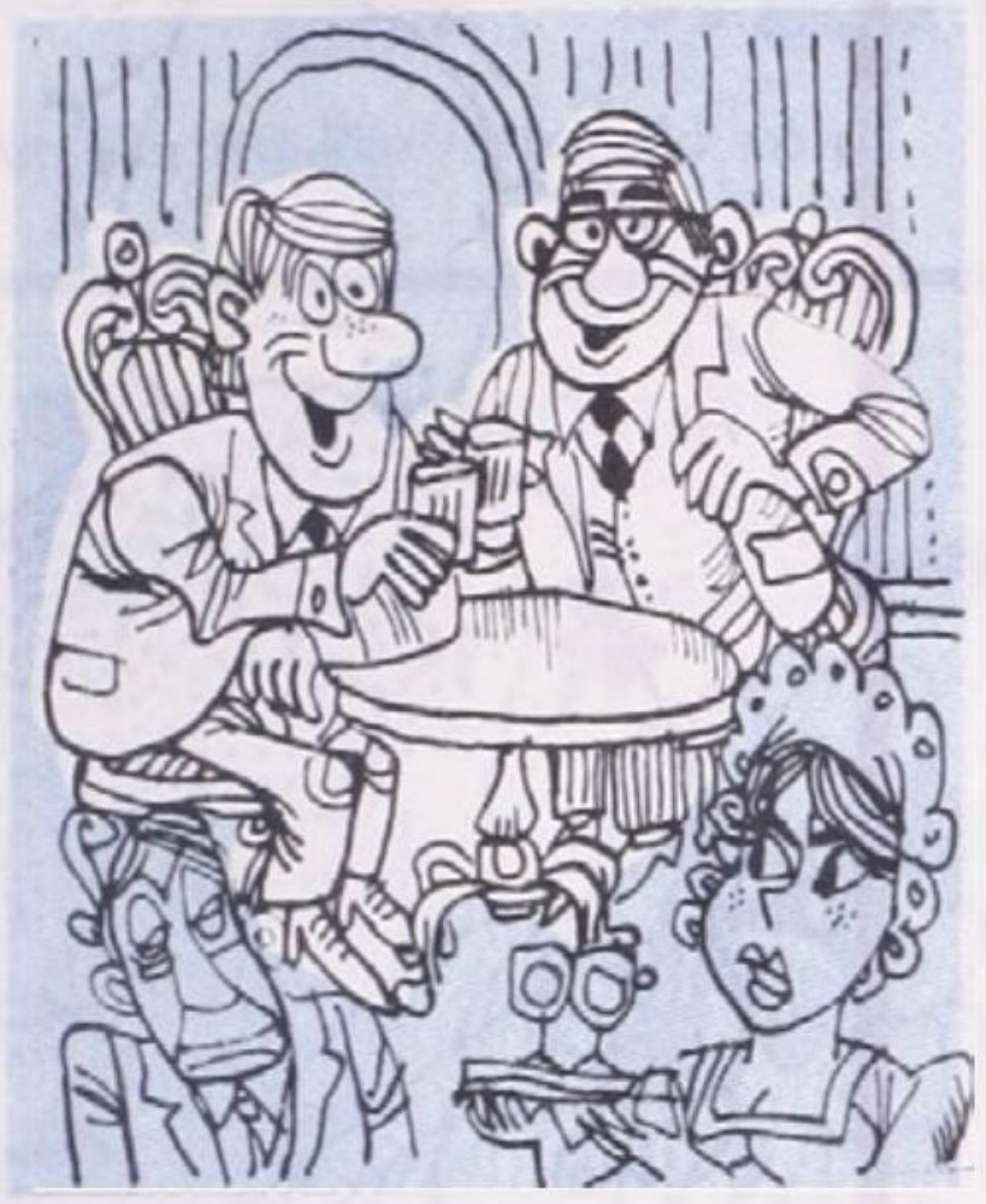

Ezek után természetes, hogy a nyugdíjas tanár nem tudott elaludni, ötpercenként nézte az órákat, egyiket-másikat időnként a füléhez vitte, hogy meghallgassa, nem állt-e meg véletlenül? Négy órakor már nem bírta tovább az ágyban, felkelt és járkált a lakásban. Nem tudta, mikor indul az első autóbusz és milyen sűrűn jár, attól félt, hogy elkésik. Kapkodva felöltözött, már az ajtóban járt, mikor eszébe jutott, hogy este a felesége altatót vett be, így senki sem venné fel a kagylót, ha szól a telefonébresztő. Kiss elképzelte, hogy esetleg órákig csöng a telefon egyfolytában és végigfutott a hátán a hideg. Lehetségesnek tartotta, hogy a Posta kártérítéssel lép fel, sőt ha az ügyet súlyosnak minősíti, ki is kapcsolják a telefont. Kiss úgy gondolta: az lesz a legjobb, ha felhívja a telefonébresztőt és közli, hogy már fölébredt. A telefonos kisasszony álmából riadt fel, azt hitte, hogy valaki tréfát űz vele, de végül is tudomásul vette a bejelentést. Kiss megkönnyebbülve útnak indulhatott.

Nem kell külön mondanunk, hogy a Pápa felől érkező személyvonat ezen a napon másfél órát késett.

Moldova György

ATLAGEMBER

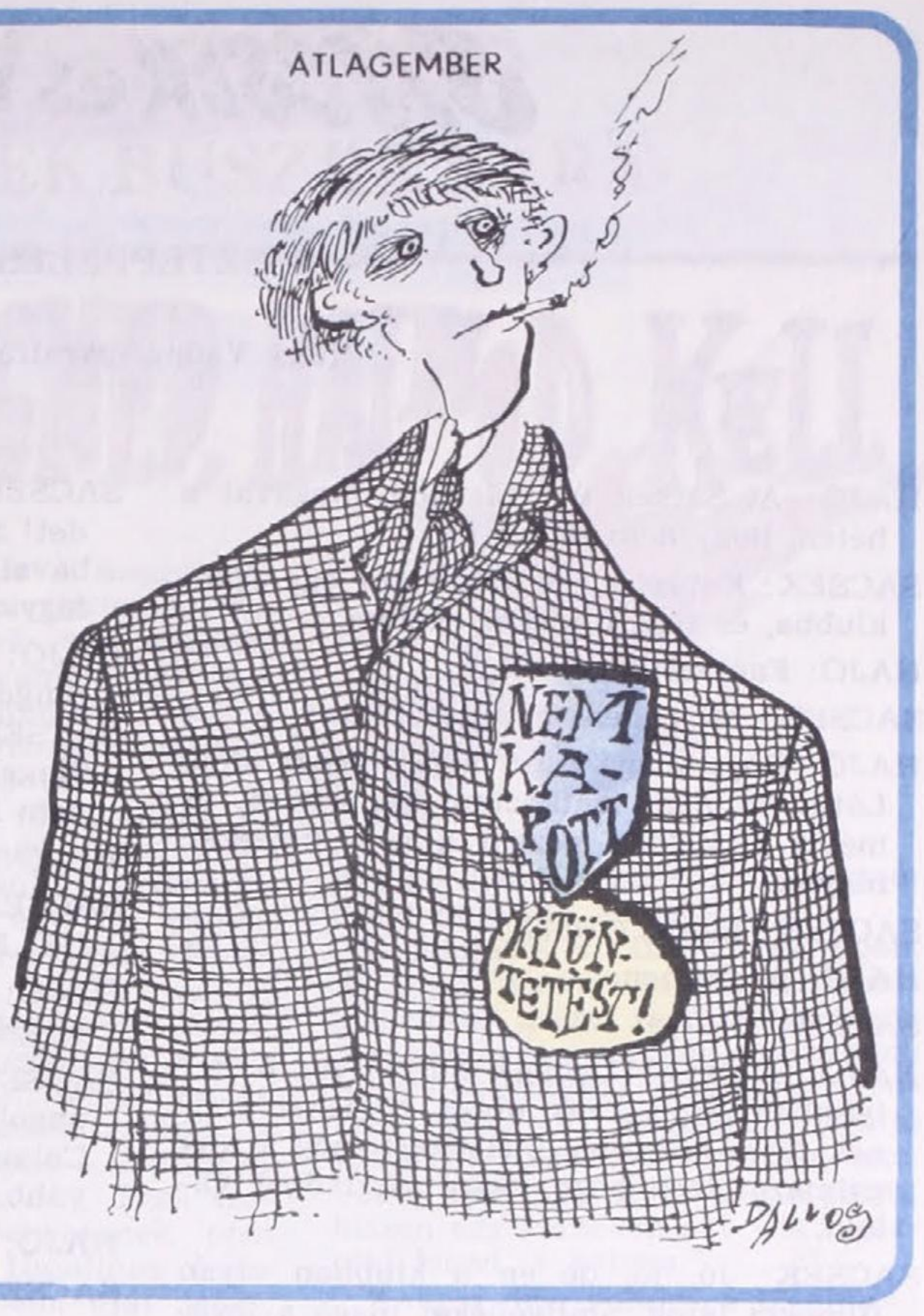

Hátha valaki nem ismeri

— *Több mint húsz éve vagyok házas, és még mindig ugyanazt a nőt szeretem.*
— *De hiszen ez csodálatos.*
— *Igen, de ha a feleségem megtudja, megöl . . .*

GYERMEKLÁTHATÁS

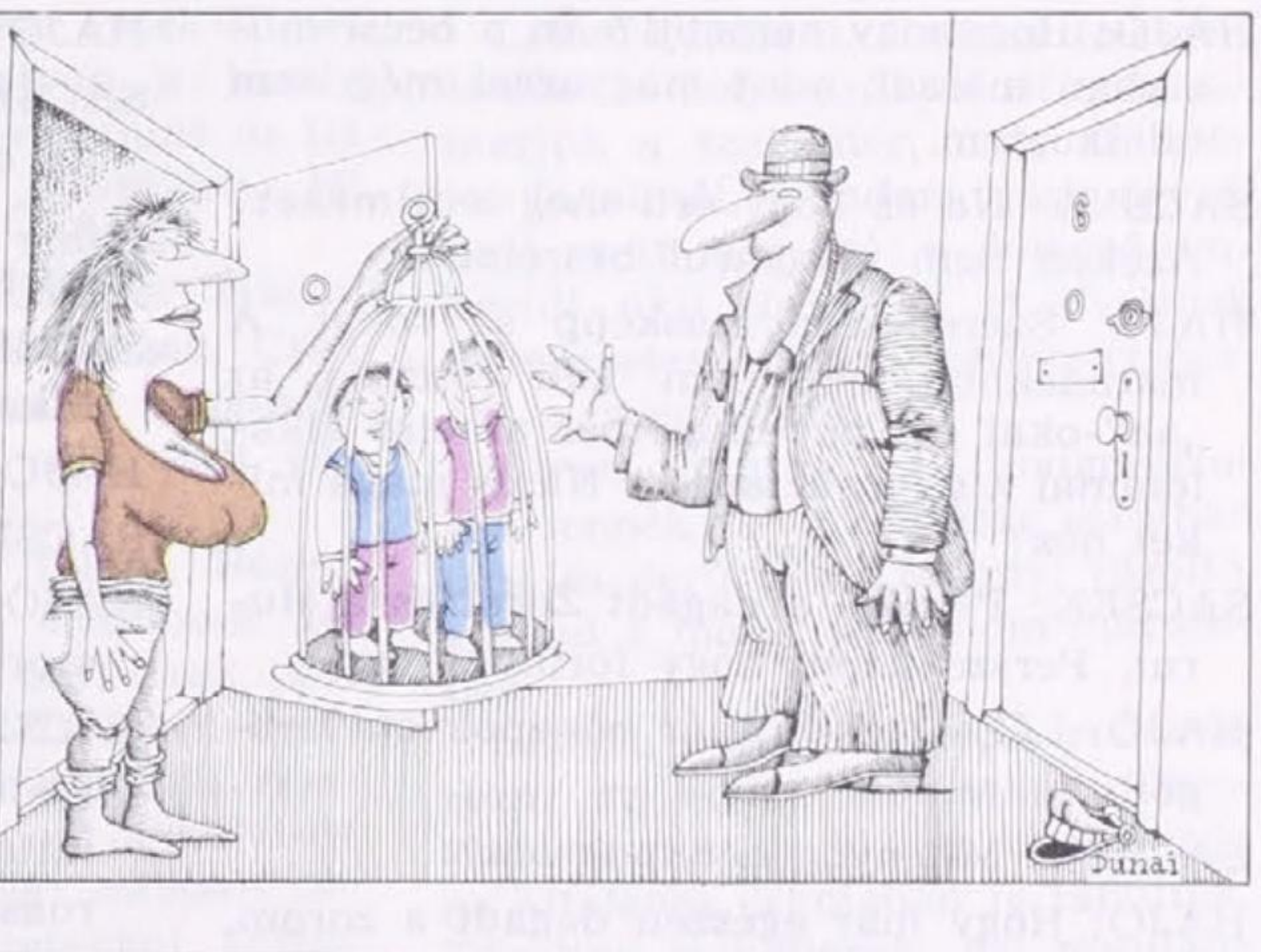

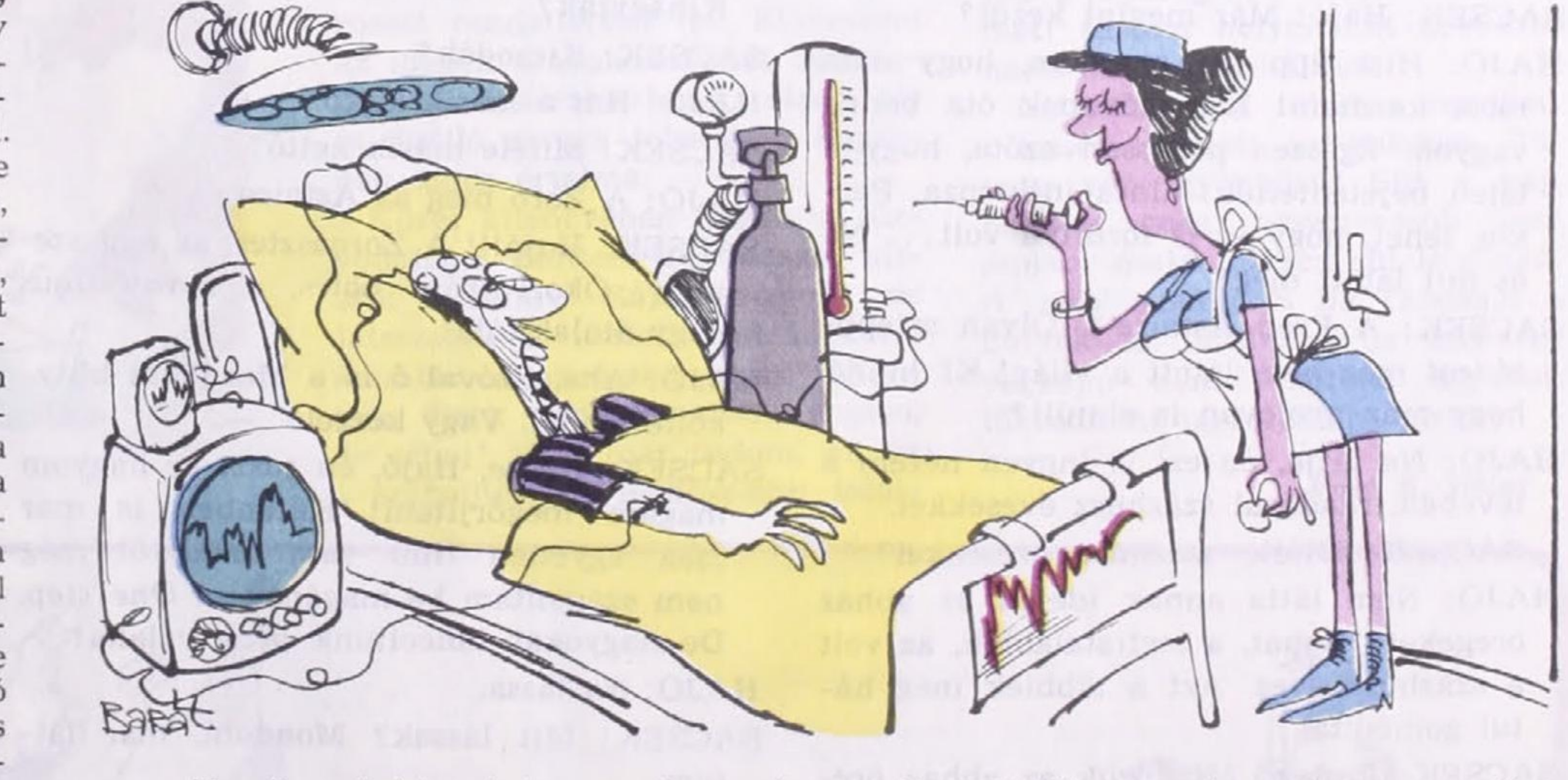

– Mondja, nővérke, érdemes nekem még a májusi tévéfilmszavazáson részt vennem?

Bemutatkozott a tévében a „Legyen szerencsénk”

NEM VOLT

SACSEK és HAJÓ

— A SZTEPPELÉSRŐL

(Egy Vadnai-parafrázis)

HAJÓ: Á, Sacsek úr! Mi volt magával a héten, hogy nem láttam?

SACSEK: Képzelje, beiratkoztam egy filmklubba, és régi filmeket néztem.

HAJÓ: Fantasztikus!

SACSEK: Mi ebben a fantasztikus?

HAJÓ: Hogy maga ezért képes pénzt adni. Látja én nem iratkoztam be sehová, és mégis állandóan nézem a régi filmeket, ingyen.

SACSEK: Igazán? Hol?

HAJÓ: A tévében.

SACSEK: Hülye!

HAJÓ: A tévé? Dehogy hülye! Az ő helyükben én is csak olyan filmeket vennék föl a műsorba, melyekért még a forgalmazó fizet, hogy végre viszi őket valaki.

SACSEK: Jó, jó, de én a klubban olyan filmeket látok, amilyeneket maga a tévében soha!

HAJÓ: Aha... Tudja, mit, én azokat a Mariahilferen szoktam megnézni. Csak az a baj, hogy alig hallani valamit, mert közben körös-körül mindenki azt pusmogja, hogy nyugi, anyus, éjszaka majd mi is így meg úgy.

SACSEK: Maga ilyen jól ért németül?

HAJÓ: Hogyhogy németül? Én a bécsi mozikban mással, mint magyarral még nem találkoztam.

SACSEK: Na és hogy érti meg a filmeket? Azokon nem magyarul beszélnek!

HAJÓ: Szerencsére másképp se sokat. A maradékhoz meg nem kell fordítás, az „ah"-okat és „oh"-okat már az első alkalommal kiszótáraztam... Na és maga miket néz?

SACSEK: Például a dagadt Zorot és a Hurut. Persze lehet, hogy fordítva van.

HAJÓ: Látja, azt én már hónapok óta nyögöm.

SACSEK: Mit nyög hónapok óta?!

HAJÓ: Hogy már egészen dagadt a zorom, olyan hurutom van. *(Vihog)*

SACSEK: Hajó! Már megint kezdi?

HAJÓ: Hisz épp azt mondom, hogy nem most kezdtem! Már hónapok óta benne vagyok. Egészen pontosan azóta, hogy a télen bejelentették: nincs influenza. Persze, lehet, hogy ez is fordítva volt... Na és mit látott még?

SACSEK: A Fred Astaire-t. Olyan sztepptáncot még nem látott a világ! Ki hinné, hogy már nyolcvan is elmúlt?

HAJÓ: Na látja, én ezt is ingyen nézem a tévében, ráadásul százhúsz évesekkel.

SACSEK: Miféle százhúsz évesekkel?

HAJÓ: Nem látta annak idején az abház öregeket? Nahát, a legfiatalabbik, az volt a százhúsz éves. Azt a többiek még hátul gombolták.

SACSEK: Ember! Mi közük az abház öregeknek a sztepphez?

HAJÓ: Hát a Szovjetunióban talán csak van sztyep, nem?

SACSEK: Hajó!!! Az a sztepp, amiről én beszélek, az más! Azt lábbal művelik!

HAJÓ: Látja, ez érdekes. Földet lábbal művelni, még csakugyan nem láttam.

SACSEK: A Fred Astaire nem művelt földet! Szteppel, nem érti? Úgy csinál a lábával, hogy ta-ta-ra-ta-ta-ta! Mint a géppfegyver!

HAJÓ: Ja? Miért nem ezzel kezdte? Szóval Singer-varrógépen dolgozik, mi?

SACSEK *(lilán a dühtől):* Nem dolgozik Singer varrógépen! Singer-varrógépen nem lehet szteppelni!

HAJÓ: Ruhát sem?

SACSEK: Ruhát sem!!! A ruhát, a steppelik! Es-sel! Most már érti?

HAJÓ: Hát perse. Kösönöm sépen, hogy megmagyarásta. Na és mit látott még?

SACSEK: Egy lélegzetelállító krimit. Két angol lány elmegy francia turistaútra, és Calais-tól mint autóstoposok utaznak tovább.

HAJÓ: Talán mint sztoposok, nem?

SACSEK: Hogyhogy sztoposok?

HAJÓ: Gondolom, stoppolni varrógépen szoktak, nem?

SACSEK: Idióta! Ezek nem úgy stoppolnak, ahogy maga gondolja! Megállnak az út szélén és feltartják a kezüket.

HAJÓ: Amelyikben a tű van, vagy amelyikben a cérna?

SACSEK: Kretén! Ehhez nem kell tű!

HAJÓ: Cérna se?

SACSEK: Az se, a fene, aki megette! Cérna csak magához kell, maga őstulok!

HAJÓ: Na jó. És aztán, hogy feltartották, mi történt?

SACSEK: Lefékezett mellettük egy elegáns Mazda.

HAJÓ: Defektes?

SACSEK: Miért lett volna defektes?

HAJÓ: Gondoltam, ha egyszer stoppolásra szorult...

SACSEK: Slussz, ez a téma be van fejezve! Pedig még volna mit mesélnem. Például láttam egy nagyon érdekes filmet, a Zoroasztert.

HAJÓ: Ne mondja! És a Huru hol maradt? Kihagyták?

SACSEK: Kicsodák?

HAJÓ: Hát a másik kettő.

SACSEK: Miféle másik kettő?

HAJÓ: A Zoro meg az Astaire.

SACSEK: Hajó!!! A Zoroaszter, az *egy* személy. Ókori iráni bölcs, a mazdeizmus nagy átalakítója!

HAJÓ: Aha. Szóval ő is a Mazdákat bütykölte lábbal. Vagy kézzel?

SACSEK: Nézze, Hajó, én juszt se hagyom magam megőrjíteni! Különben is már csak egyetlen film van, amelyről még nem számoltam be magának: a *One step*. De nagyokat táncoltunk arra valaha!

HAJÓ: Na lássa.

SACSEK: Mit lássak? Mondom, már láttam.

HAJÓ: Én meg már mondtam.

SACSEK: Mit mondott?

HAJÓ: Hogy van sztep, amelyre rá lehet táncolni. Pláne az abházaknak... Nekem bezzeg nem hisz igaz?

SACSEK: Mars ki!

Timár György

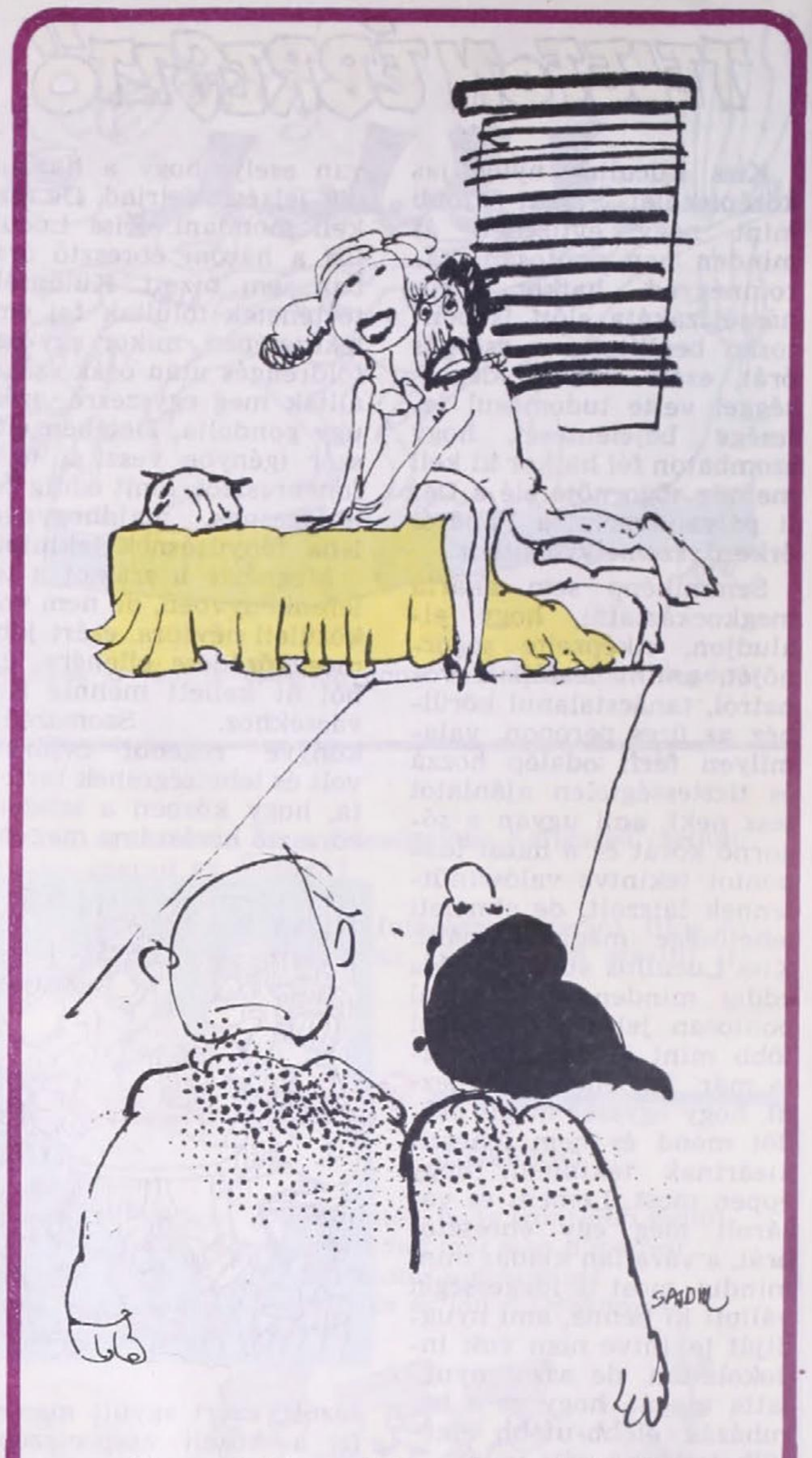

– O, ez régi ismeretség, már az őszi influenzavírust is tőle kaptam.

PÁLYAMÓDOSITÁS

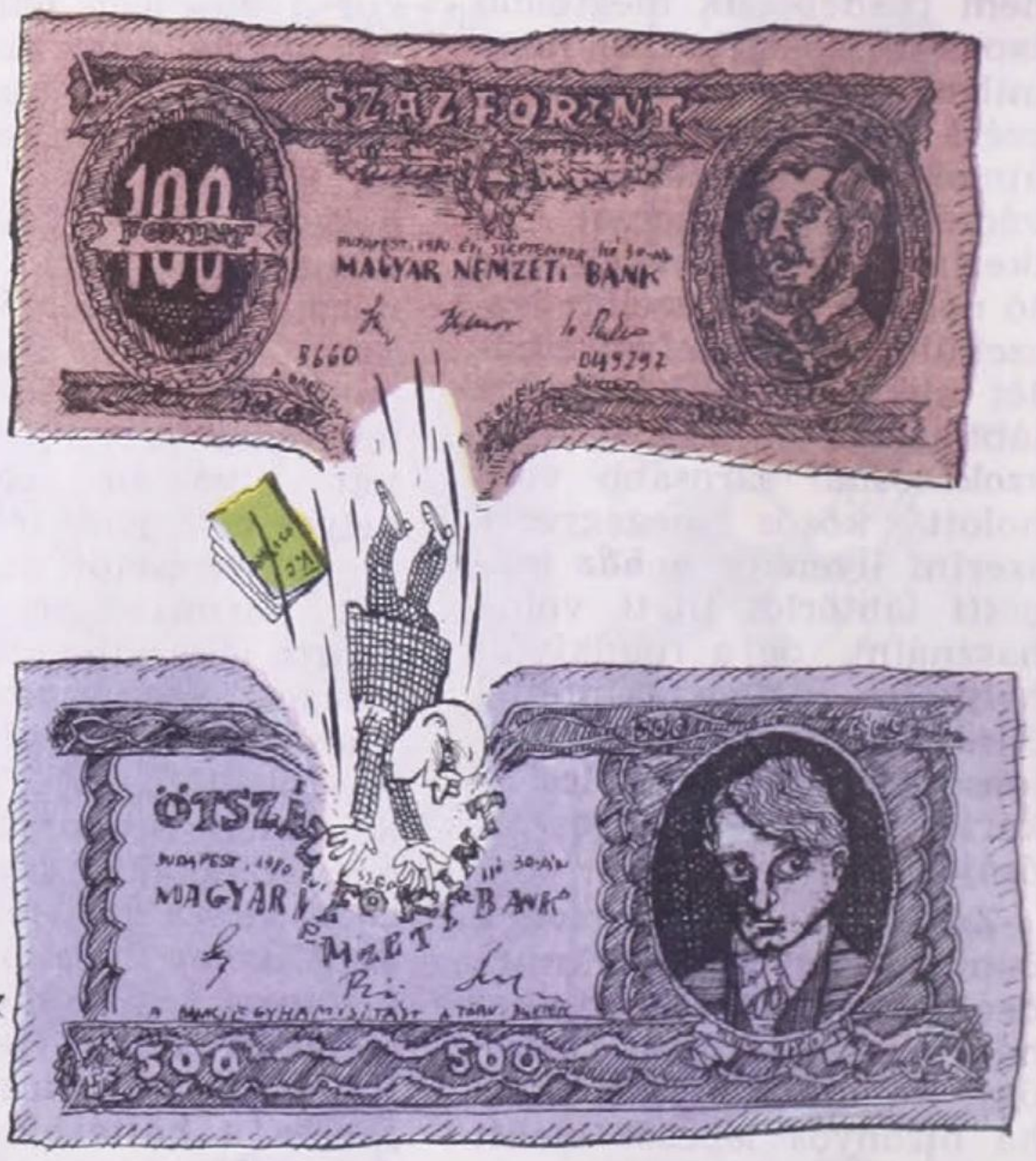

Ötnapos lesz a Könyvhét

HURRÁ!

ELJUTOTTUNK HÉTRŐL AZ ÖTRE

Egy győzelem margójára:

NYÖGTE MEZEY BÚS HADÁT BÉCSNEK BÜSZKE VÁRA

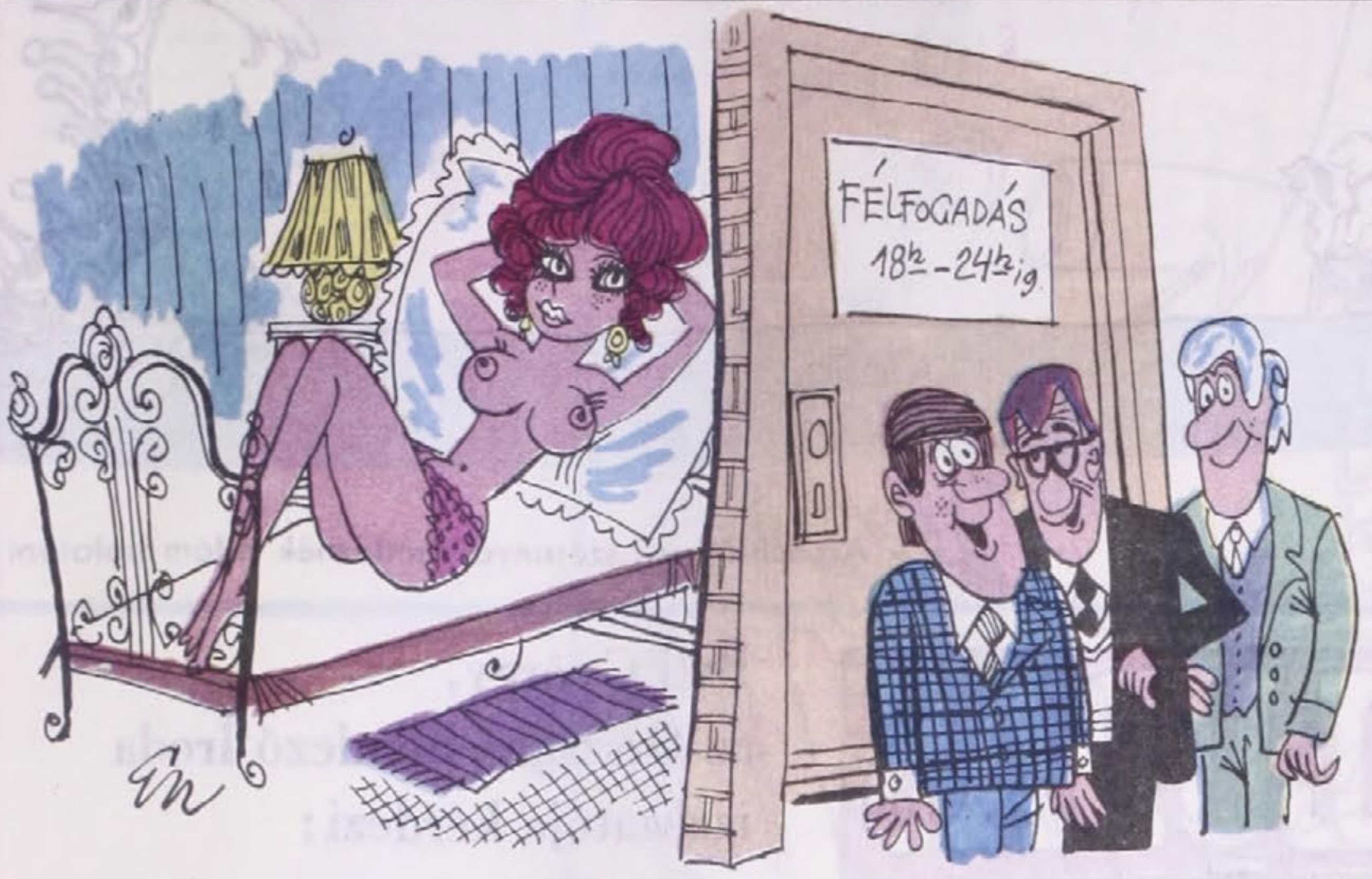

– Micike azelőtt köztisztviselő volt!

AZ ÖNVÉDELEM SPORTJA

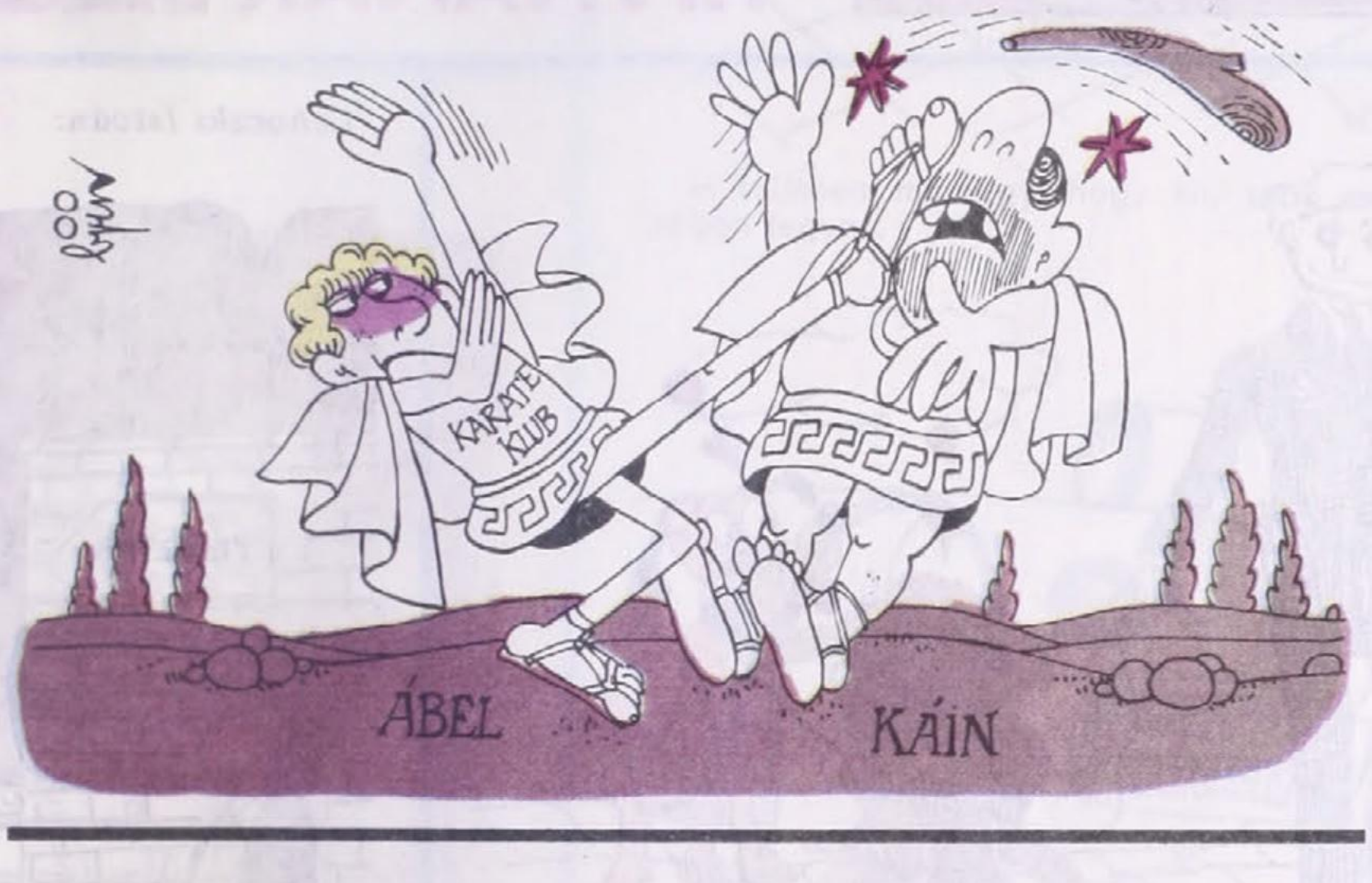

VÁROSSZÉPÉSZETI TERVPÁLYÁZAT VERSENY GYŐZTESE

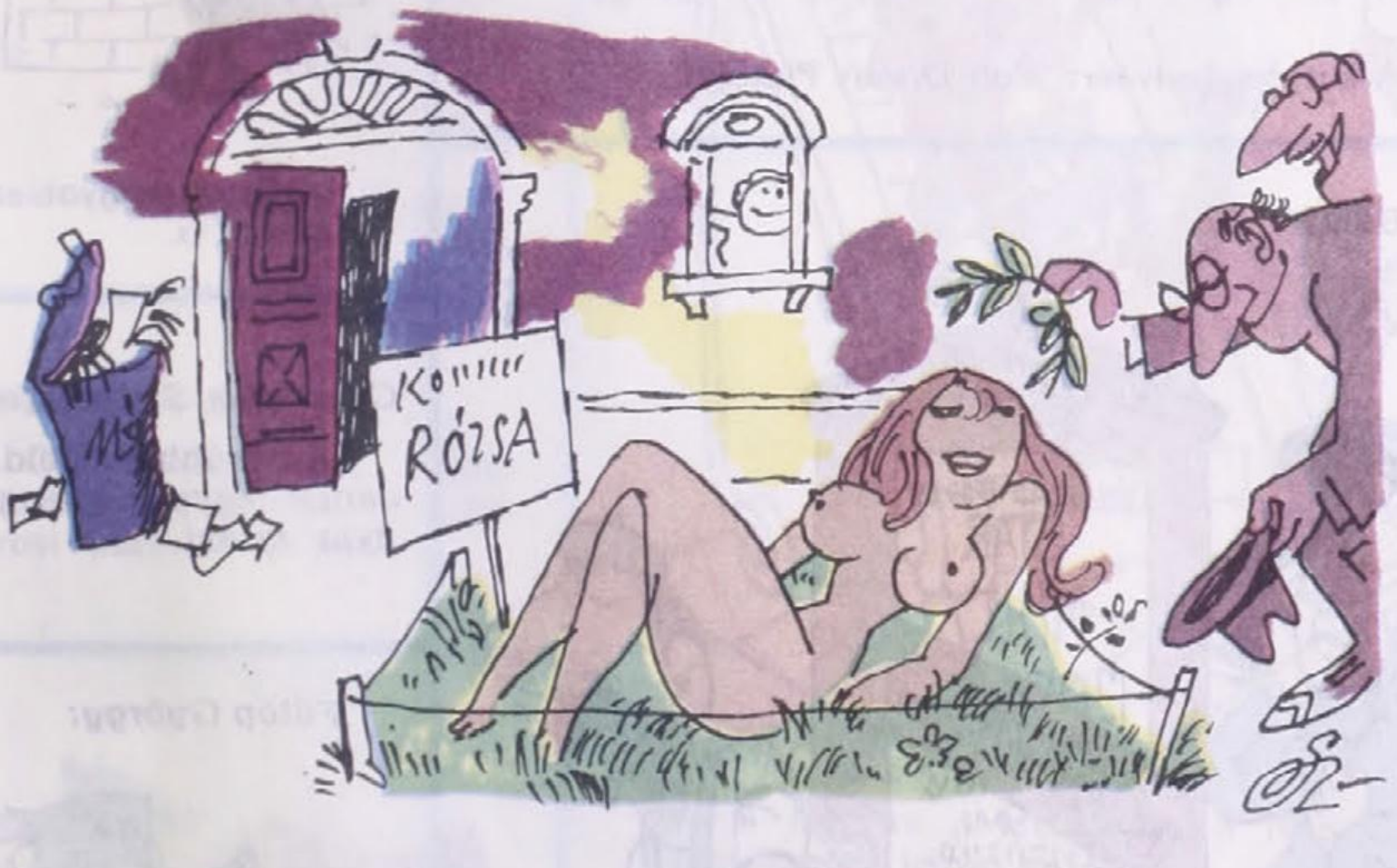

ITT ÉGNED, HALNOD KELL...

Túzforró a fülem a meghatottságtól; az az óriási tisztesség ért, hogy részt vehetek egy tízhetes tűzvédelmi tanfolyamon. Amikor azután azt is megtudtam, hogy a tíz hét elteltével vizsgázni is kell, ez csak olaj volt a tűzre.

Most itt ülök a tűzvonalban és hallgatom az előadó magyarázatait. Nyolc óra múlt tíz perccel. Nézem az órámat egy óra múlva. Nyolc óra tizenhárom perc. Érdekes az előadás.

Egy kicsit melegem van, de remélem, még nem értem el a tűzveszélyesség határát. Különben is, igen izgalmas részhez értünk, a legfőbb tűzoltó éppen a szabadtér fogalmát határozza meg. Ezek szerint szabadtér: helyiségnek nem minősülő térség. Hatalmas felismerés nyilallik belém. Hát lehet, hogy én már láttam szabad teret? Csak nem tudtam róla, hogy az?

Egy kicsit boldog vagyok. Mégsem lehet olyan szegény a mi hazánk, ha ilyen tanfolyamokra telik a pénzéből. Vagy annyira szegény, hogy csak ilyenekre telik? Milyen kár, hogy Koltay Gábor, az ismert filmrendező nem lehet itt közöttünk. Micsoda pazar rock-filmet rendezhetne! Az István a király és a János a vitéz, valamint az Itt élned, halnod kell mintájára: *Itt égned, halnod kell* címmel.

Ülök a tűzvonalban és érzem, amint egyre okosabb leszek. Csak attól tartok, ha esetleg lángésszé válok, lesz-e majd, aki elolt engem?

Ismét eltelt vagy félóra. Nézem a karórámat, már majdnem fél kilenc. Rossz ez az óra! Csak tudnám, hogy melyik? Ha lehet, minden korábbinál izgalmasabb részhez érünk. Megtanulom a helyiség fogalmát. A helyiség: minden oldalról épületszerkezetekkel körülhatárolt, önálló légterű, meghatározott rendeltetésű tér. Előveszem az idegen szavak szótárát, megnézem az *épületszerkezet, oldal, tér* és *önálló* szavak jelentését. Egyiknek sincs értelme.

Közel kilencvenen ülünk a tűzvonalban. Előttem két társam játszik valamit. Rájuk szólok: ne játsszatok a tűzzel! Hátranéznek, szemükben aprócska tüzek villannak. Ezek nem szeretnek engem, de sebaj! Most már tudom, mi az a szabadtér, ha legközelebb találkozom ilyesfélével, nem tévesztem majd össze az épülettel.

Gondolatok cikáznak agyamban. A költő szavai jutnak eszembe, bizonyára azért, mert idén lenne nyolcvanéves: „*valami nagy-nagy tüzet kéne rakni.*" Elgondolom, József Attilából megfelelő tűzoltó válhatott volna? Valószínűleg nem. Pedig nem állt távol tőle e pálya, hiszen egy versében azt írta: „*tűzoltó leszel, s katona.*"

Katona már voltam, a tűzoltóság még előttem áll. Három sorral előttem kedves kiállású hölgy ül. Valaha tüzes menyecske hírében állt, de ilyennel itt nem illik dicsekedni. Mindjárt szünet lesz, az előadó a tűz fogalmát ecseteli: lángokkal körülhatárolt terület, amely egyúttal ég is. Kinézek az ablakon: kék az ég.

Lehet kérdezni. Lassan felemelkedem a helyemről. Most már ismerjük a szabadtér, meg az épület fogalmát, mondom, csak egyről nem esett még szó: a dolgozó emberről, akit tíz héten át elvonnak természetes emberi tevékenységétől, a munkájától.

Olyan, mintha egy kongresszuson lennék; a hallgatóság soraiban taps és derültség. „Mennyi tűzoltó, s mind a másé" gondolom magamban.

Leülök, megpróbálom rendszerezni az eddig tanultakat. Tűzre szükség van, ez biztos, hiszen már az általános iskolában is tanultuk. Tűzoltók is kellenek, ezt bizonyítják a nemrégiben lezajlott kecskeméti tűzeset helyenként bravúrba hajló oltási munkálatai.

Látszólag hát minden rendben.

Ismét kinézek az ablakon. Tavasz van, gyönyörű! Süt a nap. Később még veszélyesebb lesz, amikor majd tüzesen süt le a nyári nap sugára. S ha ráadásul a kutyák is tüzelnek, az emberek végképp nem tehetnek egyebet: tűzvédelmi tanfolyamra járnak.

Föld S. Péter

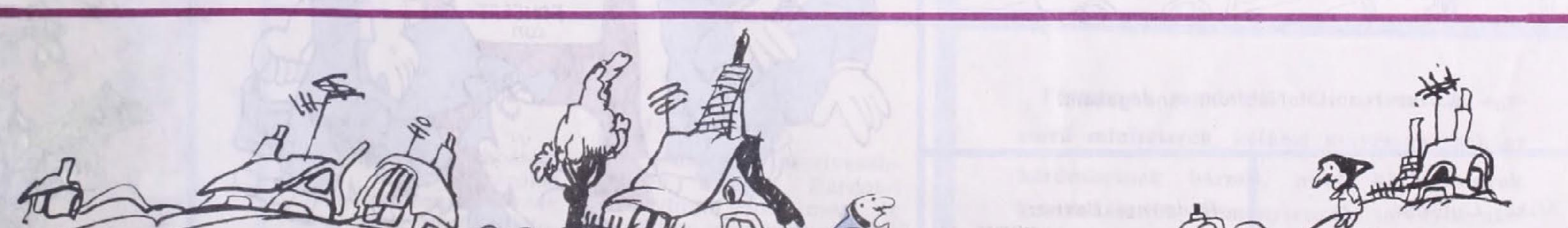

– Nem tudja, milyen idő lesz? Mi már két napja nem tudjuk fogni a műhold adásait!

LUDAS FÓRUM

Bali György,
az Országos Rendező Iroda
igazgatója kérdezi:

MILYEN VILÁGSZTÁROKAT HÍVNÁNAK MEG PESTRE?

Hegedűs István:

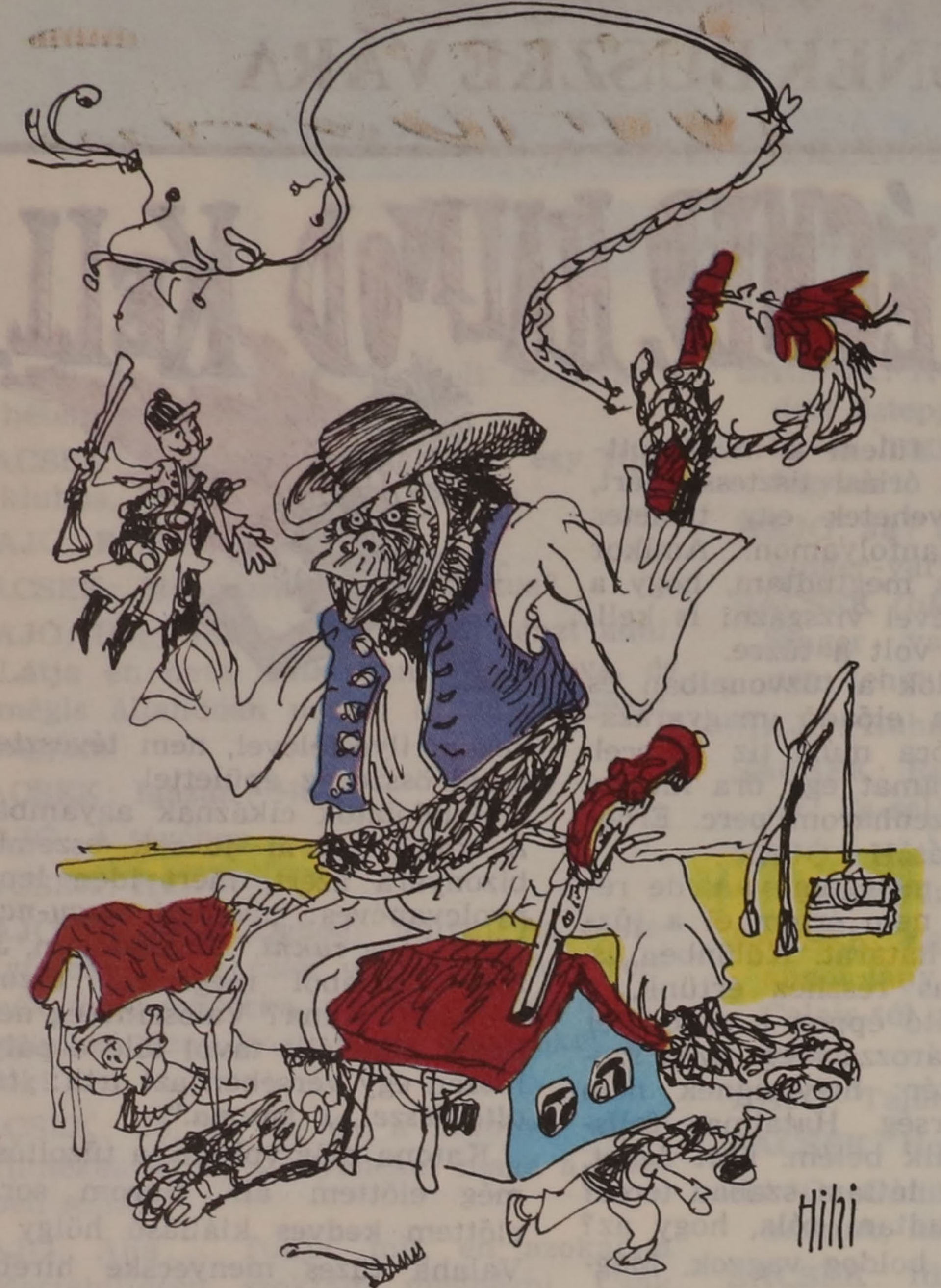

– King-Kong-ot, egy koprodukciós betyárfilmhez.

Árkus József:

Gorbacsovot és Reagant. Egyszerre.

Peterdi Pál:

Nyilasi Tibort, azt hiszem, ezzel minden Fradi-szurkoló egyetért.

Brenner György:

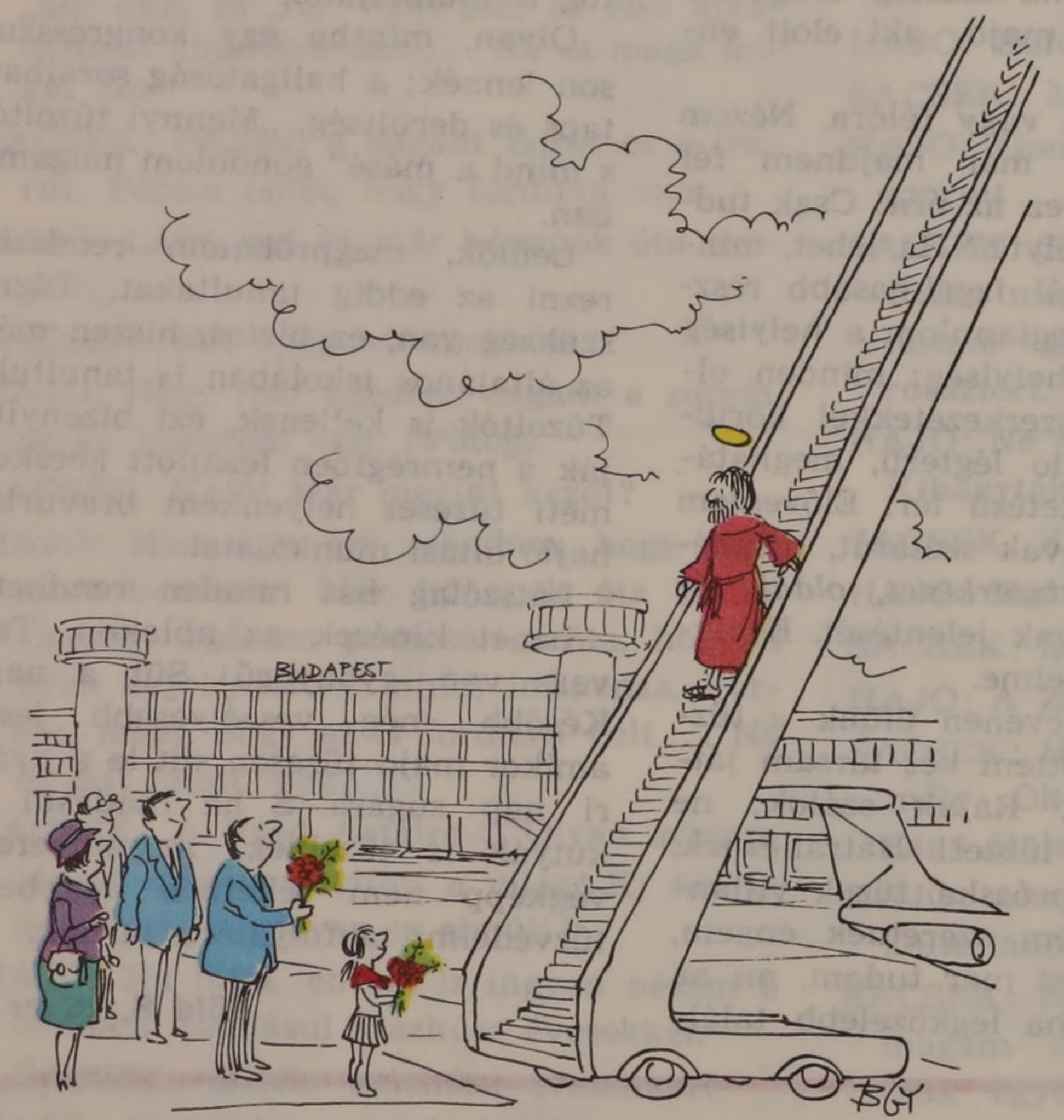

– A Szupersztárt, a Népfront vendégeként.

Mikes György:

Világsztárok helyett menedzsereket hívnék meg, akik tudják, hogyan lehet valakiből világsztárt csinálni.

Radványi Barna:

Gmeiner professzort, hogy alapítson S. O. S.-falut árva felnőtteknek is.

Sajdik Ferenc:

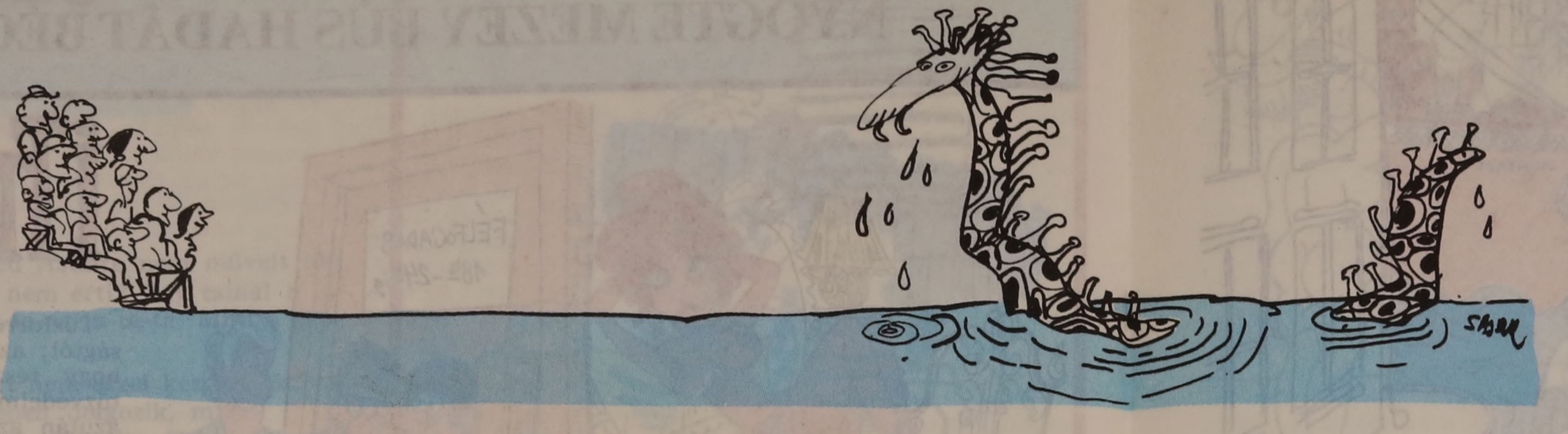

– A Loch-Ness-i szörnnyel rendeznék vidám balatoni napokat.

Dallos Jenő:

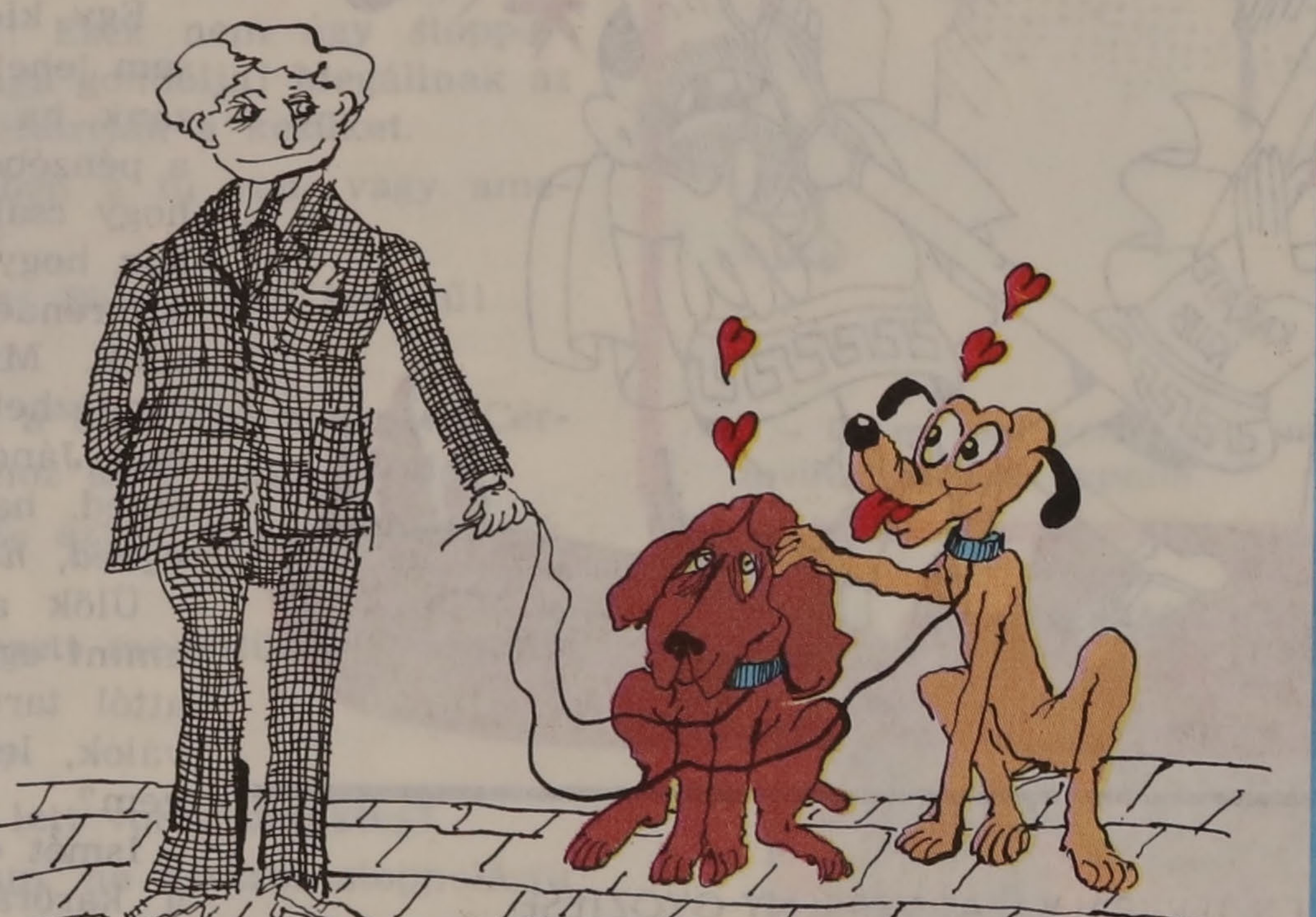

– A kutyám kedvéért Walt Disney Plutoját.

Balázs Piri Balázs:

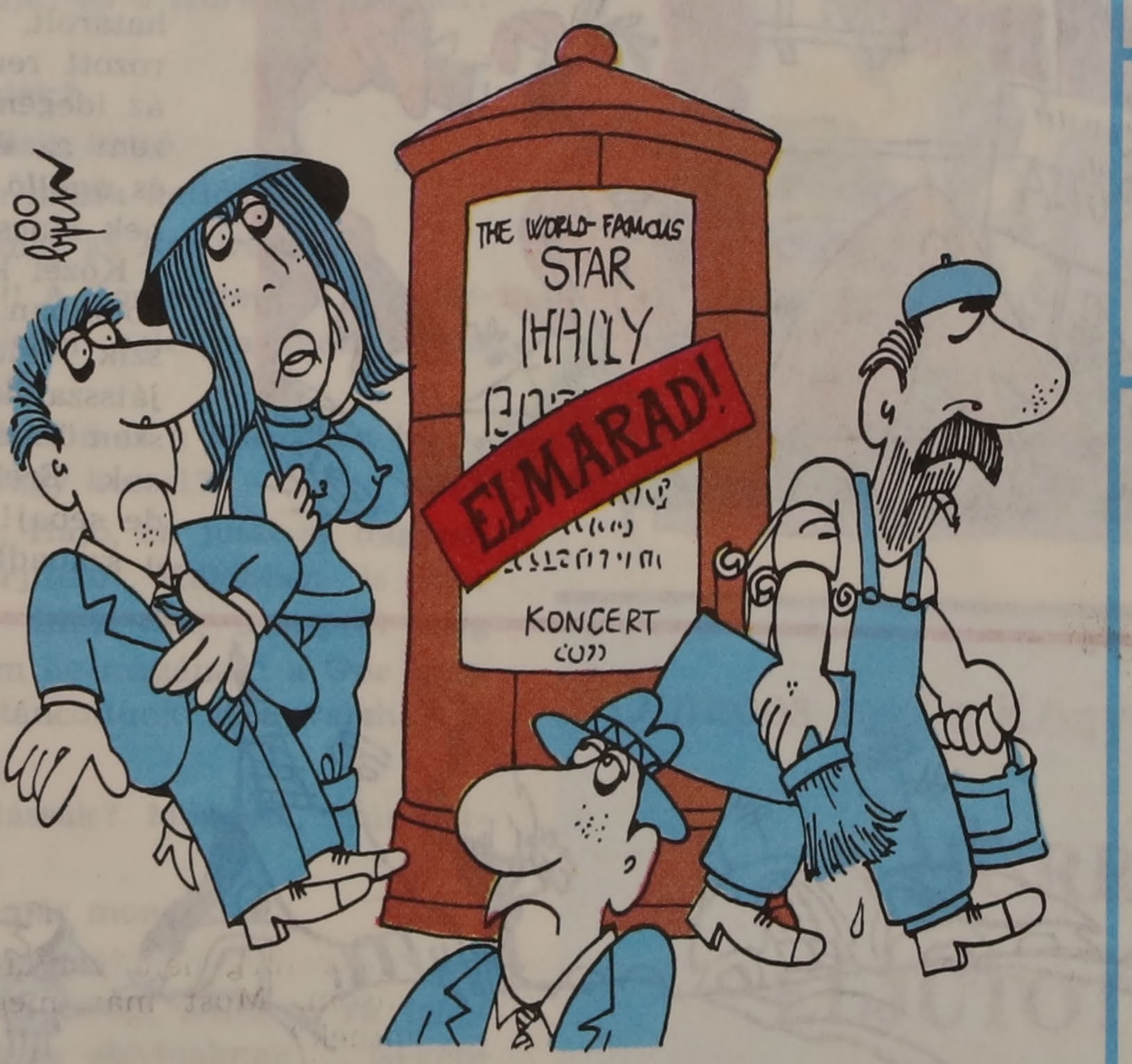

– Nem mindegy?

Lehoczki István:

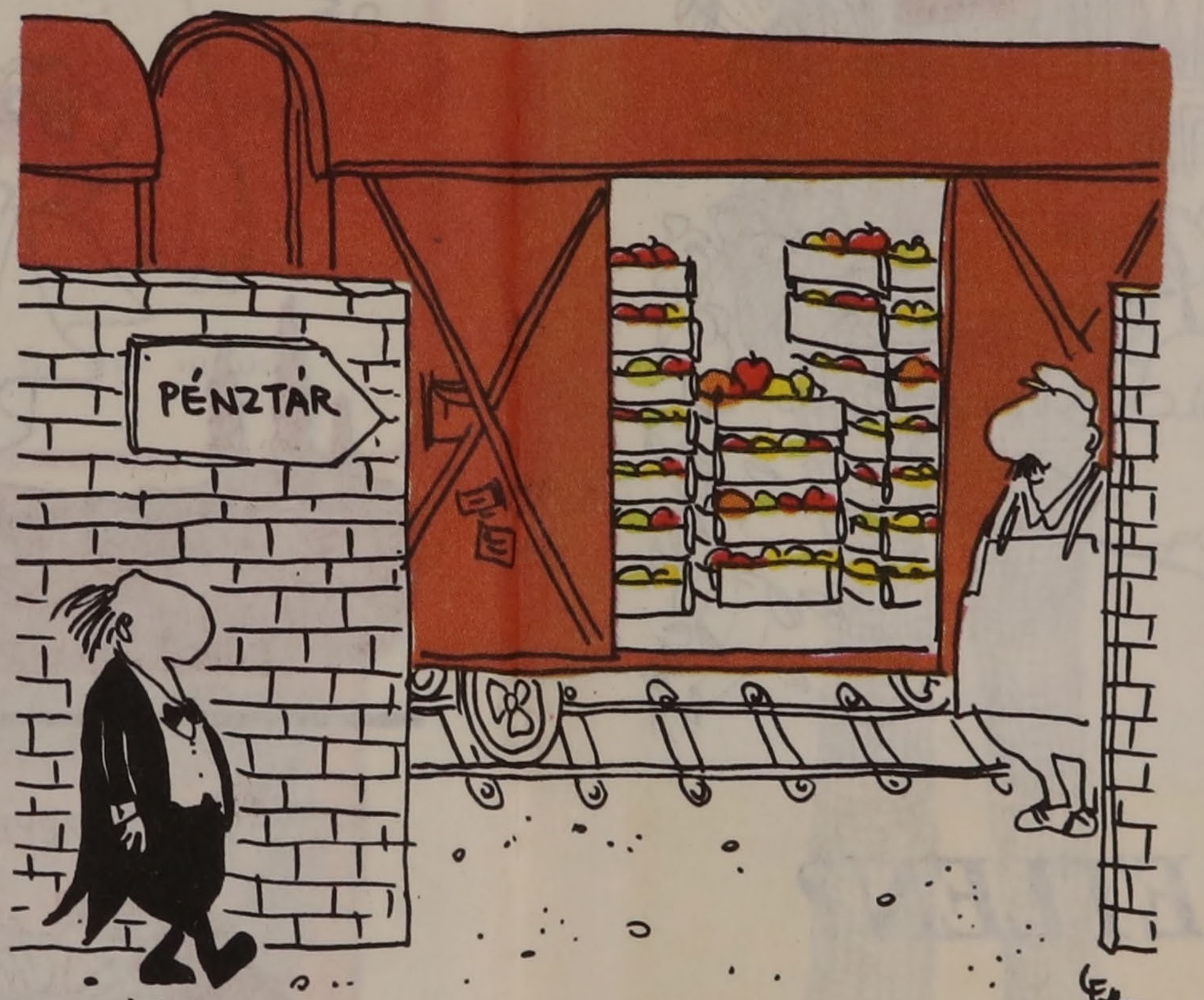

– Csak magyar származásút, aki dollár helyett elfogad jonatánt is.

Galambos Szilveszter:

Én inkább külföldre küldenék egypár gyenge magyar sztárt.

Föld S. Péter:

Olyanokat, akik miatt nem kell leállítani a fővárosi utak forgalmát.

Fülöp György:

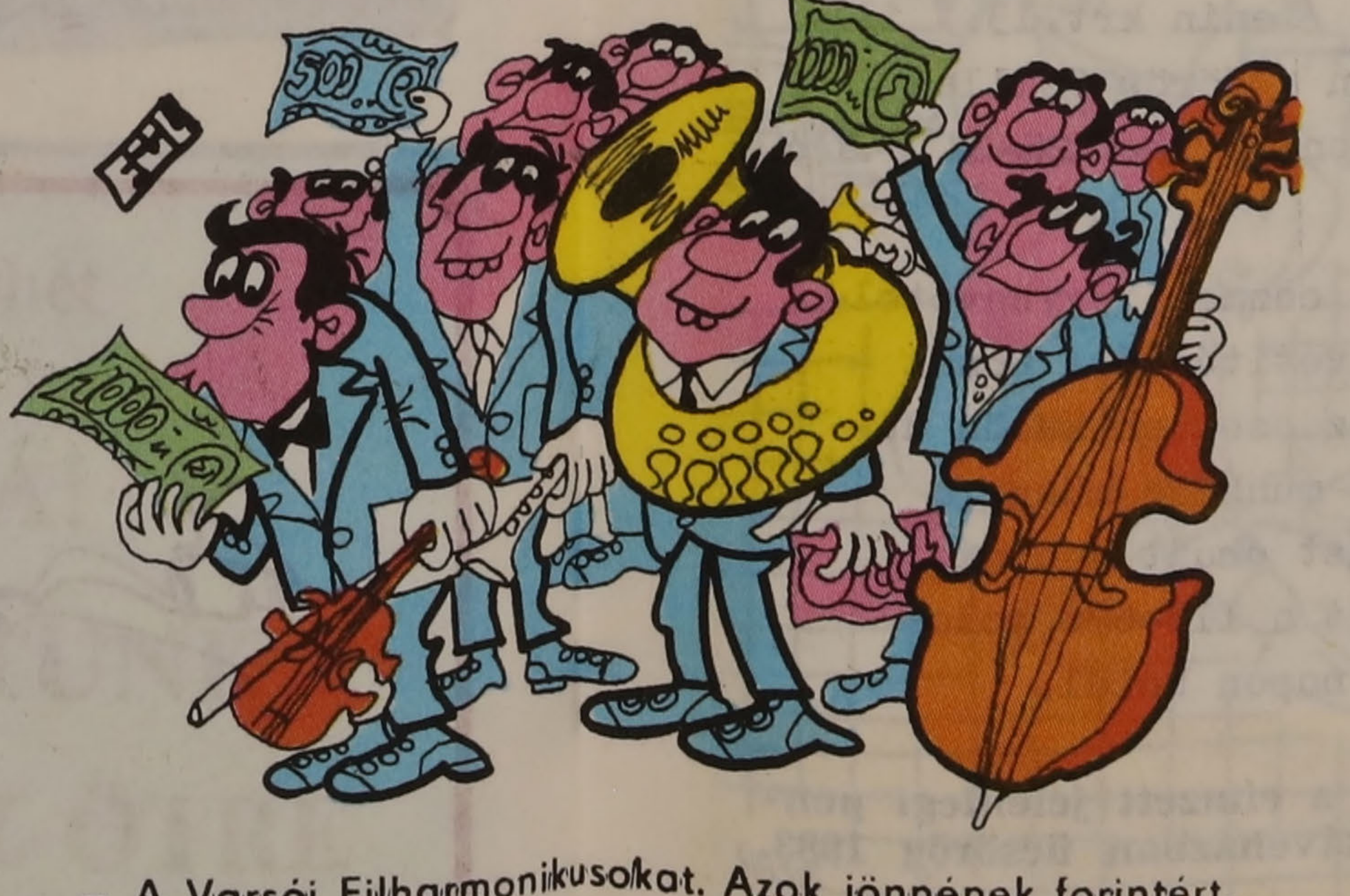

– A Varsói Filharmonikusokat. Azok jönnének forintért.

Krenner István:

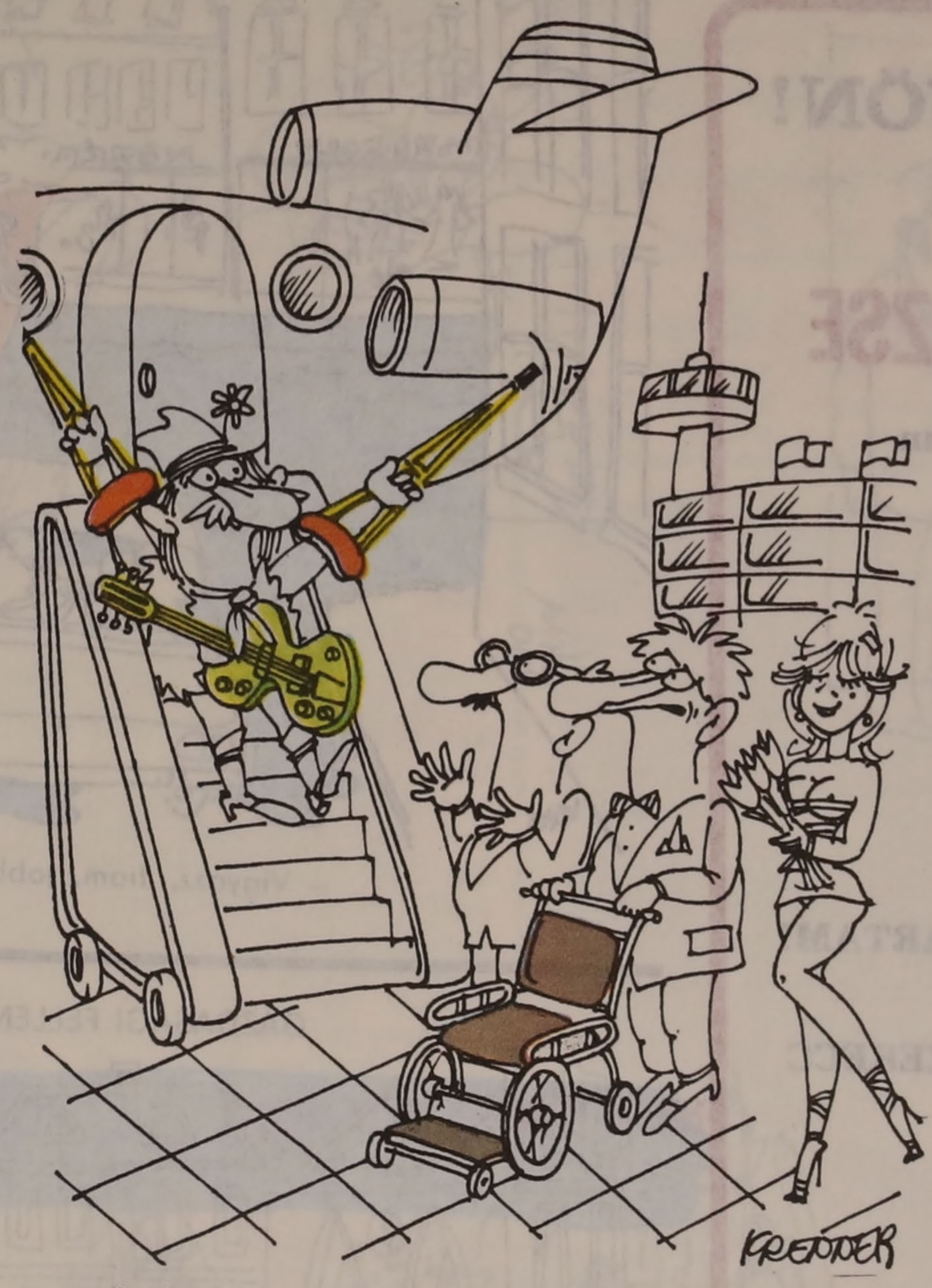

– Teljesen mindegy, hogy kit, csak még a fénykorában legyen.

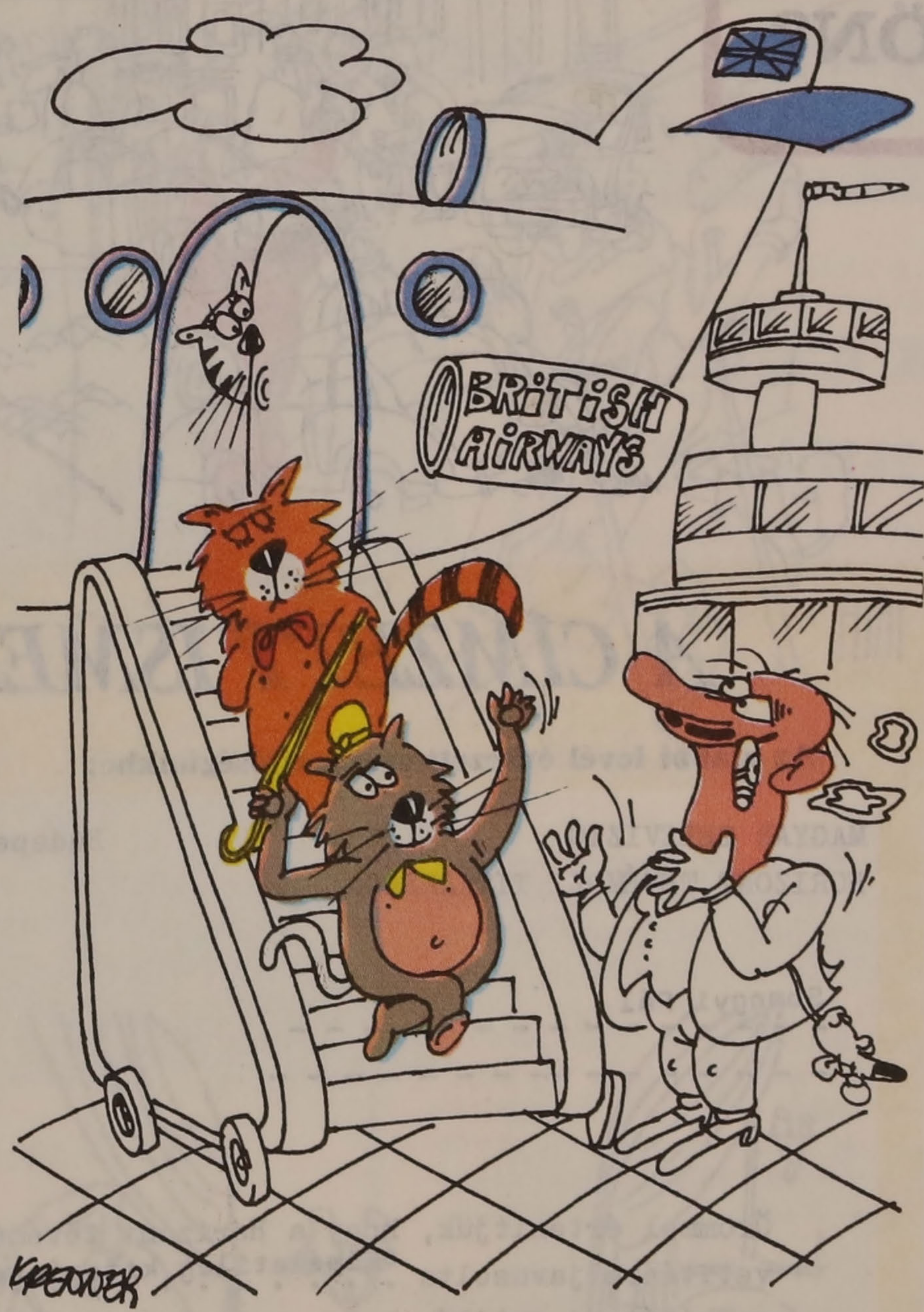

– A londoni „Macskákat" a Népstadionba, akkor talán kapnék jegyet én is.

Trunkó Barnabás:

Devizatakarékossági okok miatt kizárólag olyan sztárokat hívnék meg, akik végül biztosan lemondják a fellépésüket.

Münz András:

Húsz éve legszívesebben Brigitte Bardot-t hívtam volna meg, de akkor még nem volt lakásom. Most már meg minek?

TOVÁBBÁ...

Kettinger Ottó (Budapest, Dorozsmai út) kérdése: *„Önök szerint mi jobb: a tisztességtelen hasznos, vagy a haszontalan tisztesség?"*

Hohó, komoly kérdés, tréfás formában, rajongunk az effélékért. Nyilvánvaló, hogy erre kétféleképpen lehet válaszolni. Vagy úgy, hogy kaján vigyorral térünk napirende az ügy felett, vagy úgy, hogy egy komoly professzorhoz fordulunk kimerítő információért. Engedelmével az első megoldást választjuk. Ugyanis szerintünk jobb egy neveletlen mosoly, mint egy mosolytalan nevelő. Ez egyébként jelmondatnak is tekinthető egy újabb oktatási reform küszöbén.

■

Kovács Elemér, törökszentmiklósi (Felszabadulás útja) olvasónk az iránt érdeklődik, hogy *mit vásárolnánk legszívesebben a tavaszi ékszeraukción?*

Bocsásson meg, de ez a probléma egyikünknek sem okoz álmatlan éjszakákat. Egyszerű, puritán emberek vagyunk, sem násfát, sem kösöntyűt nem viselünk. Nekünk bőven elég az a három uborkásüvegnyi briliáns, amit a stelázsink legfelső polcán tárolunk, szalicilban.

■

K. Szabó Zoltánné (Miskolc, Tallér utca) kérdése többé kevésbé rímel az előzőre. *„Önök hol tartják a pénzüket?"*

Ez nálunk nagymértékben egyéni dolog. Akadnak munkatársaink, akik egymásnál tartják a pénzüket. Elsejéig, becsületszóra. Mások hosszúlejáratú hitel formájában bocsátják szűkölködő kuvaiti olajsejkek rendelkezésére. Amennyiben saját módszerem is érdekli: amióta a gázfűtést bevezették, én a fáskamrában tartom a pénzemet, százezres kötegenként felslihtolva. Múltkoriban rám is dőlt egy plafonig élő rakás, a tűzoltók ástak elő az ötmillió dollárom mélyéről.

■

Köblös Levente Pécsről, a Gabona utcából kérdezi, hogy *tényleg válságban van-e a popzene?*

A popzene mindig válságban van. Ön nem fogja elhinni, pedig jegyzőkönyvileg bizonyítható tény: Ludwig van Beethovennek annak idején egyetlen példányt sem sikerült eladnia a IX. Szimfónia nagylemezéből. A popzene tehát kétségkívül válságban van, de ebből remekül megél.

■

Többen kérdik, Budapestről is, vidékről is: *„Önök kitől kapnak hálapénzt az írásaikért?"*

Egyszerű a válasz: eddigi tapasztalataink alapján legfeljebb az utókortól.

■

Zoltán Dömötör budapesti olvasónk kérdése: *„A jobb csomagolási lehetőség érdekében nem lenne-e célszerű kocka alakú tyúktojásokat kifejleszteni?"*

A magunk részéről kézzel-lábbal tiltakoznánk ez ellen. Uram, képzelje magát a tyúkok helyébe!

(peterdi)

Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST, 1977.

HETI PLAKÁTUNK

JÖN! JÖN! JÖN!

Vörösmarty—Vikidál Szvatopluk:

LÓFEHÉRKE ÉS A HÉT TÖRZSE

Zenés forgalomkorlátozás a Vereckei szorosban sovénítókúrával

Főszerepben:

DEÁK BILL ANONYMUS
és
KÖLCSEY FERÓ

Öt világsláger:

ANYÁM, ÉN NEM IS ILYEN LOVAT AKARTAM!
KI A JOBB? MAGYAR-ROCK!
JAJ BE SZOROS VERECKE, HOGYHA SZERECC ERECC BE!
ÁRPÁD A HÁZ, NINCS KACAGÁS!
HADAK ÚTJA: BEHAJTANI TILOS!

Honfoglalás az érkezés sorrendjében

JÖN! JÖN! JÖN?

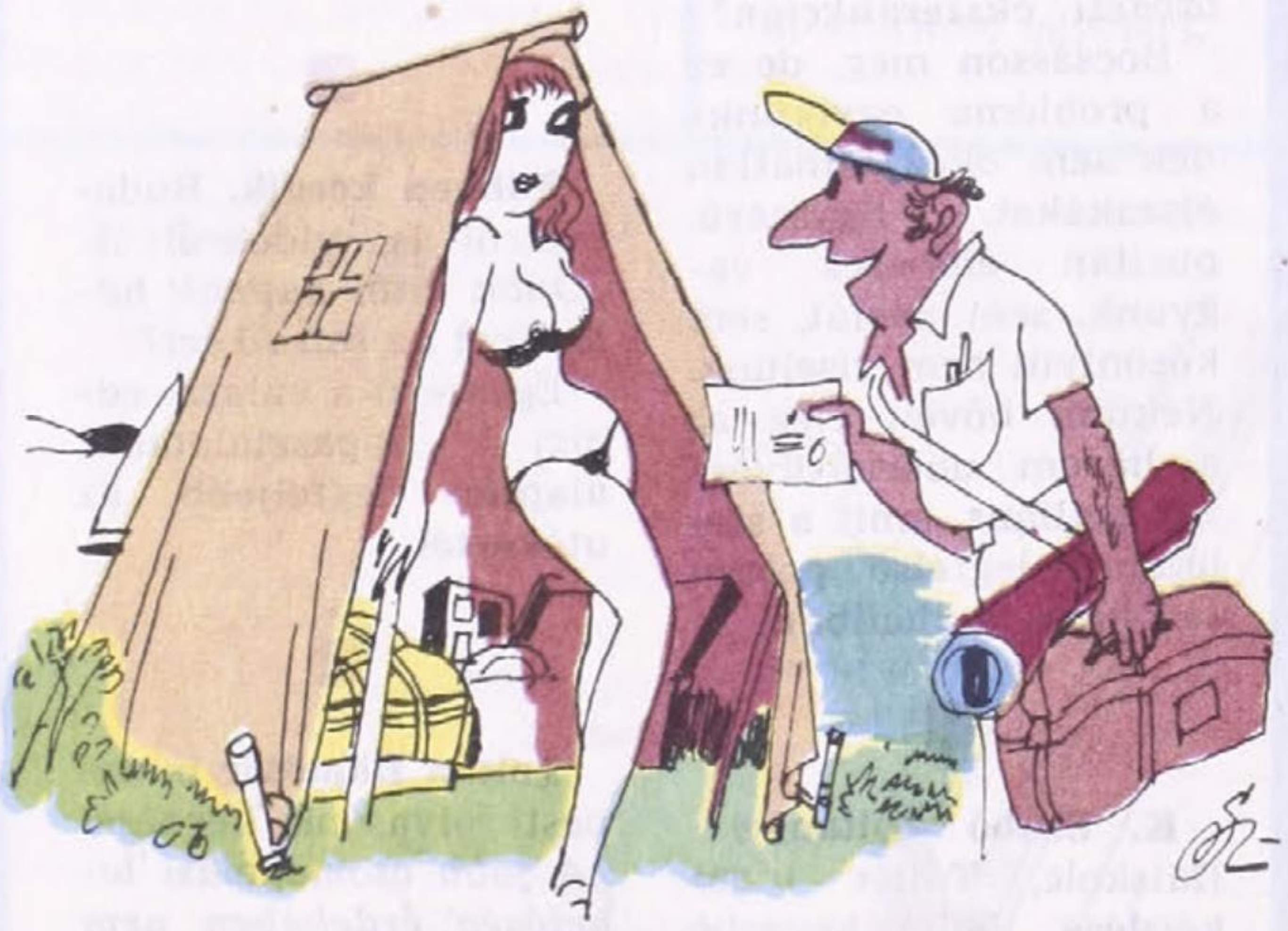

– Bocsánat, nem ide szól a beutalóm?

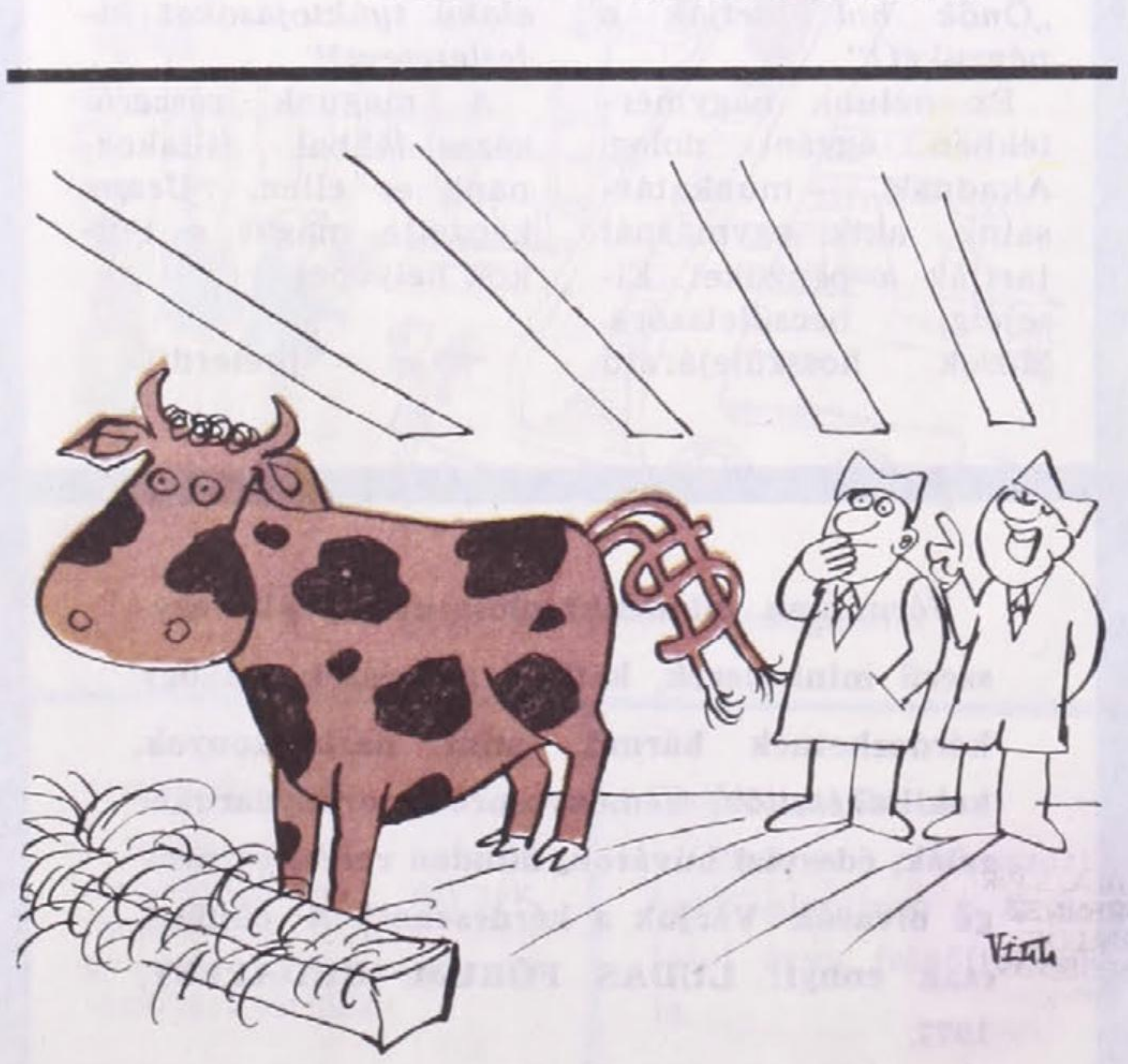

– Ezt a fajtát tőkés piacra tenyésztettük ki.

CSŐTÖRÉS

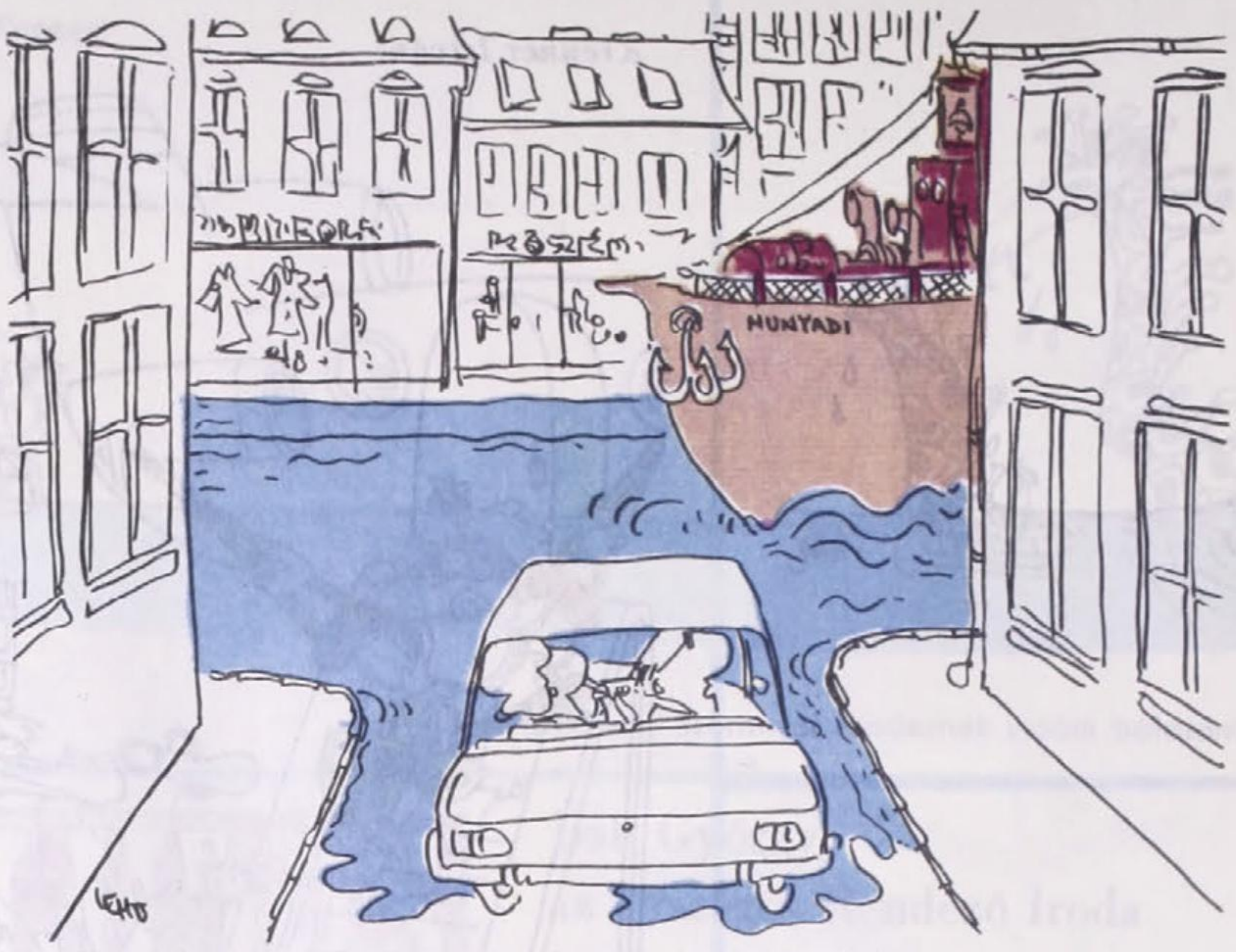

– Vigyázz, fiam, jobbkézszabály!

GAZDASÁGI FELLENDÜLÉS

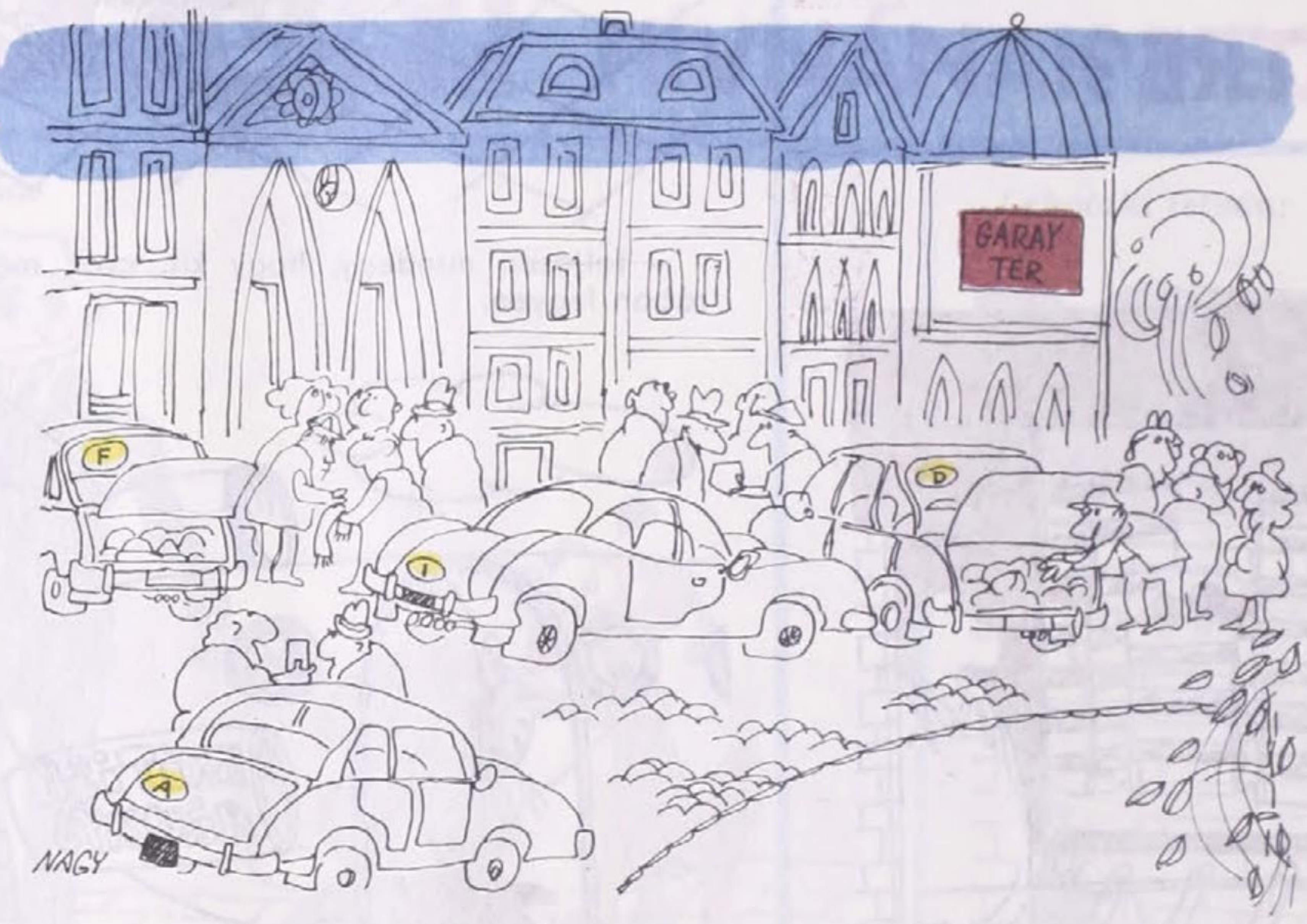

A CÍMZETT ISMERETLEN?

Az alábbi levél érkezett szerkesztőségünkbe:

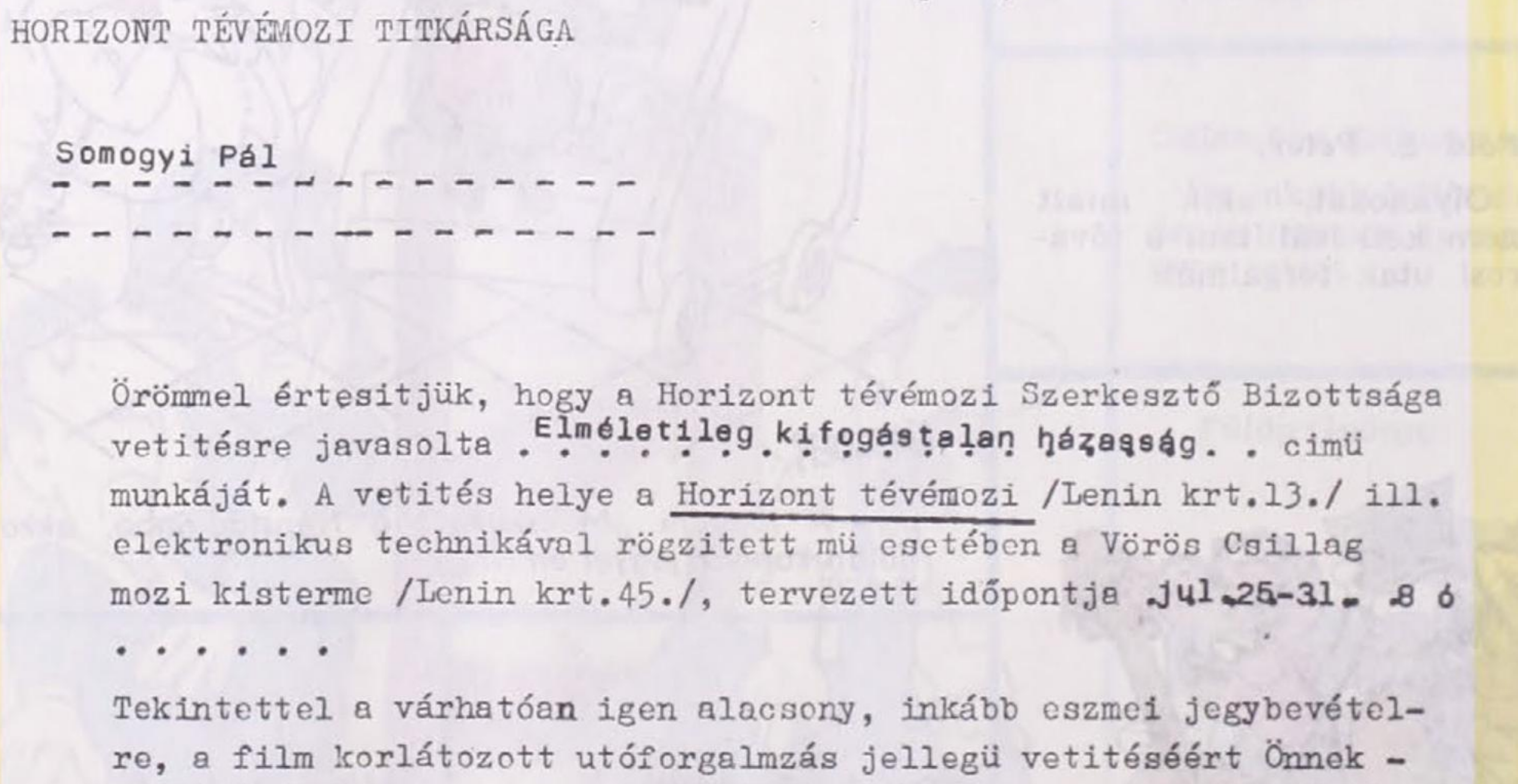

MAGYAR TELEVIZIÓ
HORIZONT TÉVÉMOZI TITKÁRSÁGA

Budapest, 1984 5.április 3. . . . .

Somogyi Pál
- - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - -

Örömmel értesitjük, hogy a Horizont tévémozi Szerkesztő Bizottsága vetitésre javasolta . Elméletileg kifogástalan házasság. . cimü munkáját. A vetités helye a Horizont tévémozi /Lenin krt.13./ ill. elektronikus technikával rögzitett mü esetében a Vörös Csillag mozi kisterme /Lenin krt.45./, tervezett időpontja .jul.25-31. .8 6 . . . .

Tekintettel a várhatóan igen alacsony, inkább eszmei jegybevételre, a film korlátozott utóforgalmzás jellegü vetitéséért Önnek - alkotói jogainak elismerése mellett - ebben az esetben külön díjazást felajánlani nem tudunk. Ha ezért, vagy munkája müsorra tüzésével kapcsolatban bármilyen egyéb kifogást óhajt emelni, sziveskedjék értesiteni a tévémozi titkárságát a 116-680 telefonszámon, levelünk keltétől számitott nyolc napon belül.

A levelet, sajnos, nem tudtuk továbbítani, mert a címzett jelenlegi pontos tartózkodási helye ismeretlen. Valamelyik égi kávéházban ücsörög 1983. december 9-e óta.

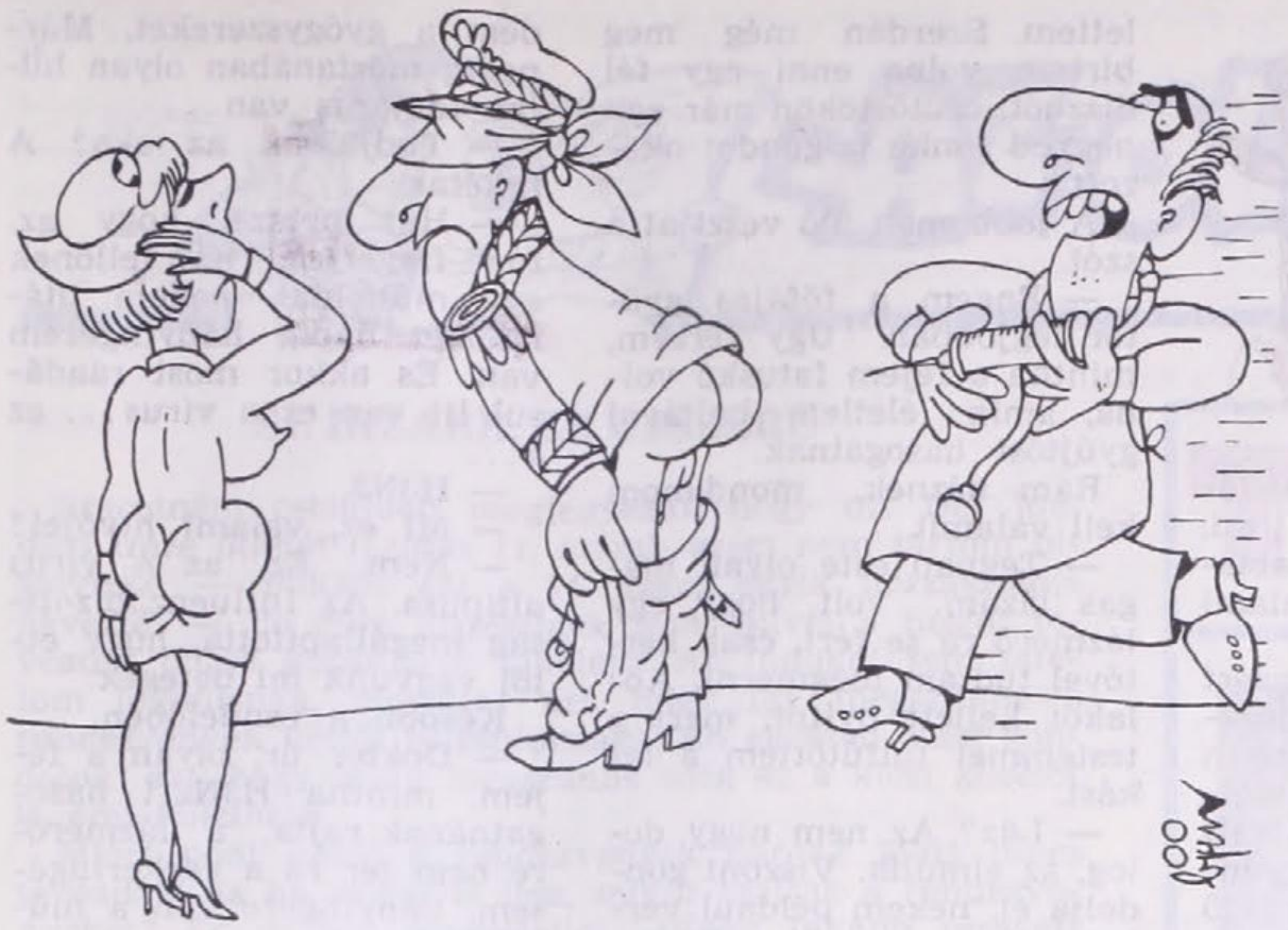

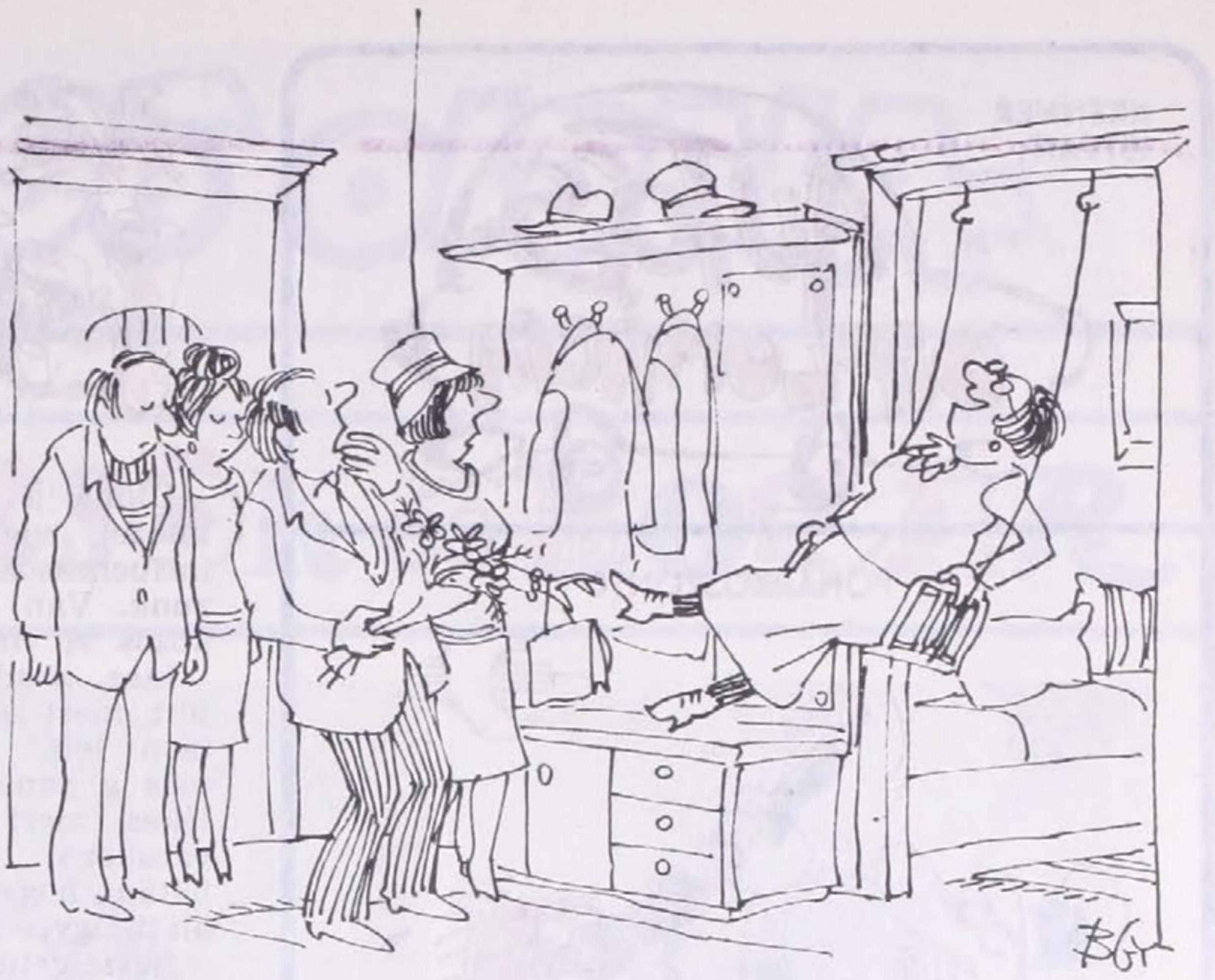

Szenilis

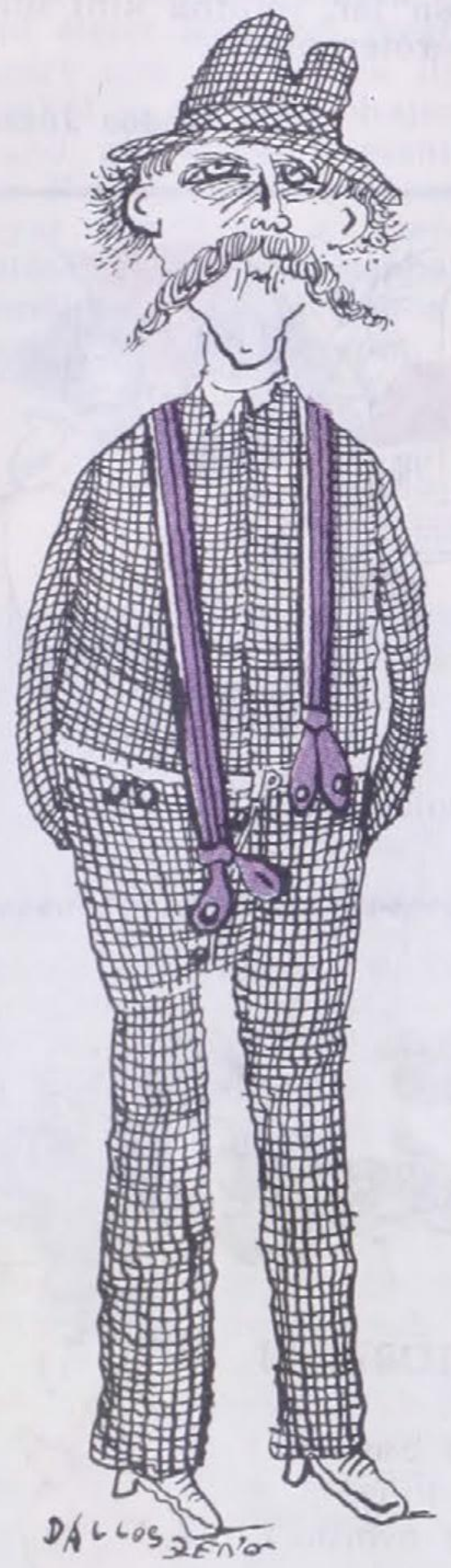
DALLOS JENŐ

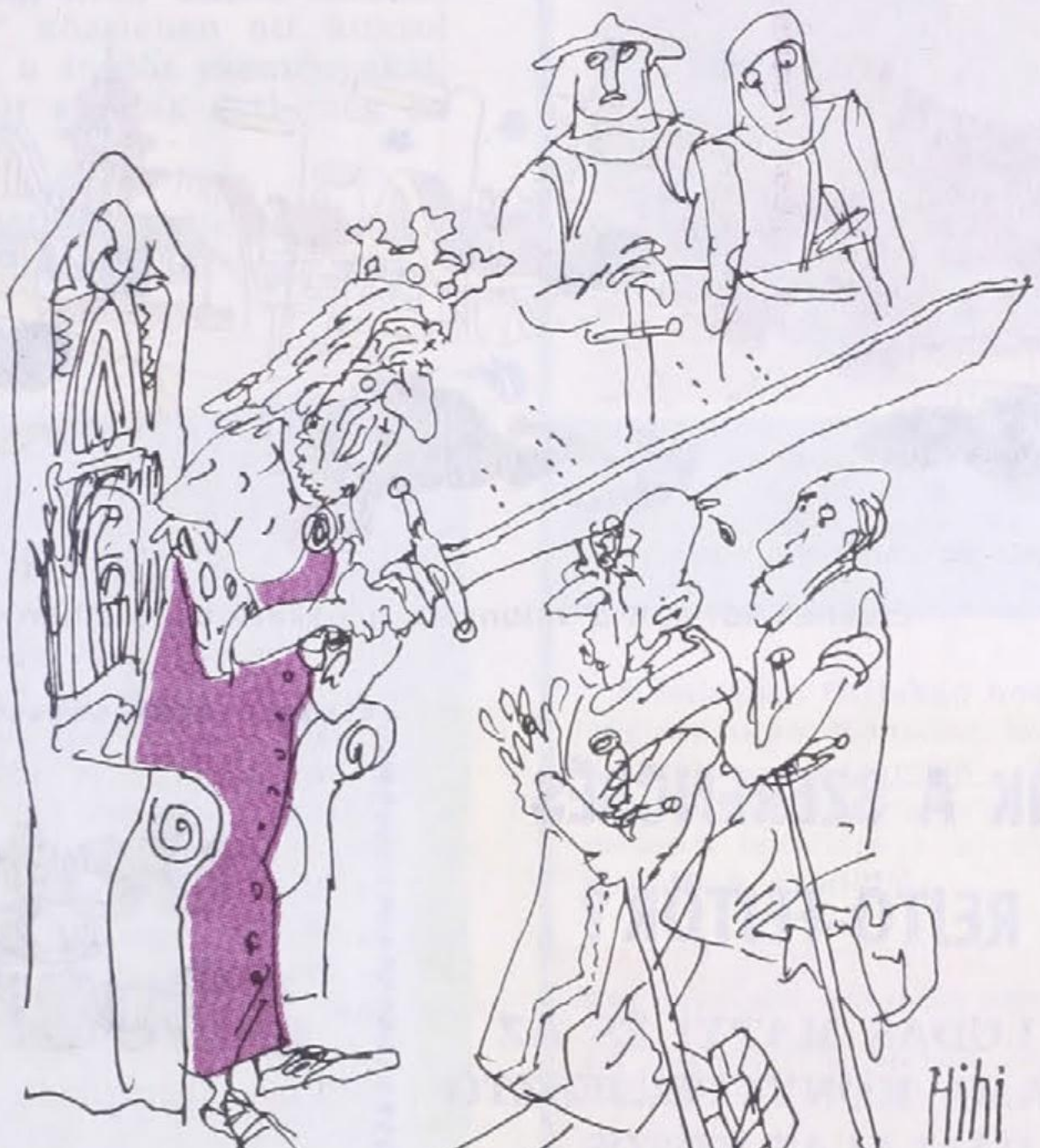

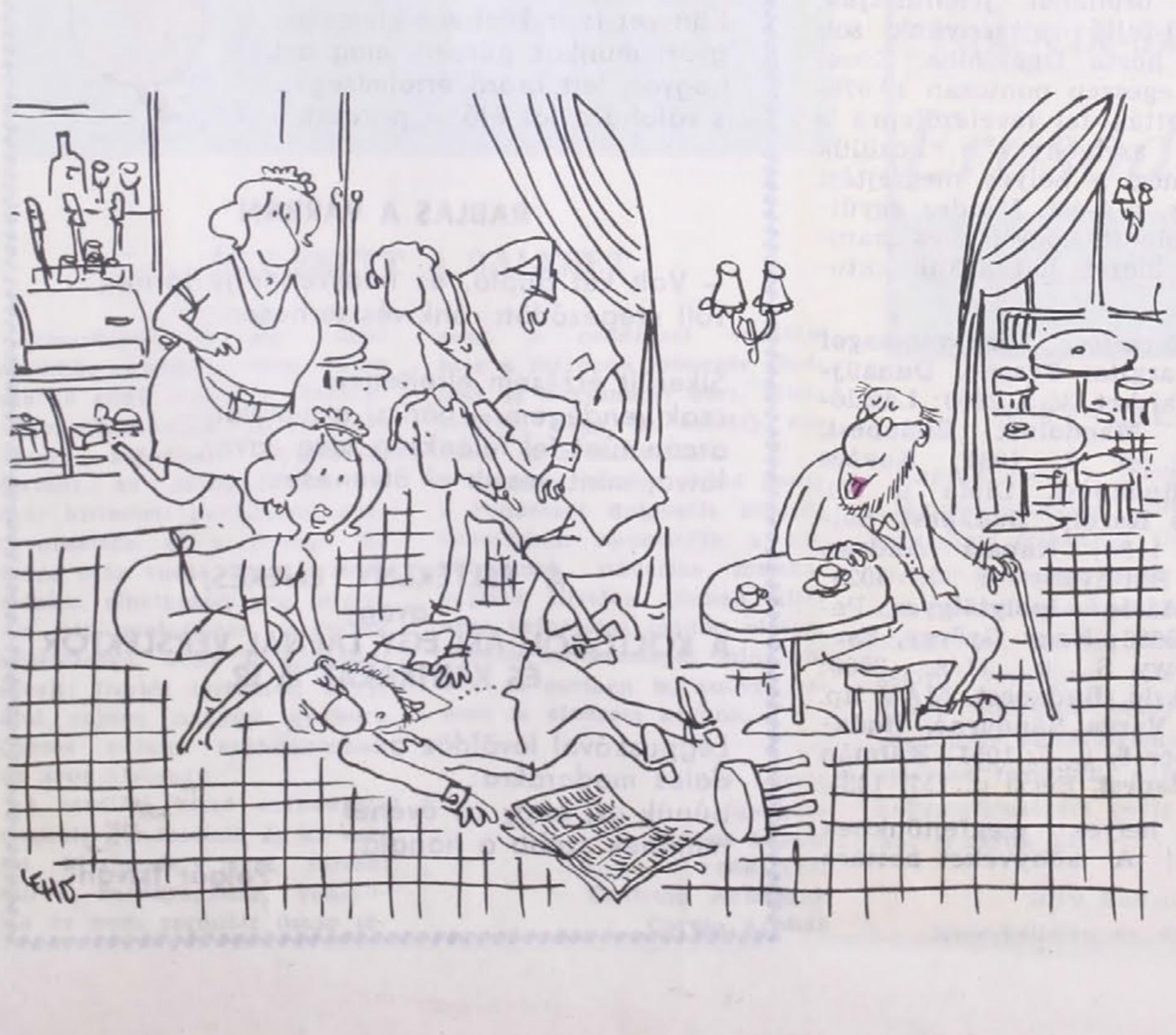

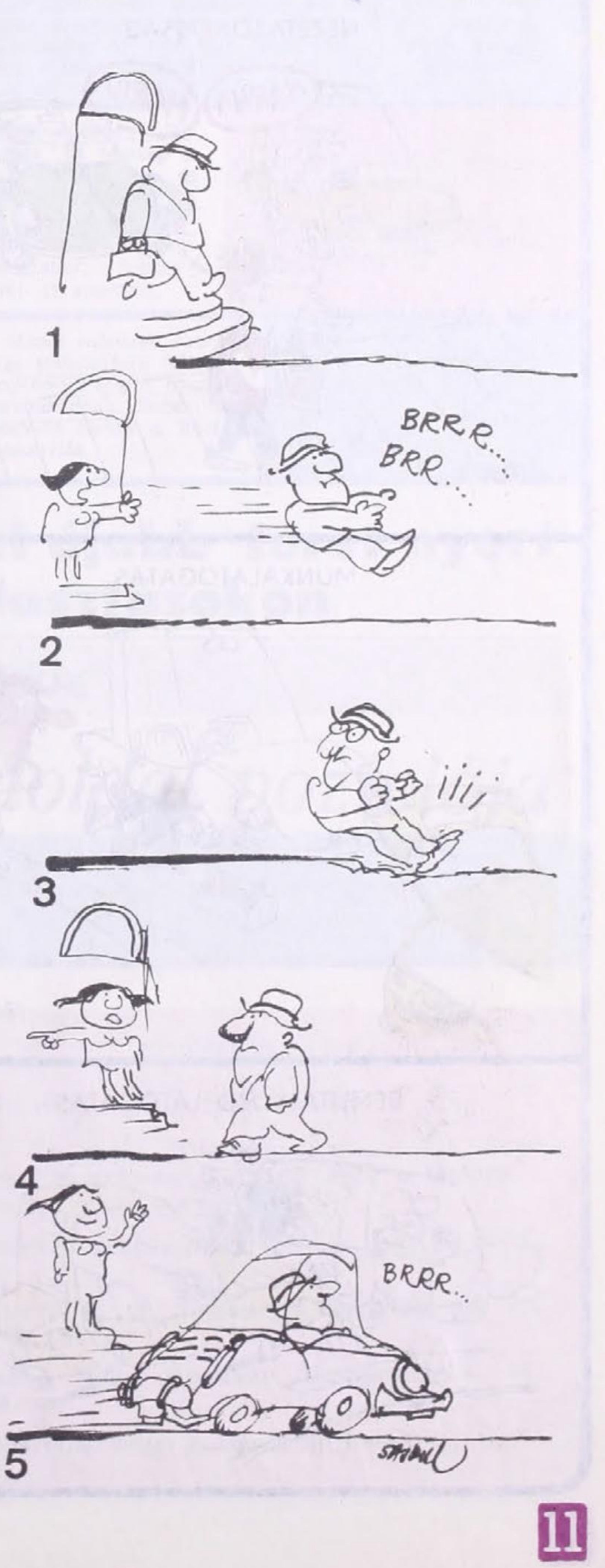
1
2
BRRR
BRR...
3
4
5
BRRR...
SAJDIK

BALAZS-PIRI,
BRENNER,
DALLOS,
HEGEDŰS,
SAJDIK,
LEHOCZKI

KRENNER ISTVÁN:

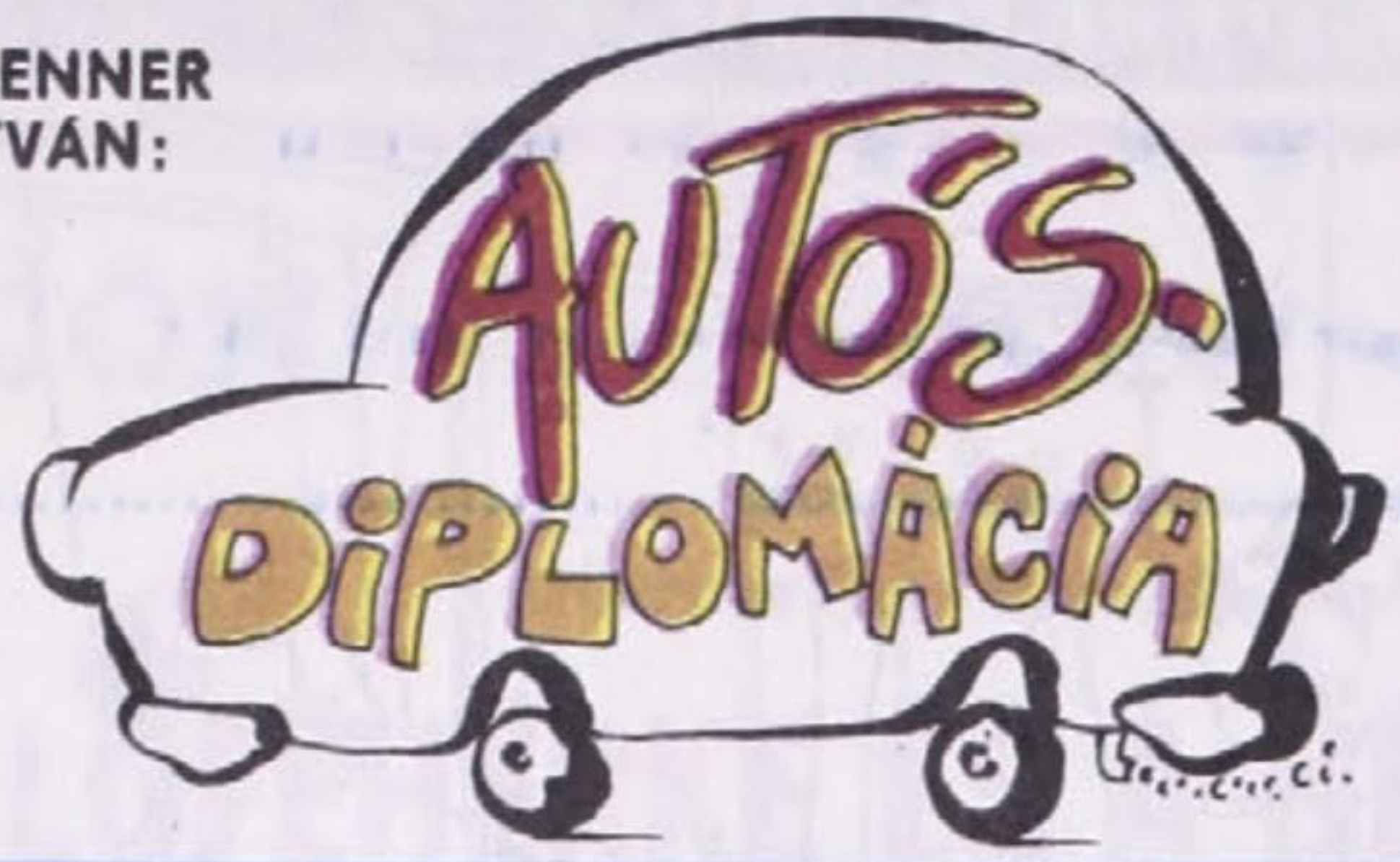

POHÁRKÖSZÖNTŐ

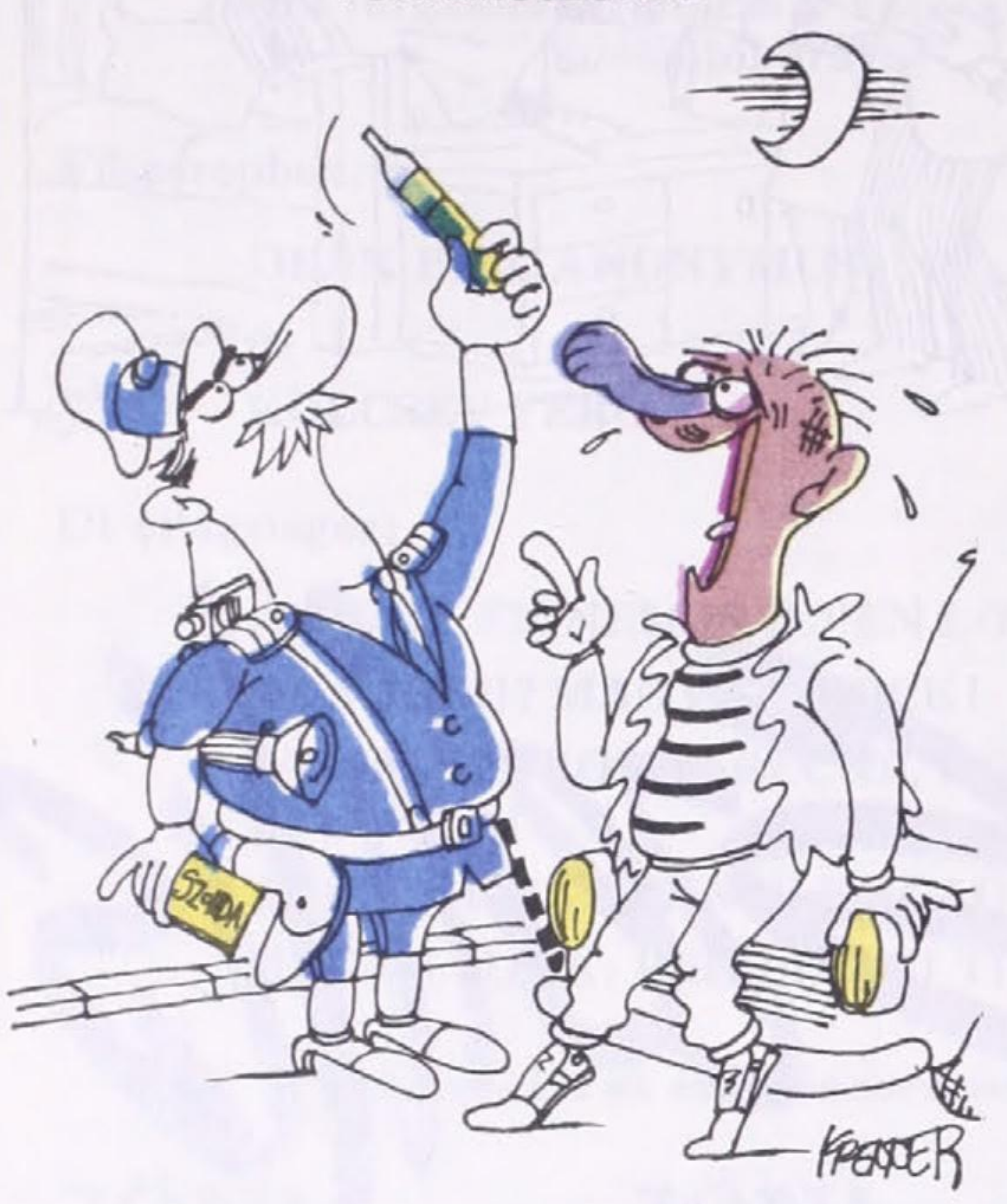

NÉZETAZONOSSÁG

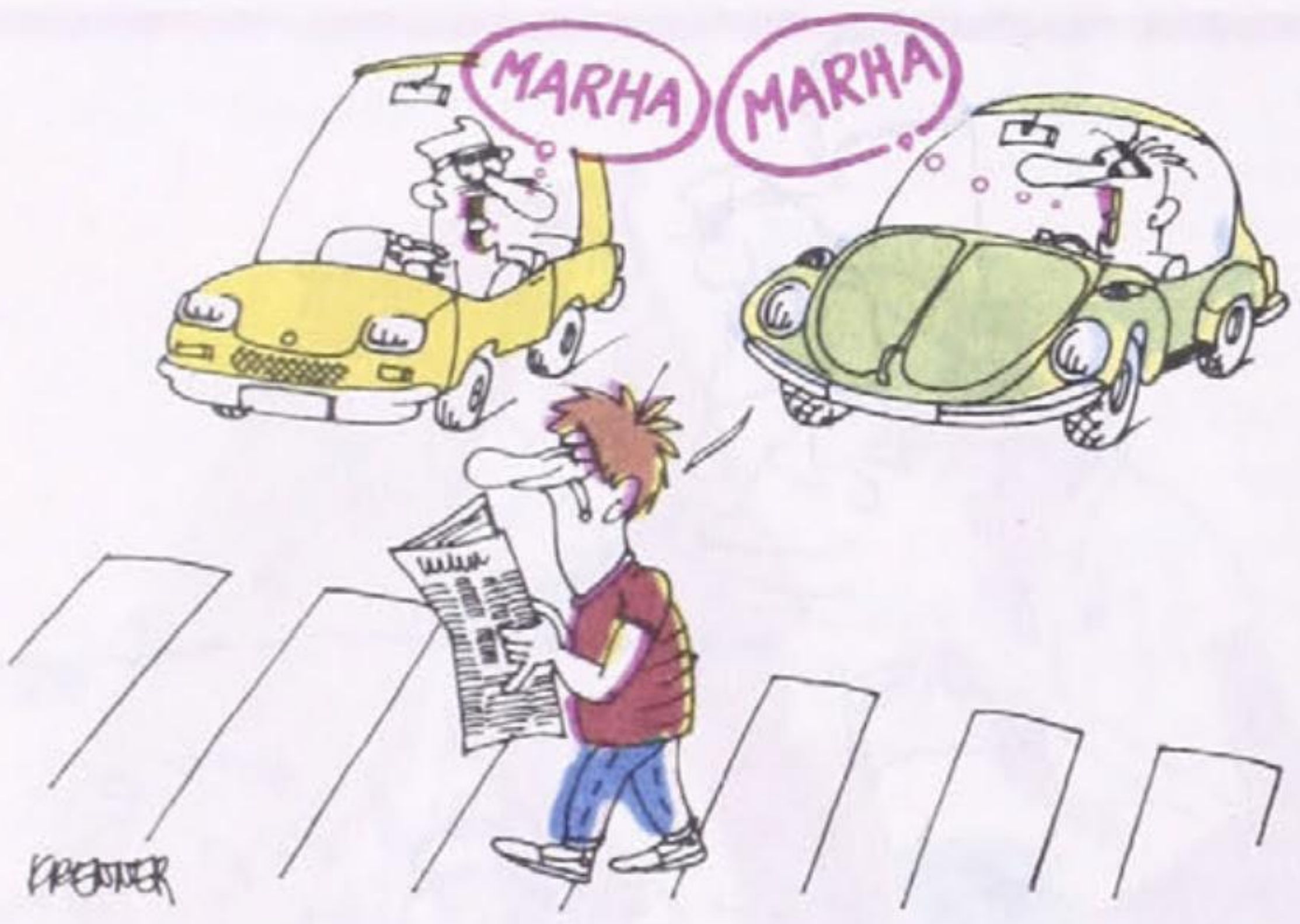

MUNKALÁTOGATÁS

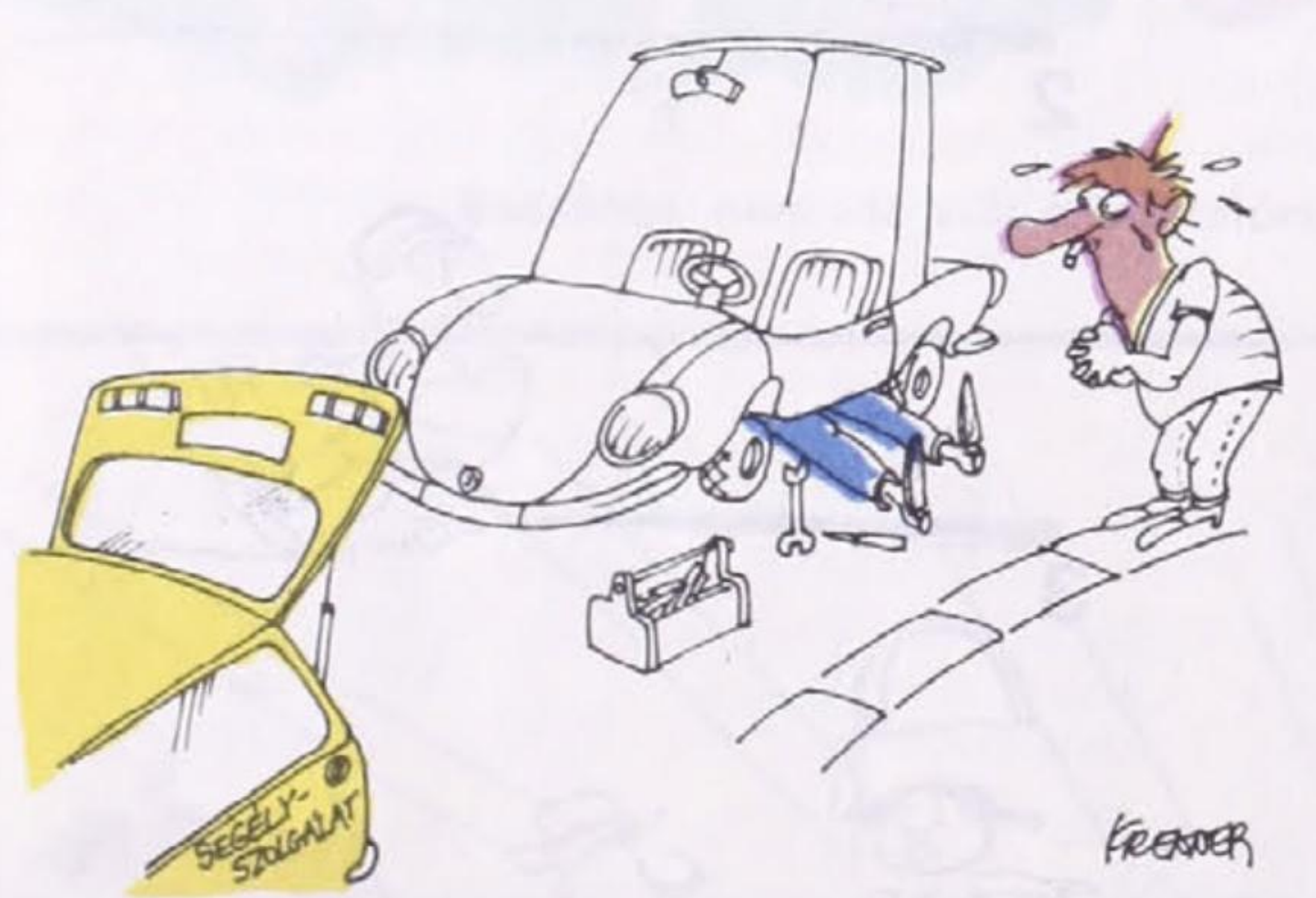

BEMUTATKOZÓ LÁTOGATÁS

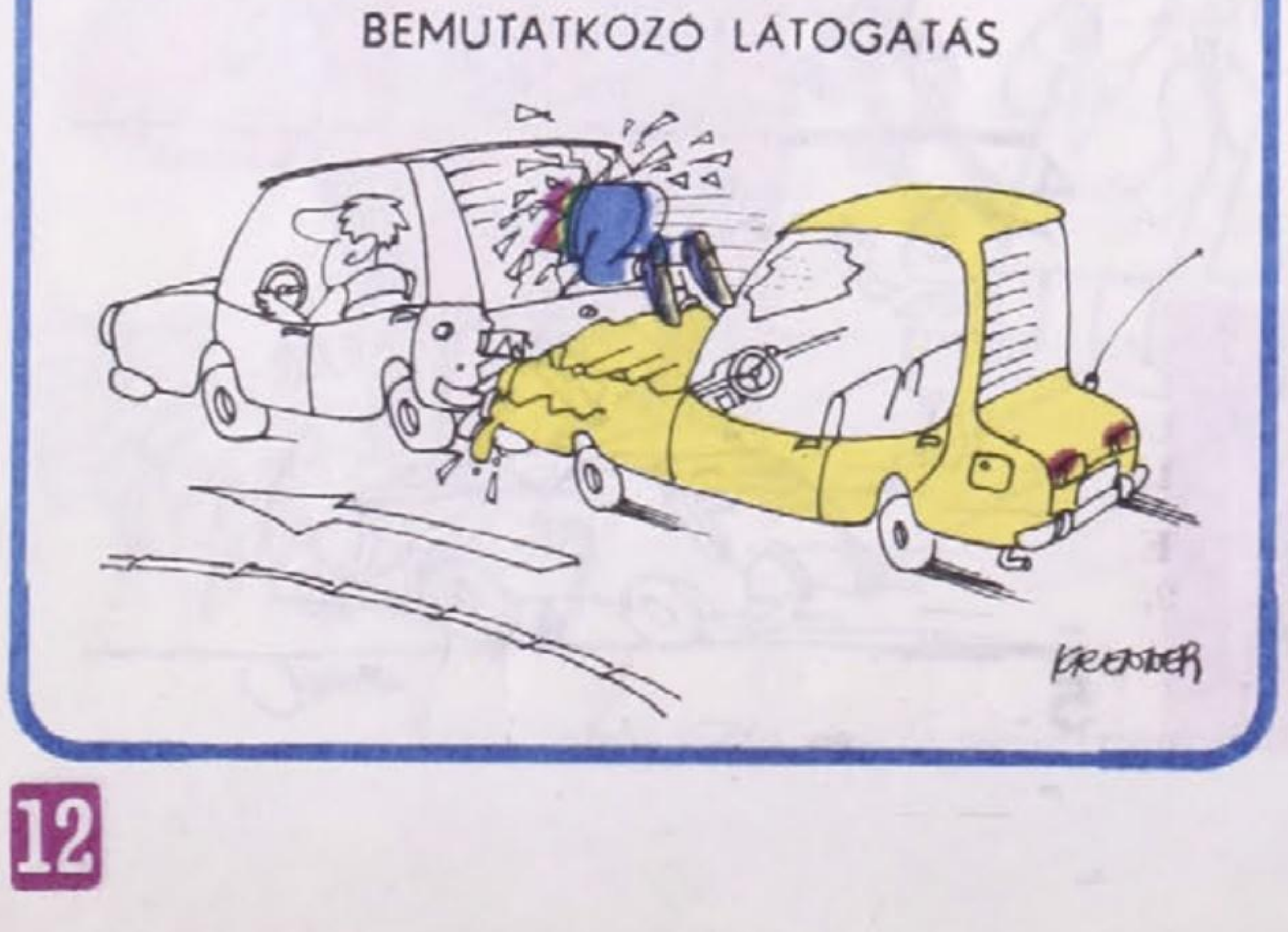

Ülünk a körzeti rendelőintézet várótermében, mi, influenzások. Együvé tartozunk. Van bennünk valami közös. A vírus.

Igaz, akad, aki nem azért jött, mert a járvány áldozatává lett, hanem egészen más a panasza, de ez mellékes, mert annyit kell itt várakozni egymás hegyénhátán, hogy ezalatt az idő alatt úgyis megfertőzzük.

Beszélgetünk. A tárgy: ki betegebb, kinek kínosabbak a fájdalmai?

A tőlem balra ülő betegtársam mondja.

— Egyik napról a másikra legyengültem, étvágytalan lettem. Szerdán még meg bírtam volna enni egy fél disznót, csütörtökön már egy negyed sonka is gondot okozott.

A jobbomon ülő veszi át a szót.

— Engem a főfájás gyötör legjobban. Úgy érzem, mintha a fejem fatuskó volna, amin életlen baltával gyújtóst hasogatnak.

Rám néznek, mondanom kell valamit.

— Tegnap este olyan magas lázam volt, hogy egy lázmérő rá se fért, csak kettővel tudtam megmérni. Ablakot kellett nyitni, mert a testemmel túlfűtöttem a lakást.

— Láz? Az nem nagy dolog, az elmúlik. Viszont gondolja el, nekem például vérkeringésem van. Ez már életem végéig elkísér. Az orvostudomány tehetetlen.

— Az még csak hagyján. De mit szóljak én? Megérzek minden frontátvonulást. Este figyelem a várható időjárást, másnap aszerint szedem a gyógyszereket. Márpedig mostanában olyan hülye időjárás van...

— Tudja mi az oka? A rakéták.

— Hát persze, hogy az. Ide figyeljen, ha fellőnek egy műholdat, nekem utána két napig hányingerem van. És akkor most ráadásul itt van ez a vírus... ez a...

— H3N2.

— Mi ez, valami hívójel?

— Nem. Ez az A vírus altípusa. Az Influenzabizottság megállapította, hogy ettől vagyunk mi betegek.

Később a rendelőben.

— Doktor úr, olyan a fejem, mintha H3N2-t hasogatnának rajta, a lázmérőre nem fér rá a vérkeringésem, hányingere van a műholdamnak...

Szegény orvos! Hogy miket kell végighallgatnia!

Persze, még mindig jobban jár, mintha kint ülne a váróteremben.

Módos József

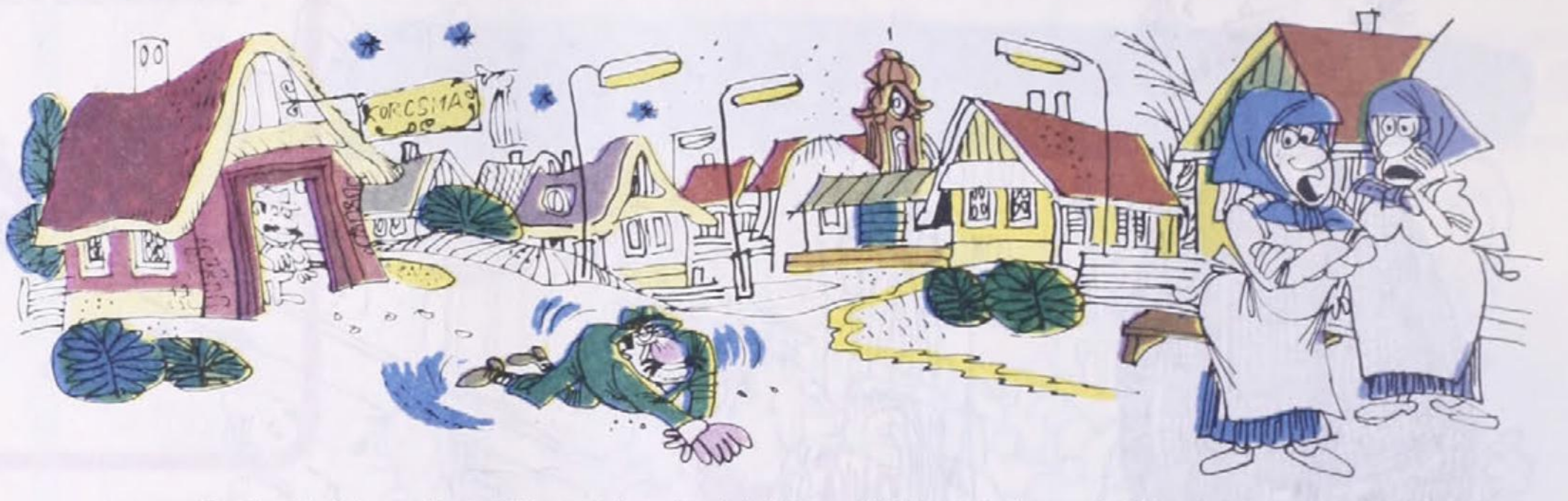

– Ezeknek kár volt a villanyért, negykézláb, sötétben is hazatalálnak!

KIK A SZERENCSÉS REJTŐ-FEJTŐK?

A LUDAS MATYI ÉS AZ ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT KÖZÖS REJTVÉNYPÁLYÁZATÁNAK EREDMÉNYHIRDETÉSE

Ha nem is meglepetéssel, de mindenképpen örömmel jelenthetjük, hogy Rejtő-fejtő rejtvényünk sok olvasónkat hozta izgalomba. Közel húszezren, egészen pontosan 19 876-an ragasztották fel levelezőlapra a Rejtő-fejtő szelvényt, s közülük 18 564-en még a helyes megfejtést is eltalálták, a 4-est. Mindez egyúttal azt is jelenti, hogy a 4-es számmal jelzett idézet volt a kakukktojás.

Ötszáz forintos könyvcsomagot nyertek: Hargitai Ferenc, Dunaújváros, Római krt. 36/a. 2400; **Lászlóné Balogh Magdolna, Budapest,** Köztársaság tér 6. 1081; **Kovács Krisztina, Budapest,** Diófa u. 74. 1162; **Szabó Károly, Budapest,** Sallai u. 33/a 1136; **Nánási András, Debrecen,** Batthyány u. 7. 4024; **Ormándy Máténé, Ipolytölgyes,** Petőfi u. 13. 2633; **Nagy György, Esztergom,** Lőwy S. u. 11/A. 2500; **Pozsgai László, Budapest,** MÁV ltp. 55/5. 1101; **Varga Sándorné, Budapest,** Október 6. u. 5. 1051; **Kálmán Zoltán, Budapest,** Bécsi u. 137. 1034.

Minden helyes megfejtőnknek gratulálunk! A könyveket postára adtuk.

Vegyes savanyúság

KARRIER-TÖRTÉNET

Gazdálkodásba kezdett barátom:
bérbe vett tíz évre egy tanyát.
Gyarapodik – piacozva nyáron
s disznókat hizlalva télen át.
Könyvet is ír közben: elmeséli
gyári munkás gürceit, meg azt,
hogyan lett csóró értelmiségi
s valahára jól élő – paraszt.

RABLÁS A VÁRBAN

– Volt két dupla, az negyvennégy forint...
Toll szegeződött ránk vészterhesen.

Sikerült érzésem elrejtenem,
csak vendégem – párizsi exmagyar –
arcán tűnt fel félénkség meg zavar,
látva, mint veszik el ötvenesem.

A FÉLTÉKENY ÉNEKES, avagy A KÖLTŐRŐL, AKI EGY LAPNÁL VERSLEKTOR ÉS KRITIKÁKAT IS ÍR

Légpuskával lövöldöz a
dalos madarakra:
bűnük az, hogy az övénél
mindnek szebb a hangja.

Polgár István

AZ OLVASÓ OLDALA

SE BIZARR, SE ÚJSZERŰ

Szeretném csendben megjegyezni, hogy dr. Del Medico Imre ötletét (Ludas 11. szám), azért nem tartom bizarrnak, — miként azt a 14. szám egyik hozzászólója nevezte —, de még újszerűnek sem, mivel a hétfői tévéadás óhaja korántsem újkeletű. Az indokot sem találom logikusnak, mármint azt, hogy így megszűnne a rendezvények hétfői túlzsúfoltsága. Én egészen mást gondolok: azt, hogy talán megszűnne még az a kicsi közélet is, ami fellelhető.

Miért pont hétfő a rendezvények napja? Mert nincs tévéadás! És ha akkor is lesz, mikor tartják a rendezvényeket? És milyen részvétellel? (Vagy inkább részvéttel?)

Kissé bizarrabb ötletnek találtam volna — ugyan ez sem újdonság —, ha valaki még egy adásszüneti nap javaslatával áll elő, annak érdekében, hogy a hétfői mozgalmi életet legalább megfelezzük! (Természetesen én a világért sem javasolnék ilyesmit: már kinőttem a jézusi korból — én nem óhajtom megfeszíttetni magamat.)

Akad, aki a fontos eseményekről való lemaradást fájlalja. Neki csak annyit mondhatok, hogy szinte minden magyar otthonban a „szent láda" közelében ott kuksol őrádiósága, aki éjjel-nappal ontja a fontos eseményeket, s remélem, a képernyőhöz idomult agyunk érti még az egyszerű emberi beszédet.

Czinkóczi Miklós Gyöngyöspata,
Templom út 4. 3035

GARÁZDA-ELDORÁDÓ

A minap egy modern autóbuszváró mellett vitt el az utam az újjáépített Árpád-híd pesti hídfőjénél. A váró katedrálüvege több helyen, kavicsdobálás eredményeként, ki volt törve. Javaslatom: a fővárosban és esetleg vidéken is, ahol esetleg föllelhetők hasonló nyomok, netán telefonrongálások, a garázda hajlamok kiélésére hozzanak létre úgynevezett garázda-termeket. A dühöngő úr vagy honleány — persze magas beléptidíj ellenében — kedvére rongálhatna itt, meggyalázhatná a telefonfülkéket, felszabdalhatná az autóbuszüléseket, összetörhetné, megcsonkíthatná a parki padok és köztéri szobrok másolatait.

Ezt a garázda-eldorádót a Vidám Park mellett kellene fölállítani, vagy maszeknak szerződésben kiadni. Aki a „legszebb munkát" végezné benne, azt ki lehetne tüntetni például a Kiváló Garázda éremmel, esetleg pénzjutalmat is lehetne adni neki.

Újlaki József
Budapest XIII., Párkány u. 46. 1138

TÜCSÖK és BOGÁR

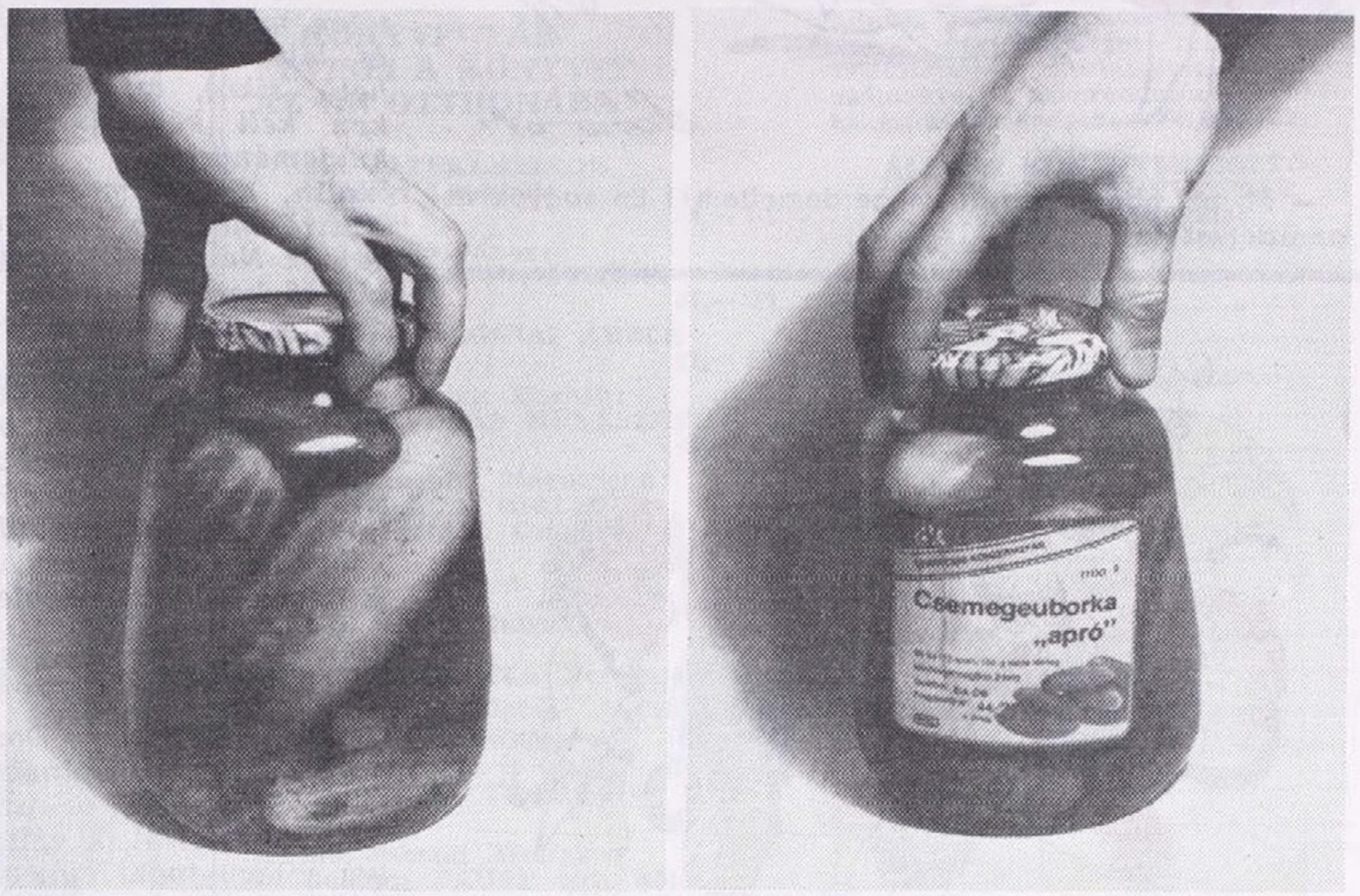

— Ezt az üveg csemegeuborkát az Árhivatal büféjében vásároltam — írja fotója mellé Horváth József. — A csemegeuborka maximális mérete a szabvány szerint 6 cm. Tájékoztatásul közlöm, hogy az üveg magassága pontosan 19 cm volt. Már értem miért tették idézőjelbe a címkén az „apró" szót. Viccből!

A hajrában Ottlakán hosszú vágtája után Kanyárit hozta helyzetbe, ő azonban fölé lőtt, miközben Steigerwald 8 méteres bombája a kivetődő kapusban akadt el.

Két labdával egy gólt sem?!

(A Népsportból ollózta Mészáros Ferenc, szegedi olvasónk)

— Az életkezdéshez 305 forintot osztott ki tegnap a Somogy megyei Gyermek- és Ifjúságvédelmi Intézet 15 volt állami gondozottja részére. A fiatalok valamennyien érettségiztek, többségük diplomát is szerzett.

Csak nehogy italra, nőre és lóversenyre költsék!

(A Somogyi Néplapban fedezte fel Varga Tamas, csurgói olvasónk)

dást jelent. Hazai mérések szerint minden egyes tévközlésre felhasznált forint nyolc-tíz forint hasznot hoz a népgazdaságnak. Ebből önmagában négy-öt forint a közlekedési megtakarítás.

Ujjé, akkor gazdag ország leszünk!

(A Magyarországban találta F. I.)

A francia jobboldal újabb teret nyert a járási választásokon

FRANCIA JÁRÁSI VÁLASZTÁSOK

Erősödött a baloldal pozíciója

Nem beszéltek össze!

(A Népszabadság és a Petőfi Népe március 19-i számából ollózta Péter György, felsőszentiváni olvasónk)

ÍGY ESETT A BALESET

Rimavölgyi Károly által önökhöz küldött Nem mind szarka című írásra a következőket válaszoljuk. A kérdéses napon sajnálatos mulasztás történt az árukiadóban. A már kifizetett pantallóról nem távolították el a jelzést. Ez maga után vonta, hogy a földszinten elhelyezett gép jelzett. Az ott szolgálatot teljesítők kötelessége, hogy meggyőződjenek: fizetés történt-e, vagy, ami sajnos nagyon gyakori, fizetés nélkül szándékoznak az árut kivinni.

A levélíró kissé szabadjára engedte gondolatait, és az esetet kiszínezte. Nem történt durva karonragadás, vonszolás és nem verődött össze tömeg. A rendészet vezetője már a folyosón többször elnézést és bocsánatot kért, feltételezve, hogy az osztály követte el a mulasztást.

Mind az osztály, mind pedig a rendészet dolgozóit állandó oktatásban részesítjük a körültekintő, udvarias munkavégzést illetően. Ennek ellenére sajnálatos módon előfordulnak mulasztások, mint ebben az esetben is, amiért ezúton is elnézést kérünk.

Pethes László
igazgató
Kocsis László
rend. vez.
Centrum Áruházak
Corvin Áruház

MÁV-VÁLASZ

Lapjuk ezévi 7. számában megjelent „Mínusz expressz" című cikkel kapcsolatban értesítjük Önöket, hogy az Orient Expressz fűtési hiányosságaiért felelős dolgozók ellen a Budapest—Keleti pu. Körzeti Üzemfőnökség vezetője fegyelmi felelősségrevonással eljárt. Munkánk hiányosságait feltáró segítőkész észrevételeket a jövőben is szívesen fogadjuk, a levél aláíróit ért kellemetlenségért pedig sajnálkozásunkat fejezzük ki.

MÁV Budapesti Igazgatóság
Kereskedelmi és Szállítási Osztály

BIZONYÍTVÁNY

című rejtvényünk megfejtése:

— Az apám állandóan azt mondja, hogy ilyen bizonyítvánnyal elmehetek a Holdra.
200—200 forintot nyert:

Kovács Ferencné, Nagyszékely, Ady E. u. 24., 7085

Gellérfy János, Budapest, Dunadűlő út 3/A IV. 24., 1212

Kóczán Nóra, Kapuvár, Damjanich u. 44., 9330

A nyereményeket postán küldjük el.

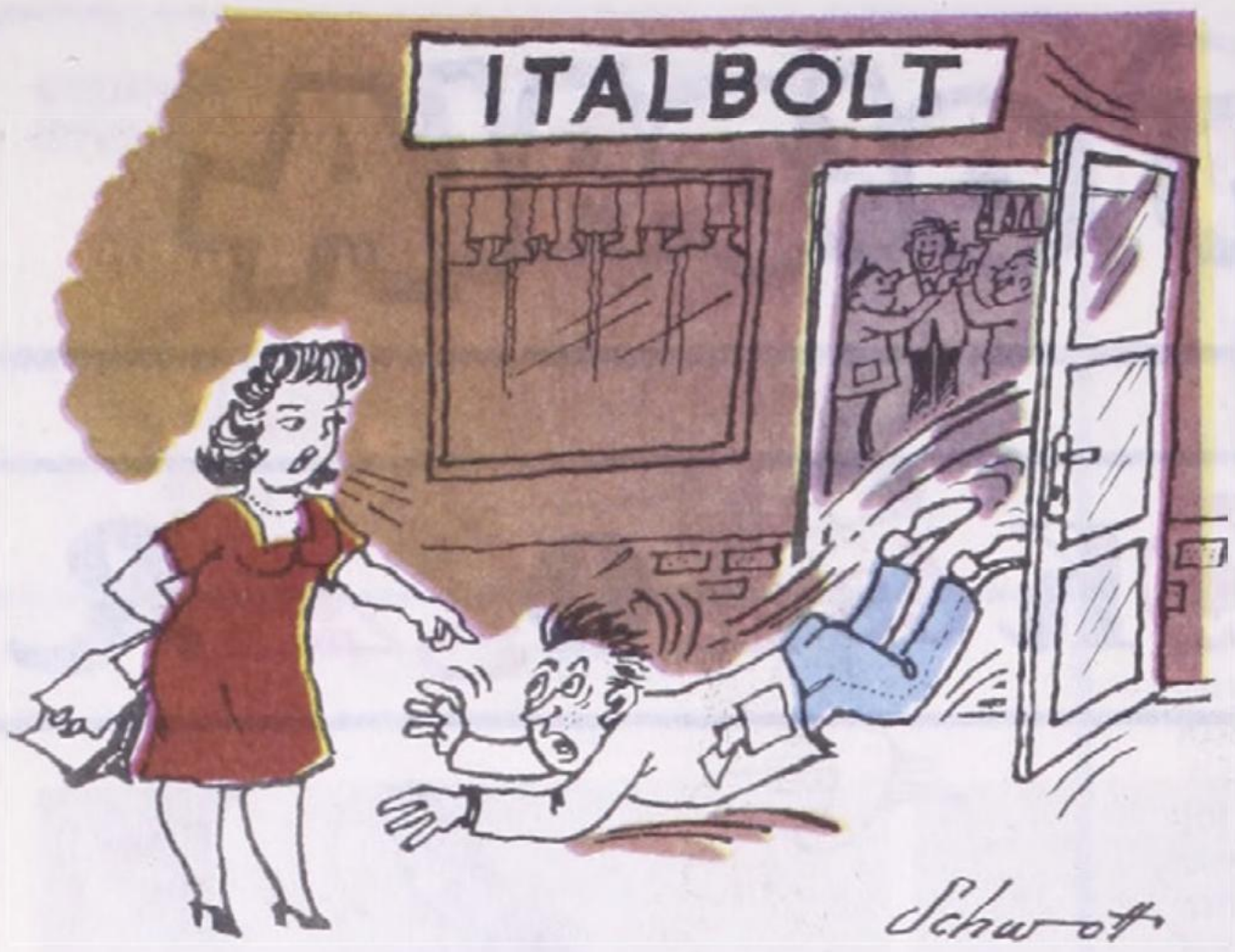
ITALBOLT
Schwott

– Mi az, hogy biztosan megérdemeltem?! Én vagyok itt az üzletvezető!

ÖRÜLT DIVAT

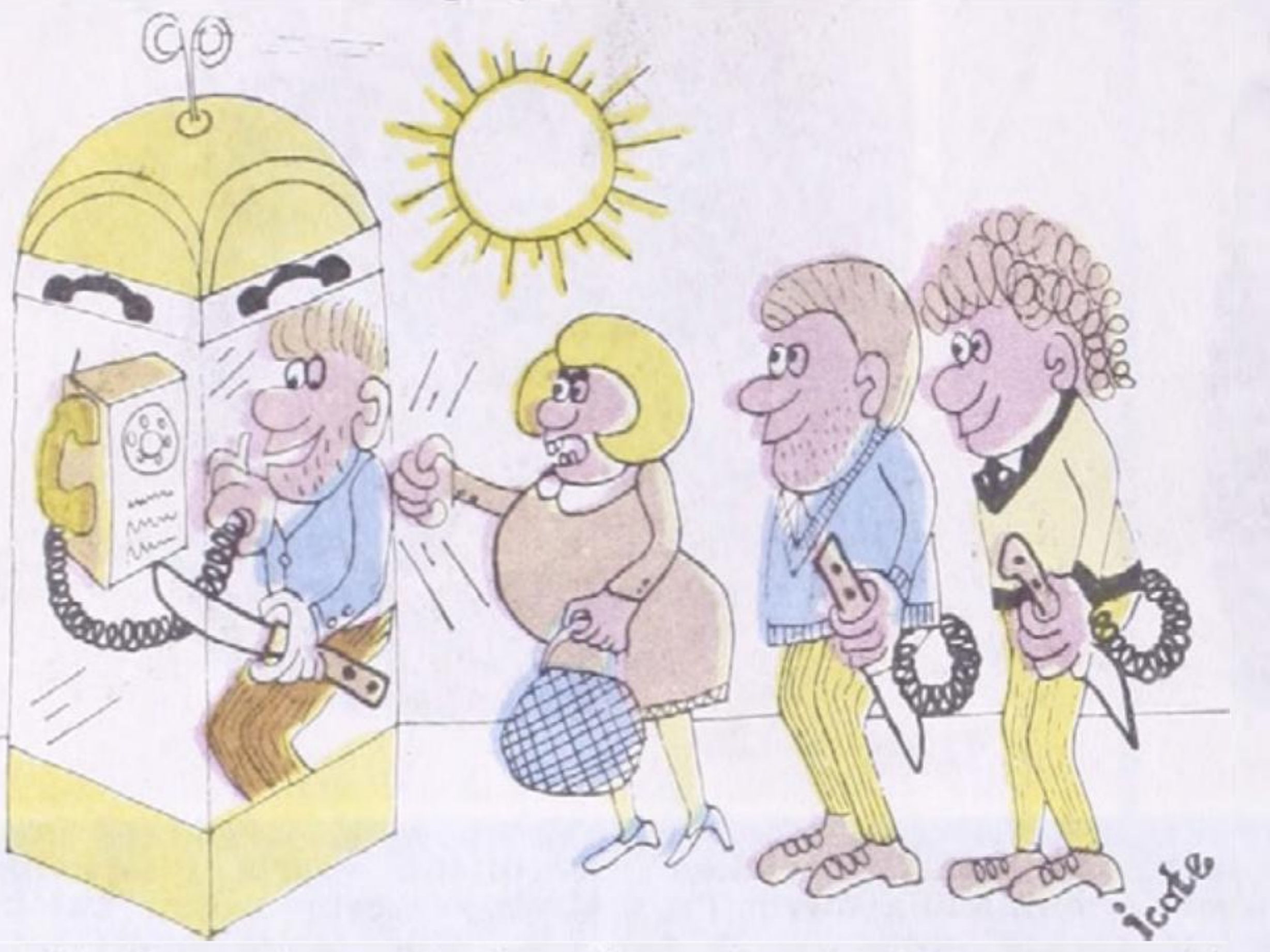

– Meddig akar még beszélgetni, más is szeretne telefonálni!

TRIBÜN

A sportorvos kérdi az exbajnokot:

— Nos, felhagyott már az ivással?

— Nem. Még ingadozom.

* * *

A farmingdalei levélhordók körében minden télen megnövekszik a kar- és lábtörések száma. Érthető, síkos, csúszós utcákon kell kézbesíteniök a küldeményeket. Robert Walsh, a postamester Bob Nyströmhöz, a sokszoros bajnok New York Islanders kitűnő korongozójához fordult: tanítsa meg a levélhordókat, hogyan lehet jeges felületen biztonságosan közlekedni. Nyström okos, gyakorlati tanácsokkal szolgált, aztán a következő mérkőzésen akkorát bukott, hogy tizenkét teljes hetet gipszben kellett töltenie.

* * *

Az amerikai Donald Curry Birminghamben verekedett a walesi Colin Jonesszal, a váltósúlyú világbajnoki címért. A lelátón már a mérkőzés előtt tizenötezer szurkoló buzdította harsány karénekkel Jonest. Curryt nem zaklatta fel ez a légkör.

— Felőlem énekelhet tizenötezer ember addig, amíg a szabályok értelmében csak egyiküknek szabad megütnie — mondta, aztán kilenc perc leforgása alatt pépesre verte szegény Jonest.

* * *

Sportvezető meglátogatja az íjászszakosztályt.

— Hogyhogy minden sportolójuk aranyjelvényes? — kérdi rövid vizsgálódás után. — Hiszen azt sem tudják, hogyan kell tartania az íjat.

— Megvan a módszerünk — mondja a szakosztályvezető. — Előbb lövünk, aztán a nyilvessző köré rajzoljuk a célkarikákat.

* * *

A sportlövész a fegyelmi előtt áll.

— Magyarázza meg, miért vágta fejbe az edzőjét a töltött pisztollyal?

— Azért, mert nem tudtam, hogy meg van töltve.

(p. p.)

AZ IGAZGATÓ KÖTÉLTÁNCA

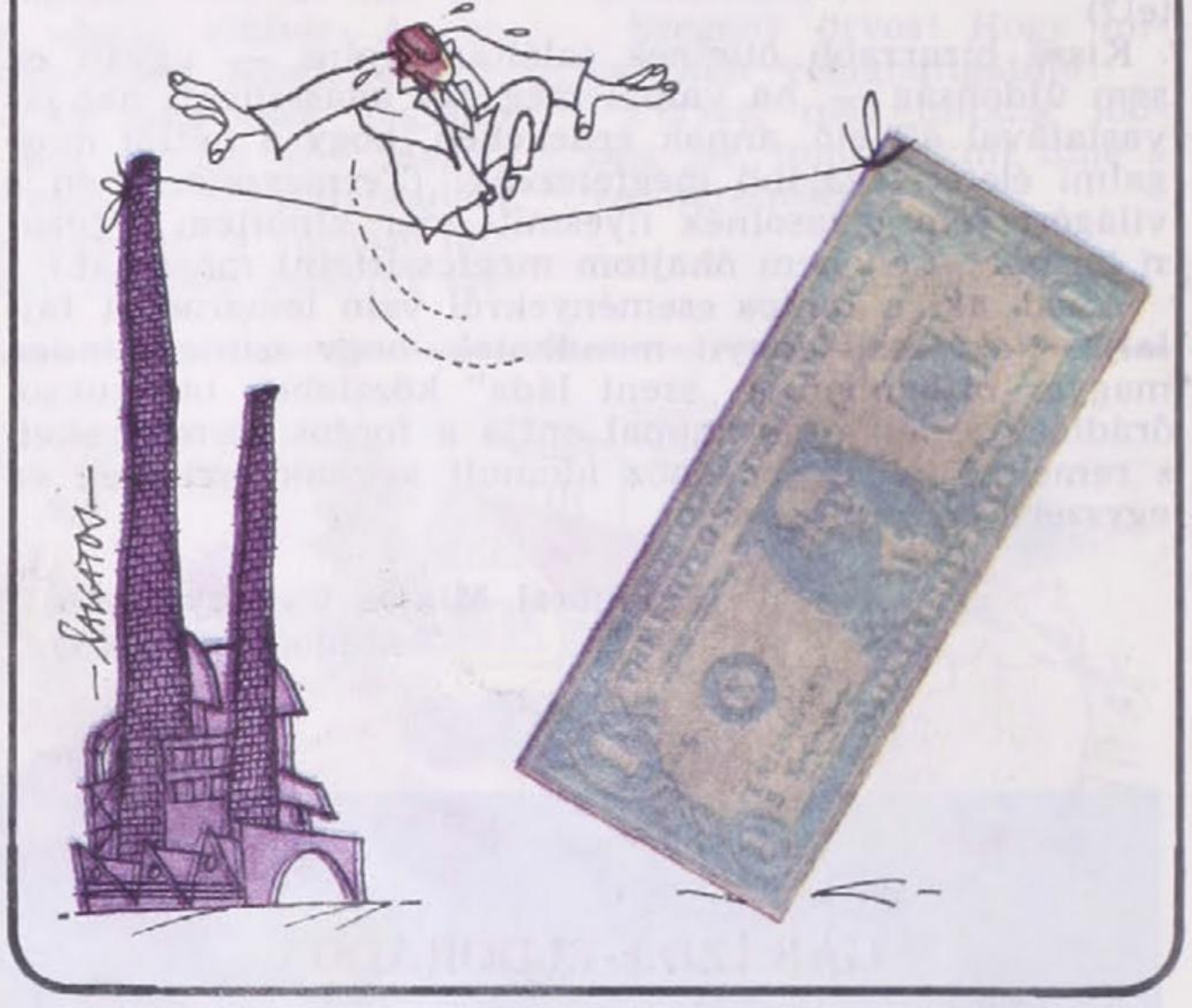

HÁLA

Amikor a súlyos beteg túl volt az életveszélyen, így szólt orvosához: – Soha nem felejtem el önnek, hogy visszaadta az életemet. Az orvosnak felcsillant a szeme, és nem minden célzás nélkül megjegyezte: – De azt se feledje el, hogy hússzor látogattam meg önt.

A beteg válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb április 29-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

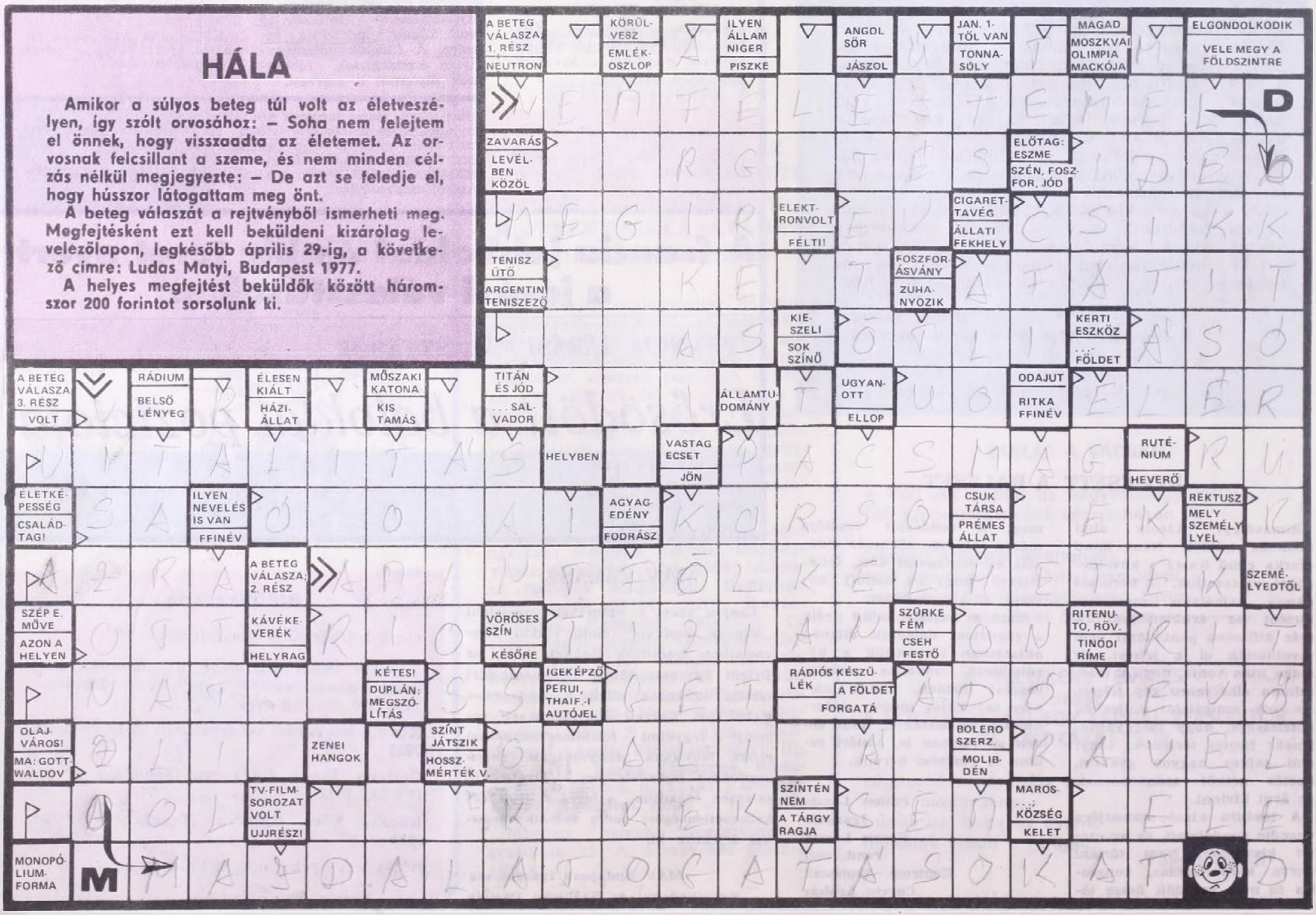
A BETEG VÁLASZA 1. RÉSZ
NEUTRON
KÖRÜLVESZ
EMLÉKOSZLOP
A
ILYEN ÁLLAM NIGER
PISZKE
ANGOL SÖR
JÁSZOL
Ü
JAN. 1-TŐL VAN
TONNASÚLY
T
MAGAD
MOSZKVAI OLIMPIA MACKÓJA
M
ELGONDOLKODIK
VELE MEGY A FÖLDSZINTRE
N E M F E L E J T E M E L
D
ZAVARÁS
LEVÉLBEN KÖZÖL
R G T É S
ELŐTAG: ESZME
SZÉN, FOSZFOR, JÓD
I D E O
M E G I R
ELEKTRONVOLT
FÉLTI!
E V
CIGARETTAVÉG
ÁLLATI FEKHELY
C S I K K
TENISZÜTŐ
ARGENTIN TENISZEZŐ
K E T
FOSZFORÁSVÁNY
ZUHANYOZIK
A F Á T I T
A S
KIESZELI
SOK SZÍNŰ
Ö T L I
KERTI ESZKÖZ
...: FÖLDET
Á S Ó
A BETEG VÁLASZA 3. RÉSZ
VOLT
RÁDIUM
BELSŐ LÉNYEG
R
ÉLESEN KIÁLT
HÁZIÁLLAT
MŰSZAKI KATONA
KIS TAMÁS
TITÁN ÉS JÓD
... SALVADOR
I
ÁLLAMTUDOMÁNY
T
UGYANOTT
ELLOP
U O
ODAJUT
RITKA FFINÉV
E L É R
V I T A L I T Á S
HELYBEN
VASTAG ECSET
JÖN
P A C S M A G
RUTÉNIUM
HEVERŐ
R U
ÉLETKÉPESSÉG
CSALÁDTAG!
S A
ILYEN NEVELÉS IS VAN
FFINÉV
Ó O A I
AGYAGEDÉNY
FODRÁSZ
K O R S Ó
CSUK TÁRSA
PRÉMES ÁLLAT
E K
REKTUSZ
MELY SZEMÉLYLYEL
R
A Z R A
A BETEG VÁLASZA; 2. RÉSZ
A M I N T F Ö L K E L H E T E K
SZEMÉLYEDTŐL
SZÉP E. MŰVE
AZON A HELYEN
O T T
KÁVÉKEVERÉK
HELYRAG
R I O
VÖRÖSES SZÍN
KÉSŐRE
T I Z I A N
SZÜRKE FÉM
CSEH FESTŐ
O N
RITENUTO, RÖV.
TINÓDI RÍME
R I
N A T
KÉTES!
DUPLÁN: MEGSZÓLÍTÁS
S S
IGEKÉPZŐ
PERUI, THAIF.-I AUTÓJEL
G E T
RÁDIÓS KÉSZÜLÉK
A FÖLDET FORGATÁ
A D Ó V E V Ő
OLAJVÁROS!
MA: GOTTWALDOV
Z L I
ZENEI HANGOK
SZÍNT JÁTSZIK
HOSSZMÉRTÉK V.
Ó Á L I Á
BOLERO SZERZ.
MOLIBDÉN
R A V E L
A O L
TV-FILMSOROZAT VOLT
UJJRÉSZ!
K R E K
SZÍNTÉN NEM
A TÁRGY RAGJA
S E N
MAROS-...; KÖZSÉG
KELET
E L E
MONOPÓLIUMFORMA
M
M A J D A L Á T O G A T Á S O K A T
D

IMPORT HUMOR

JÓ ÉTVÁGYAT!

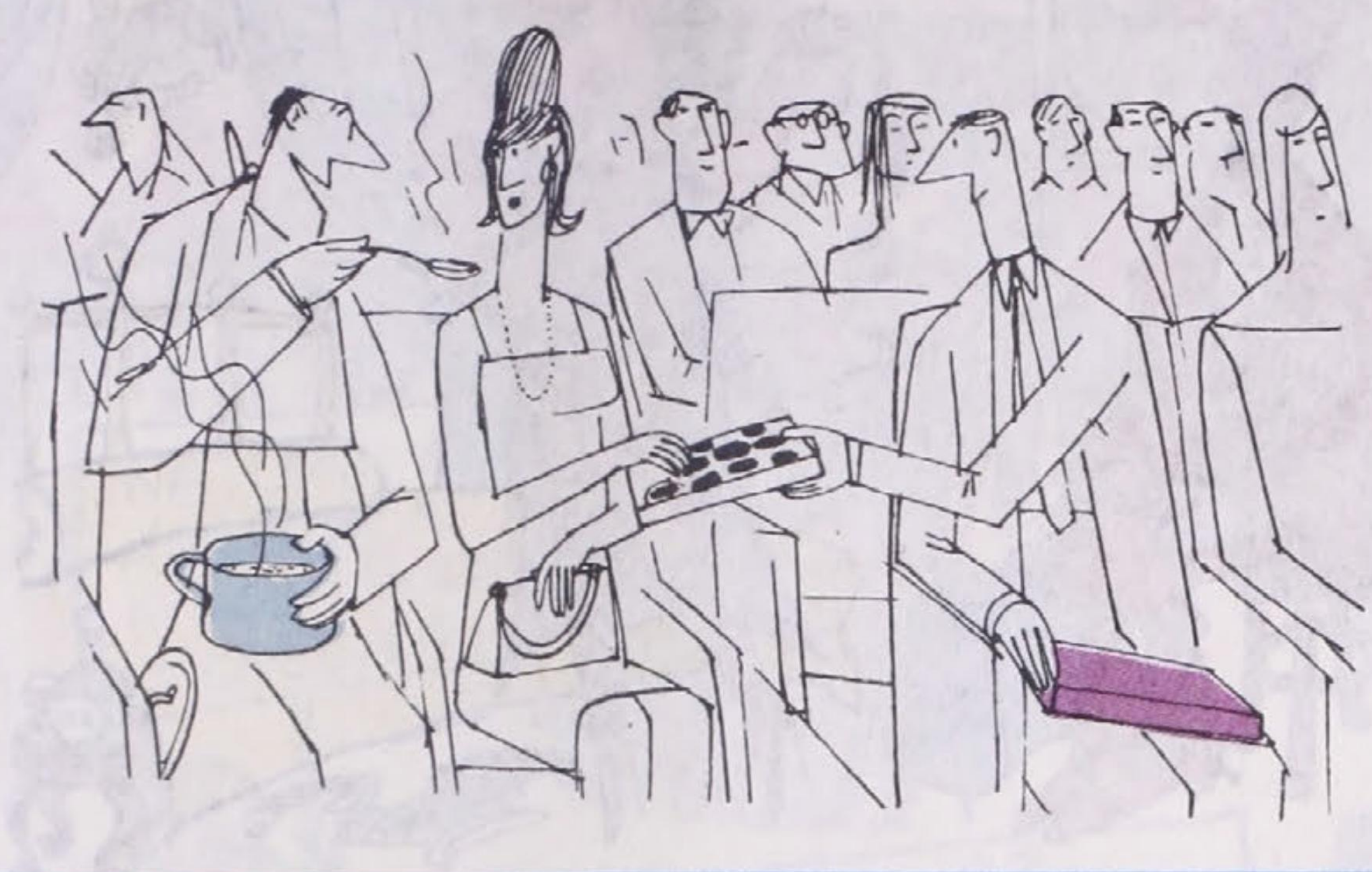

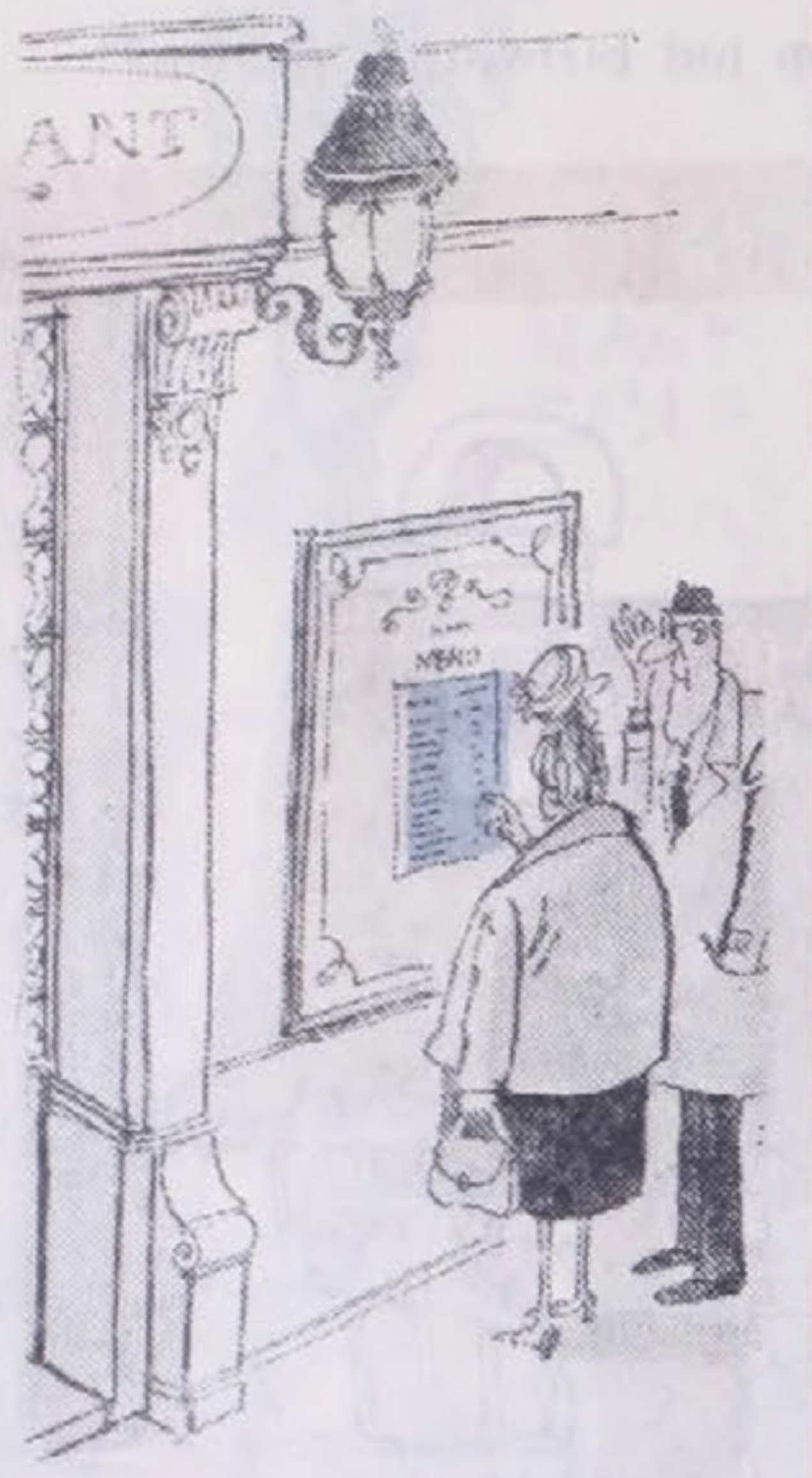

– Ha megnézed ezeket az árakat, rögtön jobban fog ízleni a főztöm!

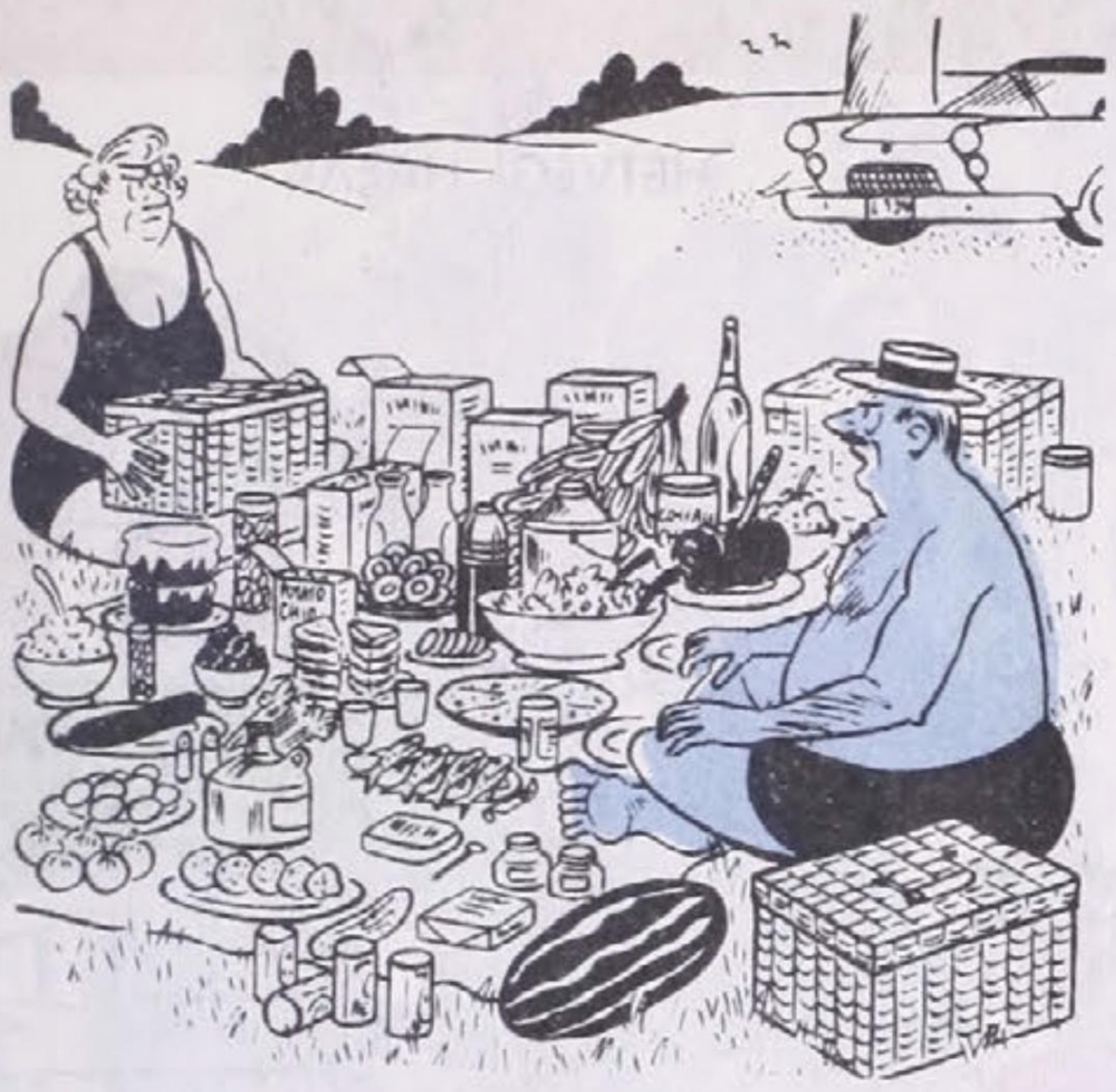

– Főzelék nincs?!!

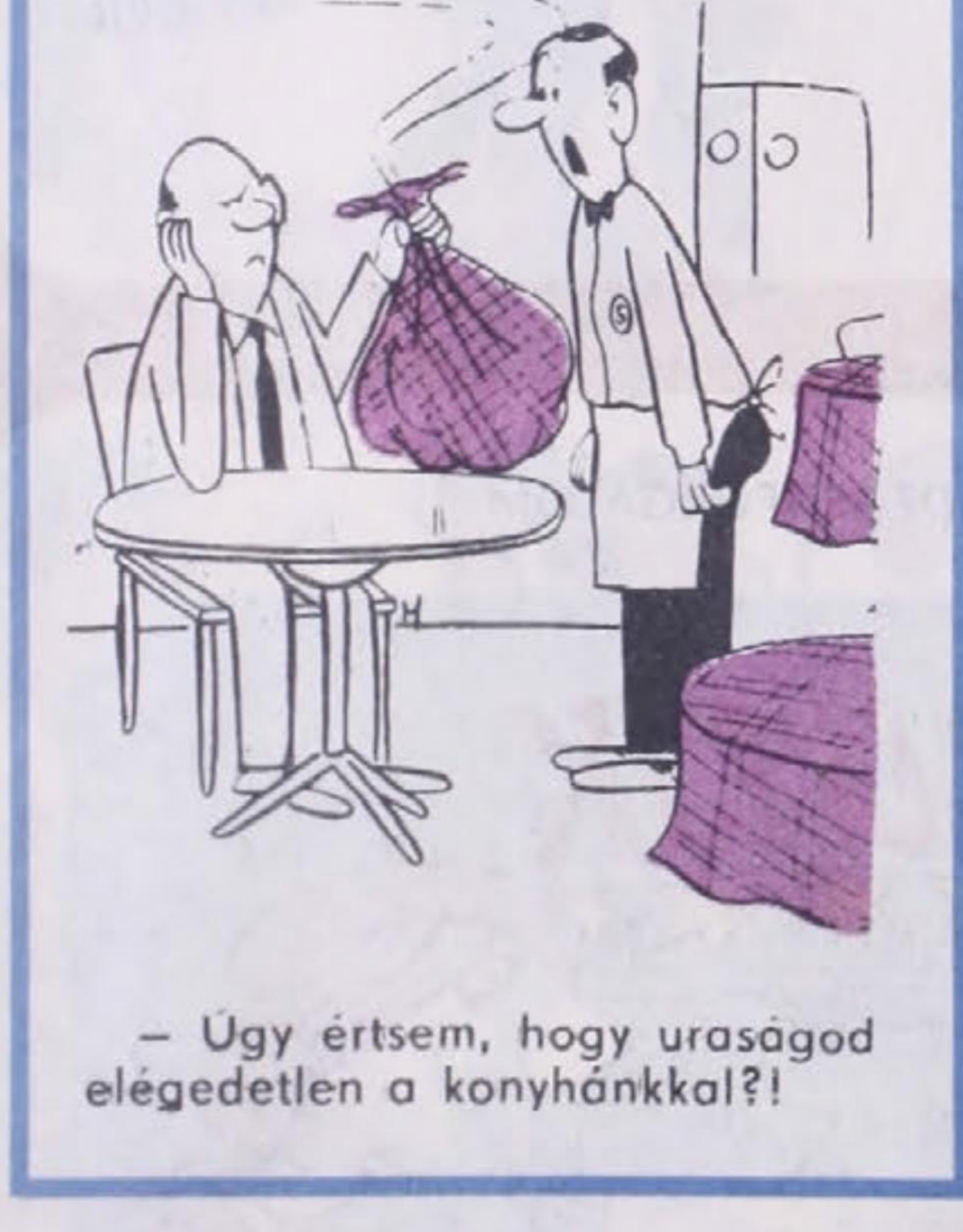

– Úgy értsem, hogy uraságod elégedetlen a konyhánkkal?!

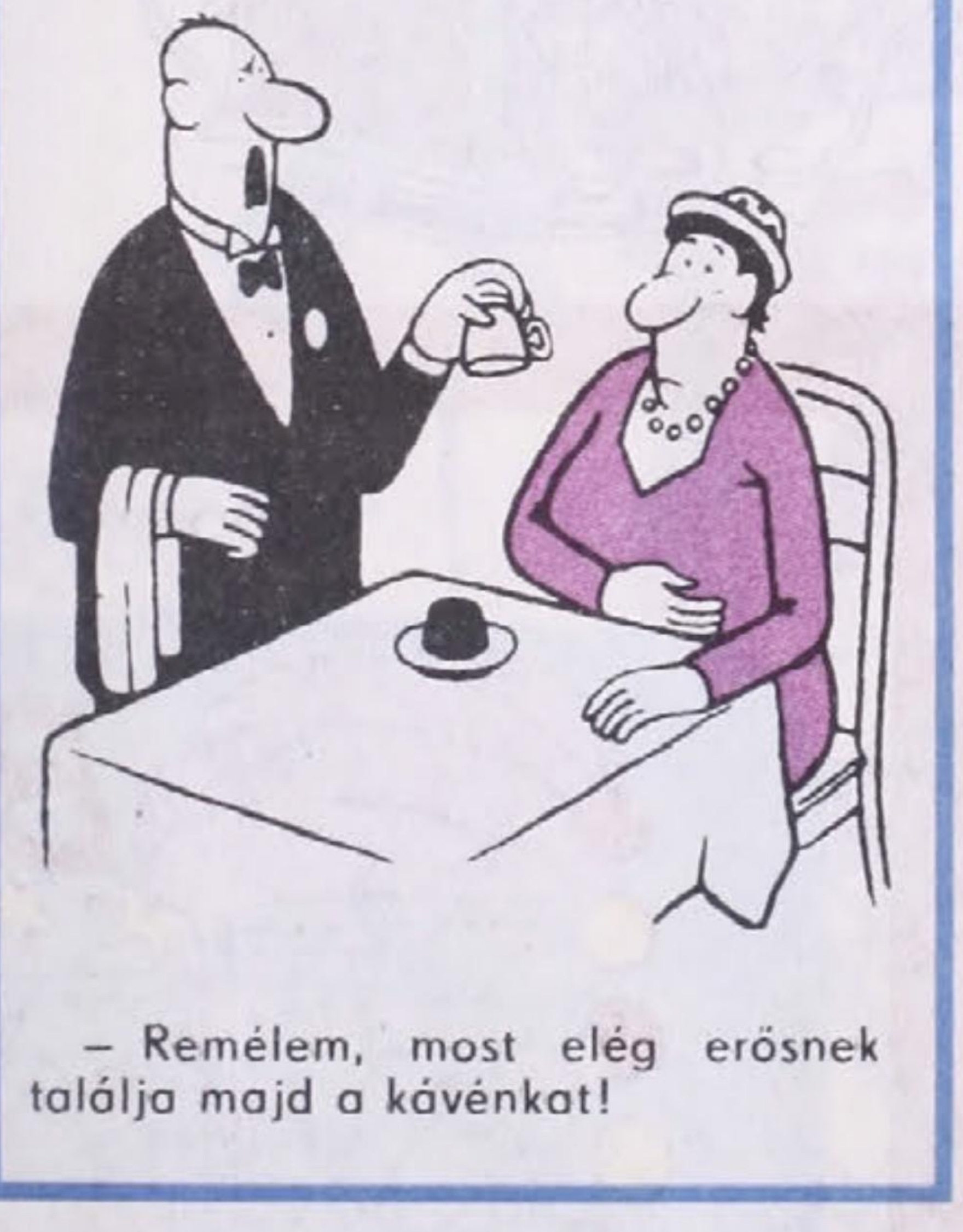

– Remélem, most elég erősnek találja majd a kávénkat!

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-17
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—8611

HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK

KÖNYVFUTÁR
KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

A KÖNYVFUTÁR ELVISZI A KÖNYVET AZ ÖN OTTHONÁBA

... pld. JÁTÉKLEXIKON Ifjúsági Lapkiadó Vállalat	29,— Ft
... pld. Ladó János: MAGYAR UTÓNÉVKÖNYV Akadémia	57,— Ft
... pld. MITOLÓGIAI ÁBÉCÉ Gondolat	57,— Ft
... pld. Benedek Marcell: AZ OLVASÁS MŰVÉSZETE Gondolat	49,— Ft
... pld. Magnus Magnusson: ÁSÓVAL A BIBLIA NYOMÁBAN. Gondolat	135,— Ft

•

... pld. Mihail Bulgakov: A MESTER ÉS MARGARITA. Európa	47,— Ft
... pld. Daniel Defoe: JACK EZREDES. Európa	40,— Ft
... pld. Theodor Dreiser: AMERIKAI TRAGÉDIA. Európa	91,— Ft
... pld. Johann Wolfgang Goethe: FAUST 1—2. kötet. Európa	230,— Ft
... pld. Arthur Hailey: BANKEMBEREK. Európa	65,— Ft
... pld. Heller Joseph: GOLD A MENNYBE MEGY Európa	59,— Ft
... pld. Heinz Kipphardt: ALEXANDER. Magvető	27,50 Ft
... pld. Thomas Mann: A VARÁZSHEGY 1—2. kötet. Európa	96,— Ft
... pld. Benjamin Rochefort: TULIPÁNOS FANFAN. 1—2. kötet. Európa	130,— Ft
... pld. Mihail Solohov: CSENDES DON 1—4. kötet. Európa	150,— Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, a portóköltséget felszámítjuk. Részletfizetésnél — 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi — törlesztési lehetőséget adunk, az 5%-os kezelési költséget és a portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezésük sorrendjében teljesítjük.

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ
VÁLLALAT KÖNYVFUTÁR
könyvküldő szolgálat
Budapest, Postafiók: 502. 1397

A megrendelő neve: ....
....
Pontos címe (irányítószámmal): ...
....
....
Munkahelye: ....
....
....
Részletfizetésnél:
Anyja neve: ....
....
Születési helye: ....
....
Személyi száma: ....
....

KÖNYVFUTÁR
KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

Ballagásra
karórát
ÓRA ÉS ÉKSZER KERESKEDELMI VÁLLALAT
Óra ékszer ajándék

ÓRASZALON: BUDAPEST V., PETŐFI SÁNDOR U. 6.
BUDAPEST VII., LENIN KRT. 58.

TAVASZ

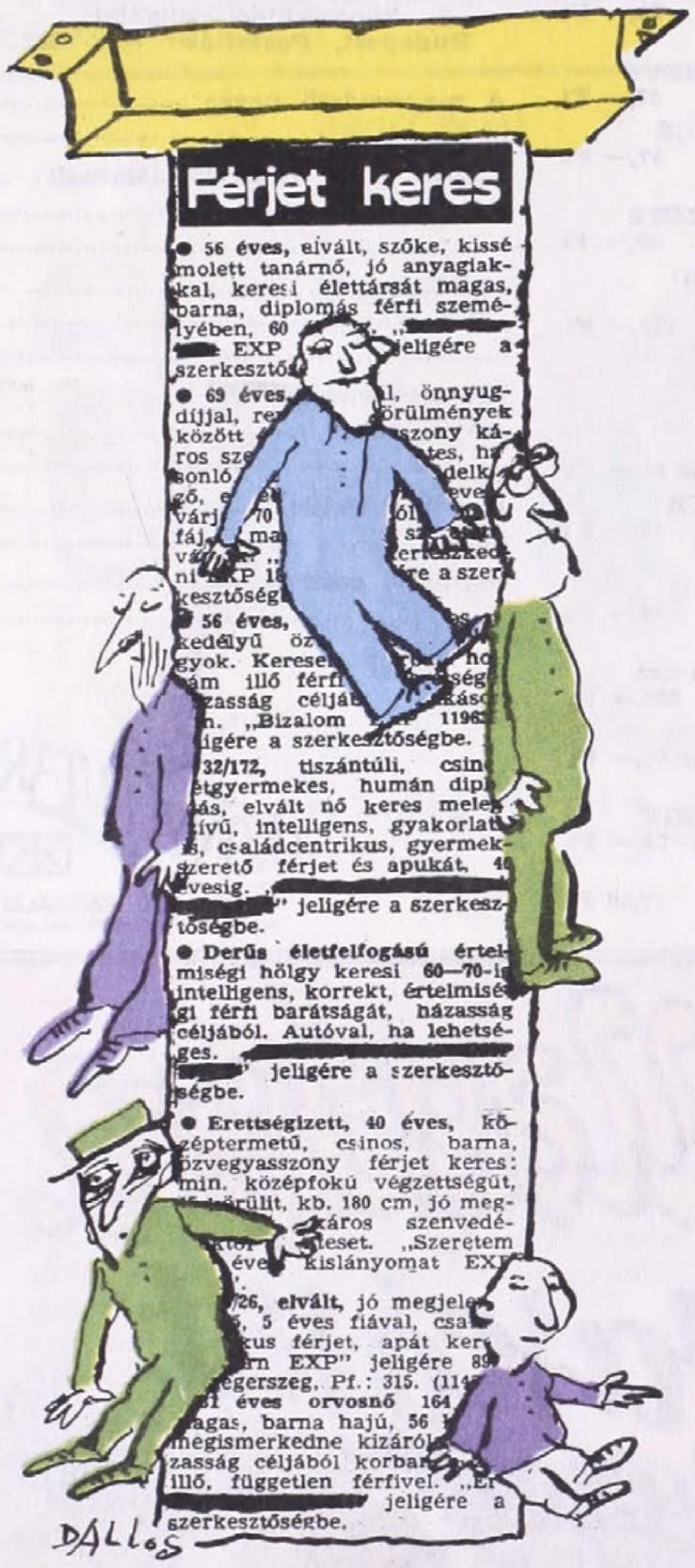

Férjet keres

● **56 éves,** elvált, szőke, kissé molett tanárnő, jó anyagiakkal, keresi élettársát magas, barna, diplomás férfi személyében, 60 „[redacted] EXP jeligére a szerkesztő

● **69 éves,** l, önnyugdíjjal, re örülmények között szony káros sze tes, ha sonló delkő, e eve várj 70 ól fáj ma sz vá „ értelszkedni EXP 1 re a szerkesztőség

● **56 éves,** kedélyű öz gyok. Keres ho ám illő férfi ség zasság célj kásc n. „Bizalom P 1196 ligére a szerkesztőségbe.

32/172, tiszántúli, csin etgyermekes, humán dip ás, elvált nő keres mele ívű, intelligens, gyakorlat s, családcentrikus, gyermekszerető férjet és apukát, 40 évesig. [redacted]" jeligére a szerkesztőségbe.

● **Derűs életfelfogású** értelmiségi hölgy keresi 60—70-i intelligens, korrekt, értelmiségi férfi barátságát, házasság céljából. Autóval, ha lehetséges. [redacted]" jeligére a szerkesztőségbe.

● **Érettségizett, 40 éves,** középtermetű, csinos, barna, özvegyasszony férjet keres: min. középfokú végzettségűt, körülit, kb. 180 cm, jó meg káros szenvedé eset. „Szeretem éves kislányomat EX

/26, **elvált,** jó megjele , 5 éves fiával, csa kus férjet, apát kere rn EXP" jeligére 89 egerszeg, Pf.: 315. (114

1 **éves orvosnő** 164 agas, barna hajú, 56 megismerkedne kizáról zasság céljából korban illő, független férfivel. „Er [redacted] jeligére a szerkesztőségbe.

ELŐSZEZON

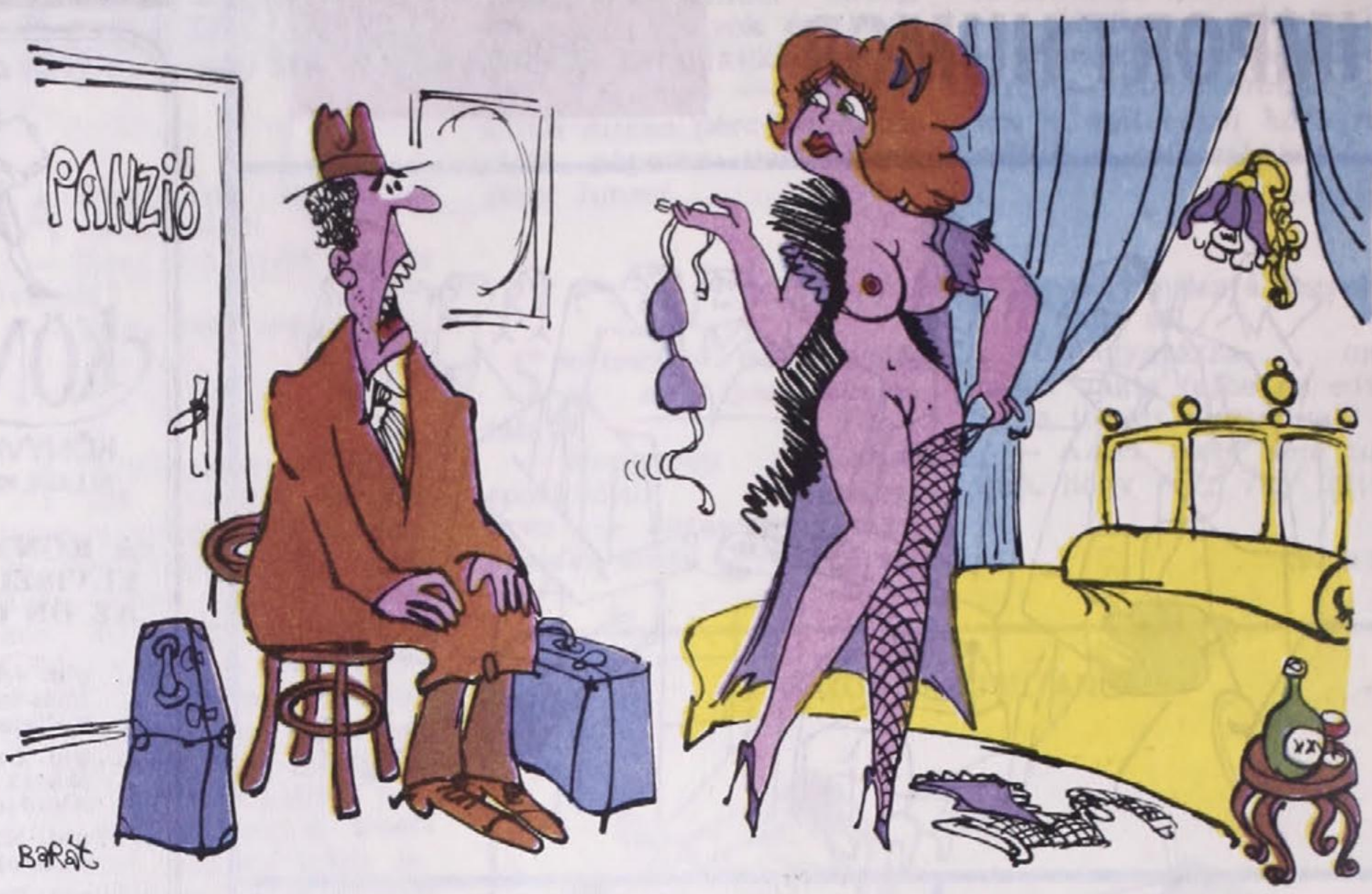

– Ilyen sokat kér a szobáért, és még egy külön ágyat sem tud biztosítani nekem?!

HÉTVÉGI HÁZAK

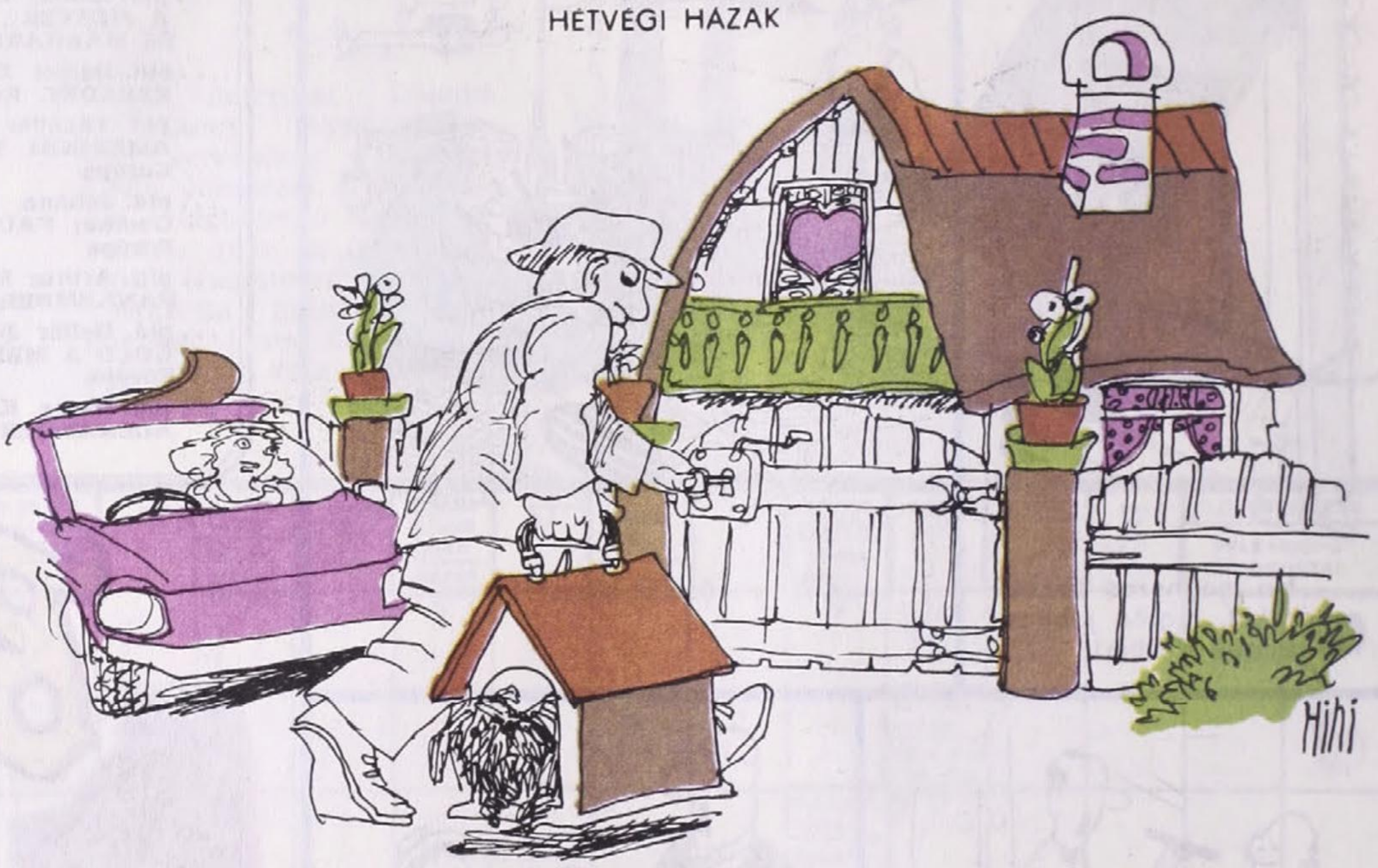

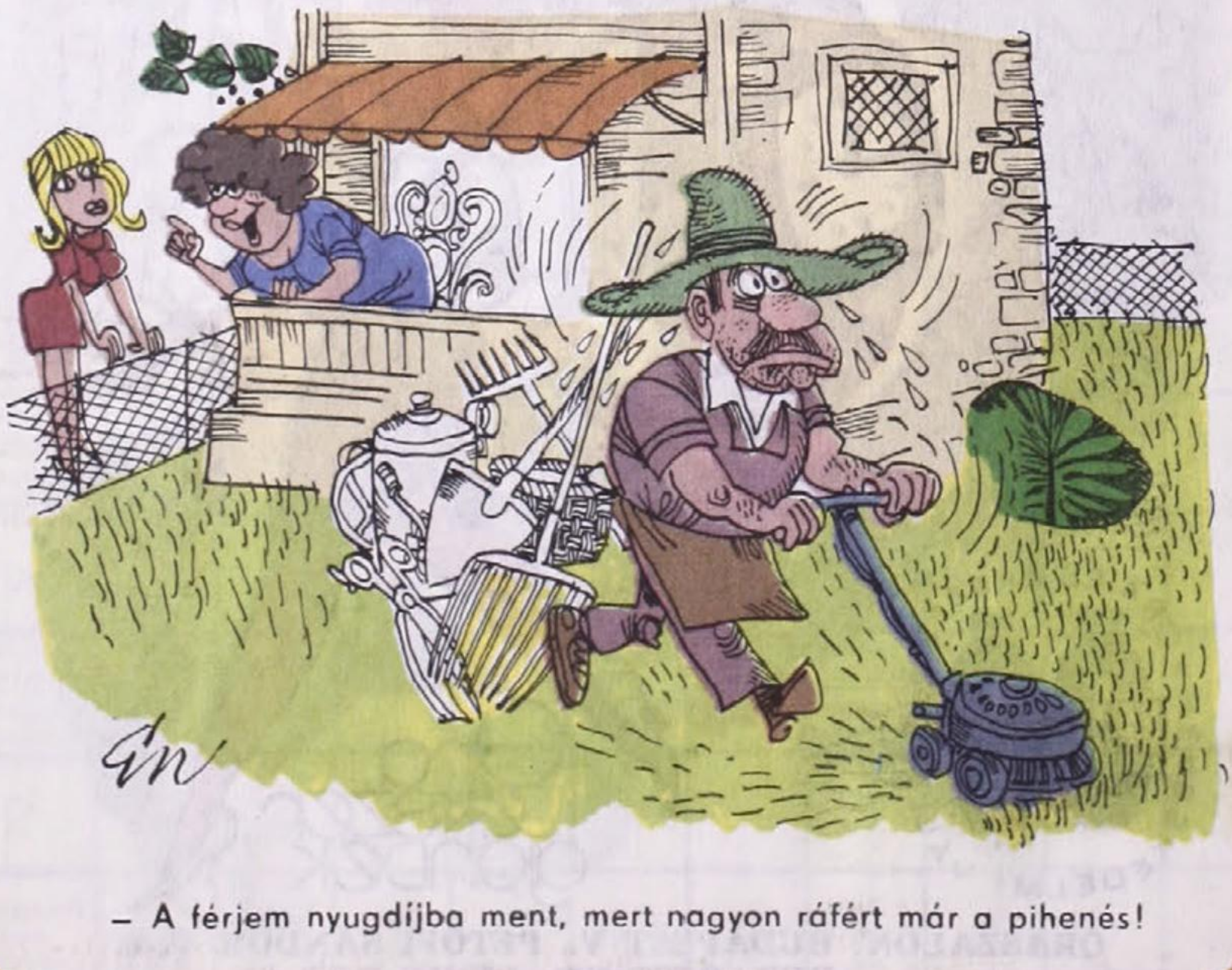

– A férjem nyugdíjba ment, mert nagyon ráfért már a pihenés!

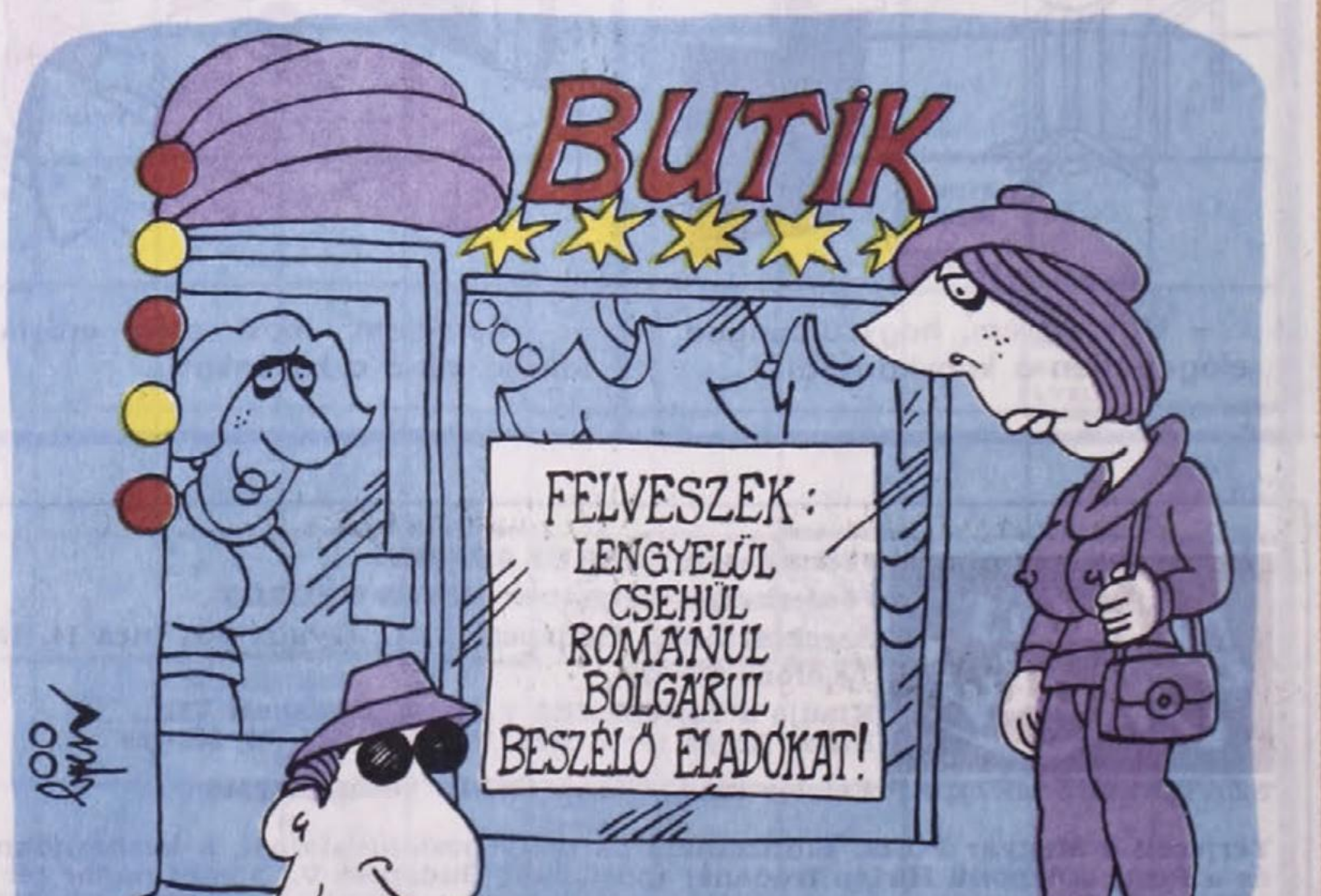KEZDŐDIK AZ IDEGENFORGALOM